

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

10. april 2014

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 357/2014 af 3. februar 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 for så vidt angår situationer, hvor virkningsundersøgelser efter tilladelse til markedsføring kan være påkrævet ⁽¹⁾ 1
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 358/2014 af 9. april 2014 om ændring af bilag II og V til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 om kosmetiske produkter ⁽¹⁾ 5
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 359/2014 af 9. april 2014 om ændring af bilag V til forordning (EF) nr. 136/2004 for så vidt angår listen over lande omhandlet i artikel 9 ⁽¹⁾ 10
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 360/2014 af 9. april 2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ferrosilicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 13
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 361/2014 af 9. april 2014 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1073/2009 hvad angår transportdokumenter vedrørende international personbefordring med bus og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2121/98 ⁽¹⁾ 39
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 362/2014 af 9. april 2014 om berigtigelse af den spanske udgave af forordning (EF) nr. 1881/2006 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer ⁽¹⁾ 56
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 363/2014 af 9. april 2014 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 57

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

AFGØRELSE

2014/196/EU:

- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse af 18. februar 2014 om godkendelse af opdateringen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram for Portugal 59

2014/197/EU:

- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse af 18. februar 2014 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU om tildeling af finansiel støtte fra Unionen til Portugal 61

III Andre retsakter

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

- ★ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 303/13/KOL af 10. juli 2013 om en charterfundsordning for Nordnorge (Norge) 69

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 357/2014

af 3. februar 2014

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 for så vidt angår situationer, hvor virkningsundersøgelser efter tilladelse til markedsføring kan være påkrævet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler ⁽¹⁾, særlig artikel 22b,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur ⁽²⁾, særlig artikel 10b, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Afgørelser om godkendelse af lægemidler bør baseres på objektive kvalitets-, sikkerheds- og virkningskriterier for at sikre, at kun lægemidler af høj kvalitet markedsføres og gives til patienter. Derfor skal nye lægemidler underkastes omfattende undersøgelser, herunder kliniske virkningsundersøgelser, før de godkendes.
- (2) I henhold til artikel 21a, litra f), i direktiv 2001/83/EF og artikel 9, stk. 4, litra cc), i forordning (EF) nr. 726/2004 kan det i specifikke situationer være nødvendigt at supplere de data, der var tilgængelige på tidspunktet for godkendelse, med yderligere informationer om et lægemiddels virkning, for at tage højde for bekymring, som ikke kunne afhjælpes forud for udstedelse af markedsføringstilladelsen. I henhold til artikel 22a, stk. 1, litra b), i direktiv 2001/83/EF og artikel 10a, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 726/2004 kan informationer efter tilladelse til markedsføring endvidere kræve væsentlige ændringer af tidligere virkningsundersøgelser og nødvendiggøre yderligere konfirmatoriske data om virkning, mens markedsføringstilladelsen bevares. I begge situationer kan de nationale kompetente myndigheder, Det Europæiske Lægemiddelagentur og Kommissionen »de kompetente myndigheder« pålægge indehaveren af en markedsføringstilladelse at gennemføre en virkningsundersøgelse efter tilladelse til markedsføring.
- (3) Forpligtelsen til at gennemføre en virkningsundersøgelse efter tilladelse til markedsføring bør afhjælpe visse velbegrundede videnskabelige bekymringer, som kan få direkte betydning for bevarelse af markedsføringstilladelsen. Den bør ikke anvendes som begrundelse for forhastet udstedelse af en markedsføringstilladelse. I henhold til

⁽¹⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67.

⁽²⁾ EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1.

artikel 22a, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF og artikel 10a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 726/2004 skal forpligtelsen til at gennemføre en sådan undersøgelse begrundes sag for sag under hensyntagen til et lægemiddels egenskaber og de tilgængelige data. Undersøgelsen bør give de kompetente myndigheder og indehaveren af en markedsføringstilladelse de informationer, som er nødvendige enten for at supplere den oprindelige dokumentation eller for at kontrollere, om markedsføringstilladelsen bør bevares som udstedt, ændres, suspenderes eller tilbagekaldes på grundlag af nye data, som fremkommer ved undersøgelsen.

- (4) Ved artikel 22b i direktiv 2001/83/EF og artikel 10b i forordning (EF) nr. 726/2004 tillægges Kommissionen beføjelse til at fastlægge de situationer, hvor virkningsundersøgelser efter tilladelse til markedsføring kan være påkrævet. Af hensyn til gennemsigtheden og retssikkerheden og i lyset af udviklingen i den videnskabelige viden bør der opstilles en liste over specifikke situationer og de omstændigheder, der kan tages i betragtning.
- (5) På forskellige behandlingsområder er surrogat-effektmål, f.eks. biomarkører eller indskrumpning af tumorer i onkologi, i forbindelse med eksplorative eller konfirmatoriske kliniske undersøgelser blevet anvendt som et redskab til at definere lægemidlers virkning. For at underbygge den vurdering, der er baseret på disse surrogat-effektmål, kan det i fasen efter tilladelse til markedsføring være relevant at generere yderligere data om virkning for at kontrollere interventionens virkning på kliniske resultater eller sygdomsforløb. Det kan også være nødvendigt at kontrollere, om de samlede overlevelsedata i fasen efter tilladelse til markedsføring ikke harmonerer med eller bekræfter surrogat-effektmålets resultat.
- (6) Nogle lægemidler anvendes eventuelt regelmæssigt i kombination med andre lægemidler. Selv om ansøgere om markedsføringstilladelser forventes at tage højde for virkningerne af sådanne kombinationer i kliniske undersøgelser, er det ofte hverken påkrævet eller hensigtsmæssigt at gennemføre en udtømmende undersøgelse af alle mulige kombinationer, som er omfattet af markedsføringstilladelsen generelt, før tilladelse til markedsføring. Den videnskabelige vurdering kan i stedet til dels baseres på ekstrapolering af eksisterende data. I nogle tilfælde kan det være relevant at indhente yderligere klinisk dokumentation efter tilladelse til markedsføring om visse specifikke kombinationer, hvis sådanne undersøgelser kan afklare en usikkerhed, som der ikke allerede er taget højde for. Det gælder navnlig, hvis sådanne kombinationer anvendes eller forventes anvendt i den daglige medicinske praksis.
- (7) Det kan i forbindelse med de centrale kliniske undersøgelser, som gennemføres forud for udstedelse af markedsføringstilladelse, være vanskeligt at samle solide repræsentanter for alle de forskellige delpopulationer, som lægemidlet gives til. Det udelukker ikke nødvendigvis et samlet positivt forhold mellem fordele og risici på tidspunktet for tilladelsen. For visse specifikke delpopulationer, i forbindelse med hvilke der er givet udtryk for usikkerhed med hensyn til fordele, kan det dog blive nødvendigt med yderligere underbygning af dokumentationen for virkning med særligt målrettede kliniske undersøgelser i fasen efter tilladelse til markedsføring.
- (8) Under normale omstændigheder er der ikke som led i overvågningen efter tilladelse til markedsføring et ufravigeligt krav om langsigtet opfølgning af lægemidlers virkning, selv ikke for lægemidler godkendt til kroniske sygdomme. I mange tilfælde forsvinder virkningerne af et lægemiddel med tiden, og en ny definition af terapien er påkrævet. Det ændrer dog ikke nødvendigvis forholdet mellem lægemidlets fordele og risici og vurderingen af den fordelagtige virkning indtil det givne tidspunkt. Under særlige omstændigheder bør undersøgelser efter tilladelse til markedsføring, hvis en eventuel mangel på virkning på lang sigt kan give anledning til bekymring om opretholdelse af et positivt forhold mellem interventionens fordele og risici, være påkrævet. Det kunne være tilfældet i forbindelse med innovative terapier, hvor interventioner forventes at ændre sygdomsforløbet.
- (9) Under særlige omstændigheder kan der, hvis det er klart dokumenteret, at de fordele ved et lægemiddel, som er påvist ved randomiserede kontrollerede kliniske undersøgelser, påvirkes væsentligt af de reelle brugsvilkår, eller hvis den specifikke videnskabelige bekymring bedst kan undersøges ved at få adgang til data indsamlet i den daglige medicinske praksis, anmodes om undersøgelser af den daglige medicinske praksis. Endvidere er det ikke altid muligt at gennemføre undersøgelser af vacciners beskyttelsesvirkning. Alternativt kan skøn af effektiviteten fra prospektive undersøgelser gennemført under vaccinationskampagner efter tilladelse til markedsføring anvendes til at indhente yderligere viden om vaccins evne til at give beskyttelse på kort eller lang sigt.

- (10) Der kan under et godkendt lægemiddels livscyklus opstå en væsentlig ændring i tilgangsnormen i forbindelse med diagnosticering, behandling eller forebyggelse af en sygdom, hvilket gør det nødvendigt at genåbne drøftelser om det fastsatte forhold mellem lægemidlets fordele og risici. EU-Domstolen har truffet afgørelse om, at ændret enstemmighed i medicinske kredse om hensigtsmæssige kriterier for vurdering af et lægemiddels terapeutiske virkning kan udgøre konkrete, objektive faktorer, der kan danne grundlag for en konklusion om en negativ vurdering af forholdet mellem fordele og risici i forbindelse med det pågældende lægemiddel (¹). Det kan derfor være nødvendigt at forelægge ny dokumentation om lægemidlets virkning for at opretholde en positiv vurdering af forholdet mellem fordele og risici. Det kan på samme måde overvejes at gennemføre yderligere undersøgelser, hvis en bedre forståelse af sygdommen eller af et lægemiddels farmakologi har sat spørgsmål ved de kriterier, der blev lagt til grund for fastsættelsen af lægemidlets virkning på det tidspunkt, hvor markedsføringstilladelsen blev udstedt.
- (11) For at tilvejebringe meningsfyldte data er det nødvendigt at sikre, at virkningsundersøgelser efter tilladelse til markedsføring er udformet således, at de kan besvare det videnskabelige spørgsmål, de er beregnet til at tackle.
- (12) Kompetente myndigheder kan stille krav om at sikre eller bekræfte et humanmedicinsk lægemiddels virkning i forbindelse med en betinget markedsføringstilladelse og/eller en markedsføringstilladelse, som er udstedt under særlige omstændigheder, eller som følge af en indbringelsesprocedur indledt i henhold til artikel 31 og artikel 107i i direktiv 2001/83/EF eller artikel 20 i forordning (EF) nr. 726/2004. Endvidere skal indehavere af en markedsføringstilladelse for et lægemiddel til avanceret terapi eller et lægemiddel til pædiatrisk brug muligvis overholde visse foranstaltninger for at sikre opfølgning af lægemidlets virkning. Derfor er det nødvendigt at gennemføre en virkningsundersøgelse efter tilladelse til markedsføring. Behovet for en sådan undersøgelse bør vurderes i forbindelse med de pågældende procedurer og uafhængigt af de specifikke situationer og omstændigheder, der er nærmere beskrevet i denne forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. De nationale kompetente myndigheder, Det Europæiske Lægemiddelagentur eller Kommissionen kan kræve, at indehaveren af en markedsføringstilladelse gennemfører en virkningsundersøgelse efter tilladelse til markedsføring, jf. artikel 21a, litra f), artikel 22a, stk. 1, litra b), i direktiv 2001/83/EF og artikel 9, stk. 4, litra cc), og artikel 10a, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 726/2004

- a) hvis der er bekymring om visse aspekter af lægemidlets virkning, og denne kun kan afhjælpes, efter at lægemidlet er markedsført
- b) hvis forståelsen af sygdommen, den kliniske metodologi eller lægemidlets reelle brugsvilkår viser, at tidligere virkningsvurderinger eventuelt skal ændres væsentligt.

2. De nationale kompetente myndigheder, Det Europæiske Lægemiddelagentur eller Kommissionen anvender kun stk. 1, hvis en eller flere af følgende situationer opstår:

- a) en første virkningsundersøgelse baseret på surrogat-effektmål kræver kontrol af interventionens virkning på kliniske resultater eller sygdomsforløb eller bekræftelse af tidligere forudsætninger om virkning
- b) i forbindelse med lægemidler, som anvendes i kombination med andre lægemidler, behov for yderligere data om virkning for at afklare uvished, som der ikke blev taget højde for, da lægemidlet blev godkendt
- c) uvished vedrørende et lægemiddels virkning i visse subpopulationer, som ikke kunne afhjælpes forud for markedsføringstilladelsen, og som kræver yderligere klinisk dokumentation

(¹) Sag C-221/10P *Artegodan mod Kommissionen*, endnu ikke offentliggjort, præmis 100-103.

- d) eventuel mangel på virkning på lang sigt, som giver anledning til bekymring om opretholdelse af et positivt forhold mellem lægemidlets fordele og risici
- e) fordele ved et lægemiddel påvist ved kliniske undersøgelser påvirkes væsentligt af lægemidlets reelle brugsvilkår, eller, i forbindelse med vacciner, undersøgelser af beskyttelsesvirkningen har ikke været mulige
- f) en ændring i forståelsen af tilgangsnormen i forbindelse med en sygdom eller et lægemiddels farmakologi, som kræver yderligere dokumentation for virkningen
- g) nye konkrete og objektive videnskabelige faktorer, som kan føre til den konklusion, at tidligere virkningsvurderinger eventuelt skal ændres væsentligt.

3. De situationer, der er omhandlet i stk. 1 og 2, berører ikke den forpligtelse, der pålægges indehaveren af en markedsføringstilladelse til at gennemføre en virkningsundersøgelse efter tilladelse til markedsføring i følgende situationer:

- a) en betinget markedsføringstilladelse udstedt i henhold til artikel 14, stk. 7, i forordning (EF) nr. 726/2004
- b) en markedsføringstilladelse udstedt under særlige omstændigheder og på visse betingelser i henhold til artikel 14, stk. 8, i forordning (EF) nr. 726/2004 eller artikel 22 i direktiv 2001/83/EF
- c) en markedsføringstilladelse udstedt for et lægemiddel til avanceret terapi i henhold til artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1394/2007 ⁽¹⁾
- d) pædiatrisk brug af et lægemiddel i henhold til artikel 34, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1901/2006 ⁽²⁾
- e) en indbringelsesprocedur indledt i henhold til artikel 31 eller artikel 107i i direktiv 2001/83/EF eller artikel 20 i forordning (EF) nr. 726/2004.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3 februar 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1394/2007 af 13. november 2007 om lægemidler til avanceret terapi og om ændring af direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 (EUT L 324 af 10.12.2007, s. 121).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1901/2006 af 12. december 2006 om lægemidler til pædiatrisk brug og om ændring af forordning (EØF) nr. 1768/92, direktiv 2001/20/EF, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 (EUT L 378 af 27.12.2006, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 358/2014**af 9. april 2014****om ændring af bilag II og V til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 om kosmetiske produkter****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter ⁽¹⁾, særlig artikel 31, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Nr. 25 i bilag V til forordning (EF) nr. 1223/2009 fastsætter en maksimumskoncentration på 0,3 % i forbindelse med anvendelse af triclosan som konserveringsmiddel i kosmetiske produkter.
- (2) Den Videnskabelige Komité for Forbrugsvarer, der efterfølgende er blevet afløst af Den Videnskabelige Komité for Forbrugersikkerhed (VKF) ved Kommissionens afgørelse 2008/721/EF ⁽²⁾, vedtog en udtalelse om sikkerheden ved triclosan for menneskers sundhed i januar 2009 ⁽³⁾ efterfulgt af et tillæg i marts 2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Den Videnskabelige Komité for Forbrugsvarer fandt, at den fortsatte anvendelse af triclosan som konserveringsmiddel ved den nuværende maksimale koncentrationsgrænse på 0,3 % i alle kosmetiske produkter ikke er sikker for forbrugerne som følge af den samlede eksponeringsomfang, hvilket blev bekræftet af VKF. Den Videnskabelige Komité for Forbrugsvarer fandt dog, at anvendelse af triclosan ved en maksimal koncentration på 0,3 % i tandpasta, håndsæbe, kropssæbe/brusegelé, deodoranter, ansigtspudder og dækstifter er sikker. Endvidere fandt VKF, at andre anvendelser af triclosan i negleprodukter, hvis den tilsigtede anvendelse er at rense fingerneglene og tåneglene før anbringelse af kunstige negle, ved en maksimal koncentration på 0,3 % og i mundskyllemidler ved en maksimal koncentration på 0,2 % er sikre for forbrugeren.
- (4) På baggrund af ovennævnte udtalelser fra VKF finder Kommissionen, at fastholdelsen af begrænsningen for anvendelsen af triclosan på det nuværende niveau udgør en potentiel risiko for menneskers sundhed. De yderligere begrænsninger, som er foreslået af Den Videnskabelige Komité for Forbrugsvarer og VKF, bør derfor gennemføres i bilag V til forordning (EF) nr. 1223/2009.
- (5) Nr. 12 i bilag V til forordning (EF) nr. 1223/2009 fastsætter en maksimumskoncentration på 0,4 % for en ester og 0,8 % for esterblandinger i forbindelse med anvendelse af parabener som konserveringsmidler i kosmetiske produkter, med benævnelsen 4-hydroxybenzoesyre samt salte og estere heraf.
- (6) VKF vedtog en udtalelse om parabener i december 2010 ⁽⁵⁾ efterfulgt af en præcisering i oktober 2011 ⁽⁶⁾ som svar på den danske ensidige beslutning om at forbyde propylparaben og butylparaben, deres isoformer og salte heraf i kosmetiske produkter til børn under 3 år på grund af deres potentielle hormonforstyrrende virkninger, som blev truffet i henhold til artikel 12 i Rådets direktiv 76/768/EØF ⁽⁷⁾.
- (7) VKF bekræftede, at methylparaben og ethylparaben er sikre ved de maksimale godkendte koncentrationer. Herudover bemærkede VKF, at industrien havde fremlagt begrænsede eller slet ingen oplysninger med henblik på sikkerhedsevaluering af isopropylparaben, isobutylparaben, phenylparaben, benzylparaben og pentylparaben. Følgelig kan disse forbindelsers risiko for mennesker ikke evalueres. Derfor bør disse stoffer ikke længere være opført i bilag V, og da de kan anvendes som antimikrobielle stoffer, bør de opføres i bilag II, således at det klart fremgår, at de ikke må anvendes i kosmetiske produkter.

⁽¹⁾ EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59.⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2008/721/EF af 5. august 2008 om oprettelse af en rådgivningsstruktur bestående af videnskabelige komitéer og eksperter inden for forbrugersikkerhed, folkesundhed og miljø og om ophævelse af afgørelse 2004/210/EF (EUT L 241 af 10.9.2008, s. 21).⁽³⁾ SCCP/1192/08, http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_sccp/docs/sccp_o_166.pdf.⁽⁴⁾ SCCS/1414/11, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_054.pdf.⁽⁵⁾ SCCS/1348/10 revision 22. marts 2011.⁽⁶⁾ SCCS/1446/11.⁽⁷⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 169.

- (8) En undersøgelse, som er gennemført af de franske myndigheder, rejste tvivl om de konklusioner, som VKF nåede frem til i de nævnte udtalelser om propylparaben og butylparaben ⁽¹⁾, og derfor vedtog VKF en yderligere risikovurdering i maj 2013 ⁽²⁾. Foranstaltninger om propylparaben og butylparaben er under forberedelse som næste skridt i risikoforvaltningen af parabener.
- (9) Der blev ikke udtrykt betænkeligheder ved sikkerheden af 4-hydroxybenzoesyre og salte heraf (calciumparaben, natriumparaben, kaliumparaben).
- (10) De pågældende bilag til forordning (EF) nr. 1223/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (11) Anvendelsen af ovennævnte restriktioner bør udskydes for at give industrien mulighed for at foretage de fornødne tilpasninger af produktformuleringerne. Virksomheder bør efter denne forordnings ikrafttræden gives seks måneder til at bringe produkter, der opfylder kravene, i omsætning og femten måneder til at ophøre med at gøre produkter, der ikke opfylder kravene, tilgængelige på markedet, således at de eksisterende lagre kan opbruges.
- (12) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Kosmetiske Produkter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II og V til forordning (EF) nr. 1223/2009 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Fra den 30. oktober 2014 bringes kun kosmetiske produkter, der overholder denne forordning, i omsætning i Unionen.

Fra den 30. juli 2015 gøres kun kosmetiske produkter, der overholder denne forordning, tilgængelige på markedet i Unionen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

⁽¹⁾ Gazin V., Marsden E., Briffaux J-P (2012), Propylparaben: 8-week postweaning juvenile toxicity study with 26-week treatment free period in male Wistar rat by the oral route (gavage) Poster SOT Annual Meeting San Francisco USA — Abstract ID 2359*327.

⁽²⁾ SCCS/1514/13.

BILAG

Bilagene til forordning (EF) nr. 1223/2009 ændres som følger:

1) I bilag II tilføjes følgende numre 1374-1378:

Løbenummer	Stofidentifikation		
	Kemisk navn/INN	CAS-nr.	EF-nr.
a	b	c	d
»1374	Isopropyl-4-hydroxybenzoat (INCI: Isopropylparaben) natriumsalt eller salte af isopropylparaben	4191-73-5	224-069-3
1375	Isobutyl-4-hydroxybenzoat (INCI: Isobutylparaben)	4247-02-3	224-208-8
	natriumsalt eller salte af isobutylparaben	84930-15-4	284-595-4
1376	Phenyl-4-hydroxybenzoat (INCI: Phenylparaben)	17696-62-7	241-698-9
1377	Benzyl-4-hydroxybenzoat (INCI: Benzylparaben)	94-18-8	
1378	Pentyl-4-hydroxybenzoat (INCI: Pentylparaben)	6521-29-5	229-408-9«

2) Bilag V ændres således:

a) Nr. 12 affattes således:

Stofidentifikation					Betingelser			
Løbenummer	Kemisk navn/INN	Glossar med fælles betegnelser for bestanddele	CAS-nr.	EF-nr.	Produkttype, kropsdele	Højeste koncentration i det brugsklare produkt	Andet	Advarsler og anvisninger vedr. anvendelse
a	b	c	d	e	f	g	h	i
»12	4-Hydroxybenzoesyre samt salte og estere heraf, undtagen isopropyl-, isobutyl-, phenyl-, benzyl- og pentylestere	4-Hydroxybenzoic acid	99-96-7	202-804-9		0,4 % (som syre) for en ester 0,8 % (som syre) for esterblandinger«		
		methylparaben	99-76-3	202-785-7				
		butylparaben	94-26-8	202-318-7				
		potassium ethylparaben	36457-19-9	253-048-1				
		potassium paraben	16782-08-4	240-830-2				
		propylparaben	94-13-3	202-307-7				
		sodium methylparaben	5026-62-0	225-714-1				
		sodium ethylparaben	35285-68-8	252-487-6				
		sodium propylparaben	35285-69-9	252-488-1				
		sodium butylparaben	36457-20-2	253-049-7				
		ethylparaben	120-47-8	204-399-4				
		sodium paraben	114-63-6	204-051-1				
		potassium methylparaben	26112-07-2	247-464-2				
		potassium butylparaben	38566-94-8	254-009-1				
		potassium propylparaben	84930-16-5	284-597-5				
		calcium paraben	69959-44-0	274-235-4				

b) Nr. 25 affattes således:

Løbenummer	Stofidentifikation				Betingelser			Advarsler og anvisninger vedr. anvendelse
	Kemisk navn/INN	Glossar med fælles betegnelser for bestanddele	CAS-nr.	EF-nr.	Produkttype, kropsdele	Højeste koncentration i det brugsklare produkt	Andet	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
»25	5-Chloro-2-(2,4-dichlorophenoxy)phenol	Triclosan	3380-34-5	222-182-2	a) Tandpasta Håndsæbe Kropssæbe/brusegelé Deodoranter (ikke-spray) Ansigtspudder og dækstifter Neglemidler til rensning af fingernegle og tånegle før anbringelse af kunstige negle b) Mundskyllemidler	a) 0,3 % b) 0,2 % ^a		

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 359/2014**af 9. april 2014****om ændring af bilag V til forordning (EF) nr. 136/2004 for så vidt angår listen over lande omhandlet i artikel 9****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 19, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I direktiv 97/78/EF fastsættes principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Unionen.
- (2) I direktivets artikel 19, stk. 1, fastsættes det, at Kommissionen skal opstille en liste over planteprodukter, der underkastes veterinærkontrol ved grænserne, og en liste over de tredjelande, der kan få tilladelse til at udføre disse planteprodukter til Unionen.
- (3) I overensstemmelse hermed er hø og halm opført i bilag IV til Kommissionens forordning (EF) nr. 136/2004 ⁽²⁾ som vegetabiliske produkter, der er underkastet veterinærkontrol ved grænserne, mens lande, hvorfra medlemsstaterne har tilladelse til at importere hø og halm, er opført i del I i bilag V til forordningen.
- (4) Forordning (EF) nr. 136/2004 blev vedtaget, inden tiltrædelsestraktaten fra 2003 trådte i kraft. Del II i bilag V til forordning (EF) nr. 136/2004 indeholder en liste over tiltrædende stater, som var relevant indtil den 30. april 2004. Det er derfor ikke længere nødvendigt at bibeholde hverken del II i bilag V eller opsplitningen af bilag V i to dele.
- (5) Af klarhedshensyn bør der tilføjes ISO-landekoder i bilag V.
- (6) Serbien har for nylig anmodet om tilladelse til at eksportere hø og halm til Unionen.
- (7) I Kommissionens forordning (EU) nr. 206/2010 ⁽³⁾ er Serbien opført som et land, hvorfra sendinger af fersk kød af kvæg, får og geder og af tamdyr af hestefamilien kan importeres til Unionen.
- (8) Selv om levende hovdyr fra Serbien ikke må indføres til Unionen, kan indførsel af hø og halm tillades, da den dyresundhedsmæssige situation i Serbien ikke indebærer en risiko for spredning af infektiøse eller smitsomme dyresygdomme gennem disse planteprodukter, som kan have været i kontakt med levende dyr.
- (9) Forordning (EF) nr. 136/2004 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

⁽¹⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 136/2004 af 22. januar 2004 om procedurer for EF-grænsekontrolstedernes veterinærkontrol af tredjelandsprodukter (EUT L 21 af 28.1.2004, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 206/2010 af 12. marts 2010 om fastlæggelse af lister over tredjelande, tredjelandsområder og dele heraf, som er godkendt med hensyn til indførsel af visse dyr og fersk kød til EU, og krav vedrørende udstedelse af veterinærcertifikater (EUT L 73 af 20.3.2010, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag V til forordning (EF) nr. 136/2004 erstattes af bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG

»BILAG V

FORTEGNELSE OVER DE I ARTIKEL 9 NÆVNTE LANDE

ISO-kode	Land
AU	Australien
BY	Hviderusland
CA	Canada
CH	Schweiz
CL	Chile
GL	Grønland
IS	Island
NZ	New Zealand
RS	Serbien ⁽¹⁾
US	Amerikas Forenede Stater
ZA	Sydafrika (undtagen den del af mund- og klovesygebekæmpelsesområdet, der er beliggende i veterinærregionen Northern and Eastern Transvaal, i distriktet Ingwavuma i veterinærregionen Natal eller i grænseområdet stødende op til Botswana øst for 28° længde)

⁽¹⁾ Som omhandlet i artikel 135 i stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Serbien på den anden side (EUT L 278 af 18.10.2013, s. 16).«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 360/2014**af 9. april 2014****om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ferrosilicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 11, stk. 2, 5 og 6, og

ud fra følgende betragtninger:

A. FREMGANGSMÅDE**1. Gældende foranstaltninger**

- (1) Efter en antidumpingundersøgelse (»den oprindelige undersøgelse«), der blev indledt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 172/2008 ⁽²⁾, indførte Rådet en endelig antidumpingtold mod import af ferrosilicium (»FeSi«), i øjeblikket henhørende under KN-kode 7202 21 00, 7202 29 10 og 7202 29 90, med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«), Egypten, Kasakhstan, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Rusland (»de endelige antidumpingforanstaltninger«).
- (2) Foranstaltningerne havde form af en værditold på 31,2 % på import fra Kina, med undtagelse af Erdos Xijin Kuangye Co. (15,6 %) og Lanzhou Good Land Ferroalloy Factory Co., (29,0 %), 18,0 % på import fra Egypten, med undtagelse af The Egyptian Ferroalloys Co. (15,4 %), 33,9 % på import fra Kasakhstan, 5,4 % på import fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og 22,7 % på import fra Rusland, med undtagelse af Bratsk Ferroalloy Plant (17,8 %).
- (3) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1297/2009 ⁽³⁾ ophævede den ved forordning (EF) nr. 172/2008 indførte antidumpingtold på importen af ferrosilicium med oprindelse i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.
- (4) Den 30. november 2009 modtog Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en anmodning om en delvis interimundersøgelse (»interimsundersøgelsen«) i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3, der var blevet indgivet af en eksporterende producent fra Rusland, Joint Stock Company Chelyabinsk Electrometallurgical Integrated Plant og den dermed forretningsmæssigt forbundne virksomhed Joint Stock Company Kuznetsk Ferroalloy Works (begge i det følgende benævnt »den russiske gruppe«). Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 60/2012 ⁽⁴⁾ afsluttede Rådet interimundersøgelsen på grund af manglende beviser af varig karakter efter ændrede omstændigheder. Især påviste den russiske gruppe ikke, at gruppens prispolitik var af varig karakter. Derfor blev den dumpingmargen, der var blevet fastsat for den russiske gruppe i den oprindelige undersøgelse, ikke ændret. Det tilsagn, som den russiske gruppe havde afgivet, blev afvist af samme grund.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2008, s. 6.⁽³⁾ EUT L 351 af 30.12.2009, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 22 af 25.1.2012, s. 1.

2. Anmodning om en udløbsundersøgelse

- (5) Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb ⁽¹⁾ af de gældende endelige antidumpingforanstaltninger modtog Kommissionen den 28. november 2012 en anmodning om indledning af en udløbsundersøgelse af disse foranstaltninger i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2. Anmodningen blev indgivet af Euroalliages (»ansøgeren«) på vegne af producenter, der repræsenterer mere end 25 % af den totale EU-produktion af FeSi.
- (6) Anmodningen vedrørte de følgende to lande: Kina og Rusland.
- (7) Anmodningen var begrundet med, at foranstaltningernes udløb sandsynligvis ville medføre fortsat eller fornyet dumping med deraf følgende skade for EU-erhvervsgrenen.

3. Indledning af en udløbsundersøgelse

- (8) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en udløbsundersøgelse, og offentliggjorde den 28. februar 2013 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«) om indledning af en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2.

4. Undersøgelsen

4.1. Nuværende undersøgelsesperiode og den betragtede periode

- (9) Undersøgelsen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet dumping omfattede perioden fra 1. januar 2012 til 31. december 2012 (»den nuværende undersøgelsesperiode« eller »NUP«). Undersøgelsen af tendenser, der er relevante for vurderingen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade, omfattede perioden fra den 1. januar 2009 til 31. december 2012 (»den betragtede periode«).

4.2. Parter, som er berørt af undersøgelsen

- (10) Kommissionen underrettede officielt ansøgerne, andre kendte EU-producenter, de eksporterende producenter i Kina og Rusland, de ikke forretningsmæssigt forbundne importører, de brugere, som den vidste, var berørt af sagen, samt repræsentanterne for eksportlandene om indledningen af udløbsundersøgelsen. De interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der var angivet i indledningsmeddelelsen.
- (11) Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.
- (12) I betragtning af det tilsyneladende store antal eksporterende producenter i Kina og ikke forretningsmæssigt forbundne EU-importører, der var involveret i undersøgelsen, anførtes det i indledningsmeddelelsen, at man påtænkte at anvende stikprøveudtagning i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17. For at sætte Kommissionen i stand til at afgøre, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald at udtage en sådan, blev ovennævnte parter anmodet om at give sig til kende senest 15 dage efter indledningen af undersøgelsen og meddele Kommissionen de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen.
- (13) Da kun én eksporterende producent i Kina indgav de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen, og erklærede sig villig til at samarbejde med Kommissionen, blev det besluttet ikke at anvende stikprøver af eksporterende producenter i Kina. Efter at have modtaget spørgeskemaet besluttede den eksporterende producent sig for ikke at samarbejde yderligere. Det fastslås derfor, at der ikke var nogen eksporterende producenter i Kina, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

⁽¹⁾ EUT C 186 af 26.6.2012, s. 8.

⁽²⁾ EUT C 58 af 28.2.2013, s. 15.

- (14) For så vidt angår Rusland blev alle kendte russiske producenter opfordret til at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, nemlig Bratsk Ferroalloy Plant, Serov Ferroalloy Plant, NLMK og den russiske gruppe. Kun én russisk gruppe samarbejdede med Kommissionen i den nuværende fornyede undersøgelse.
- (15) Kommissionen modtog ingen svar fra de ikke forretningsmæssigt forbundne importører. Det fastslås derfor, at der ikke var nogen forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.
- (16) Kommissionen modtog svar fra seks ud af syv kendte EU-producenter af FeSi. I betragtning af det relativt begrænsede antal EU-producenter blev det besluttet ikke at anvende stikprøver i den fornyede undersøgelse.
- (17) Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomheder:
- a) EU-producenter:
- FERROATLANTICA Group:
- Ferroatlantica S.L. — Madrid, Spanien
- Ferropem — Chambéry, Frankrig
- HUTA LAZISKA S.A. — Laziska Górna, Polen
- OFZ a.s. — Istebné, Slovakiet
- TDR LEGURE d.o.o. — Ruse, Slovenien
- VARGON ALLOYS A.B. — Vargon, Sverige
- b) EU-brugere:
- Aperam SA — Luxembourg
- Ugitech — Ugine, Frankrig
- c) Eksporterende producent i Rusland:
- Den russiske gruppe:
- JSC Chelyabinsk Electrometallurgical Integrated Plant (»JSC CHEMK«) — Chelyabinsk, Rusland
- JSC Kuznetsk Ferroalloy Works (»JSC KF«) — Novokuznetsk, Rusland
- RFA International LP (»RFAI«) — Mishawaka, USA
- d) Producenter i referencelandet
- Elkem AS, Oslo, Norge
- FESIL Rana Metall AS, Trondheim, Norge
- Finnfjord AS, Finnsnes, Norge.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (18) Den pågældende vare er ferrosilicium, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7202 21 00, 7202 29 10 og 7202 29 90 med oprindelse i Kina og Rusland.

- (19) Ferrosilicium fremstilles ved reduktion af kvarts med kulholdige produkter i en elektrisk lysbueovn. Denne proces er energiintensiv. Ferrosilicium sælges i form af klumper, granulater eller pulver og findes i forskellige kvaliteter alt efter siliciumindhold og indhold af urenheder (f.eks. aluminium). FeSi med et siliciumindhold på mindst 70 % anses for at være et produkt med en høj renhedsgrad, FeSi med et siliciumindhold på mere end 55 % og mindre end 70 % er et produkt med en medium renhedsgrad, og FeSi med et siliciumindhold på mindre end 55 % er et produkt med en lav renhedsgrad. Den pågældende vare anvendes hovedsagelig i jern- og stålindustrien som deoxideringsmiddel og legeringskomponent.

2. Samme vare

- (20) Det konkluderedes, at det FeSi, som EU-erhvervsgrenen fremstillede og solgte i Unionen, og det FeSi, som der blev fremstillet og solgt i Rusland og i Norge (»referencelandet«), da Kina er et land uden markedsøkonomi og ikke er blevet undersøgt i denne undersøgelse, havde stort set have samme fysiske og kemiske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesmuligheder som det FeSi, der blev fremstillet i Kina og Rusland, og som blev solgt til eksport til Unionen. De anses derfor for at være identiske i henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 4.

C. SANDSYNLIGHED FOR FORTSAT ELLER FORNYET DUMPING

- (21) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 2, blev det undersøgt, om der var sandsynlighed for, at de eksisterende foranstaltningers udløb ville føre til fortsat eller fornyet dumping fra de to pågældende lande.

IMPORT FRA KINA

1. Indledende bemærkninger

- (22) Som nævnt i betragtning 13 var der ingen kinesiske eksporterende producenter, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Da de eksporterende producenter fra Kina ikke samarbejdede, er den overordnede analyse, herunder dumpingberegningen, derfor baseret på de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 18.
- (23) Sandsynligheden for fortsat eller fornyet dumping blev vurderet ud fra den fornyede undersøgelse i kombination med andre informationskilder, som f.eks. handelsstatistikker over import og eksport (fra Eurostat og kinesiske eksportoplysninger) og andre offentligt tilgængelige oplysninger.
- (24) Det manglende samarbejde havde indflydelse på sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen på forskellige varetyper. Som det forklares i betragtning 30, blev det i medfør af grundforordningens artikel 18 anset for hensigtsmæssigt at fastsætte både den normale værdi og eksportprisen på et globalt grundlag, nemlig på basis af én enkelt vare.
- (25) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 9, blev der hver gang det konkluderedes, at omstændighederne ikke havde ændret sig, anvendt den samme metode som den, der blev anvendt til at konstatere dumping i den oprindelige undersøgelse.

2. Dumpingimport i NUP

2.1. Fastsættelse af den normale værdi

- (26) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen alle interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til sit forslag om at anvende Norge som tredjeland med markedsøkonomi med henblik på at fastsætte den normale værdi for Kina. Norge blev anvendt som referenceland i den oprindelige undersøgelse. Da der ikke blev fremsat bemærkninger hertil fra nogen parter, konkluderedes det, at Norge igen skulle vælges som referenceland med henblik på at fastsætte den normale værdi for Kina, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a).

- (27) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, blev det først undersøgt, om de norske samarbejdsvillige producenters samlede salg på hjemmemarkedet af samme vare til uafhængige kunder var repræsentativt sammenlignet med det samlede eksportsalg fra Kina til Unionen, dvs. om den samlede mængde af et sådan salg på hjemmemarkedet udgjorde mindst 5 % af det samlede eksportsalg af den pågældende vare til Unionen. På dette grundlag blev det konkluderet, at salget på hjemmemarkedet i referencelandet var repræsentativt.
- (28) Det blev også undersøgt, om salget på hjemmemarkedet af samme vare kunne anses for at have fundet sted i normal handel i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 4. Dette blev gjort ved at fastlægge, hvor stor en andel af salget på hjemmemarkedet til uafhængige kunder på hjemmemarkedet i NUP var rentabel.
- (29) Den normale værdi blev således baseret på den faktiske pris på hjemmemarkedet, der blev beregnet som det vejede gennemsnit af det rentable salg på hjemmemarkedet i NUP.

2.2. Fastsættelse af eksportprisen

- (30) Som nævnt i betragtning 24 samarbejdede kinesiske eksporterende producenter ikke i forbindelse med undersøgelsen. Eksportprisen blev derfor baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18.
- (31) Først blev mængden og importpriserne for de tre KN-koder, der er opført i betragtning 18, hentet fra Eurostats importdatabase, nemlig ud fra forskel i kvaliteten. Da det blev anset for hensigtsmæssigt at fastsætte eksportprisen på et gennemsnitligt grundlag, blev oplysningerne for KN-kode 7202 29 10 og 7202229210290 tilpasset siliciumindholdet i KN-kode 7202 21 00. Denne metode var blevet foreslået i anmodningen om en fornyet undersøgelse for at fastsætte den samlede importmængde på basis af kvalitet FeSi75. Mængden og importprisen på disse tre KN-koder blev lagt sammen og vejlet for at afspejle én gennemsnitsværdi.
- (32) Endelig blev denne gennemsnitlige importpris på cif-basis justeret ved at trække især transportomkostningerne fra for at komme frem til værdien ab fabrik. Salgsprisen blev således beregnet på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales i henhold til Eurostats importstatistikker, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

2.3. Sammenligning og justeringer

- (33) Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen blev foretaget på ab fabrik-basis. For at sikre en rimelig sammenligning blev der også taget hensyn til forskelle, som berører sammenligneligheden af priser, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev især foretaget justeringer for at afspejle skat ved toldeksport på grundlag af de oplysninger, der blev meddelt i anmodningen om en fornyet undersøgelse, pga. de kinesiske eksporterende producenters manglende samarbejdsvilje.

2.4. Dumping i NUP

- (34) På baggrund af ovenstående konkluderedes dumpingmargen at udgøre 165 %, udtrykt som en procentdel af prisen frit Unionens grænse, ufortoldet.
- (35) Det bemærkes dog, at den samlede importmængde af den pågældende vare til Unionen er faldet kraftigt, efter de oprindelige foranstaltningerne er blevet indført, og at den ovennævnte dumpingmargen er blevet fastsat på grundlag af en begrænset importmængde (nemlig mindre end 2 500 ton i NUP).
- (36) Med henblik på en fuldstændig analyse blev kinesiske eksporterende producenters prispolitik på de tre vigtigste ikke EU-markeder, nemlig Japan, Sydkorea og Amerikas Forenede Stater («USA») også undersøgt.
- (37) Til det formål blev de kinesiske eksporttal anvendt til at fastsætte prisen på kinesisk eksport til Japan, Sydkorea og USA. Sammenligningen med den normale værdi, der blev fastsat ovenfor, viste også, at der forekom dumping, der afhængigt af det pågældende bestemmelsesland ligger på mellem 86 % og 92 %.

3. Udvikling i importen ved bortfald af foranstaltningerne

3.1. Produktionskapacitet i Kina

- (38) Kina er langt den største producent af FeSi. Produktionskapaciteten blev vurderet til at udgøre 10-11 mio. ton om året i NUP. Kinas industri udnyttede således omkring 50 % af sin produktionskapacitet. Det betyder, at der på nuværende tidspunkt er en uudnyttet kapacitet på ca. 5,5 mio. ton om året, hvilket udgør næsten syv gange det samlede EU-forbrug. På trods af denne aktuelle overkapacitet og på baggrund af de oplysninger, som ansøgeren havde fremlagt, synes kapaciteten i Kina fortsat at blive større, idet der på nuværende tidspunkt bygges større og mere effektive ovne.
- (39) Der er ingen beviser for, at forbruget på det kinesiske hjemmemarked eller tredjelandsmarkeder vil stige betydeligt og dermed vil kunne absorbere den øgede produktion, der ville opstå, hvis de kinesiske producenters uudnyttede kapacitet blev anvendt.

3.2. EU-markedets tiltrækningskraft

- (40) Efter indførelsen af de endelige foranstaltninger i februar 2008 faldt importen fra Kina støt og blev marginal, idet den repræsenterede mindre end 1 % af EU-forbruget i NUP. Efter at importen toppede med 330 400 ton i 2007, faldt den til mindre end 2 500 ton i 2012. Set ud fra de observerede priser er EU-markedet for FeSi fortsat tiltrækkende for kinesisk eksport.
- (41) Som nævnt ovenfor er der en betydelig produktionsmæssig overkapacitet i Kina, hvilket tyder på, at der er et stærkt incitament til at finde alternative markeder, som kan absorbere denne overskydende produktionskapacitet. Grundet en række eksportrestriktioner, som den kinesiske regering har indført (nemlig 25 % eksportafgift, 17 % ikke-refusionsberettiget moms og eksporttilladelser), er den samlede kinesiske eksport dog faldet til kun 0,4 mio. ton i 2009, efter at den toppede i 2007 med 1,5 mio. ton. Ikke desto mindre blev der fra 2010 observeret et opsving i den samlede eksport, og eksportmængden steg til 0,8 mio. ton og blev vurderet til 0,7 mio. ton i 2013. De nyeste tal viser et stabilt eksportniveau, hvis mængde er større end det samlede EU-forbrug.
- (42) På trods af eksportrestriktionerne eksporterede kinesiske producenter en betydelig mængde FeSi til markeder i hele verden, der ikke var underlagt importrestriktioner (nemlig Japan, Sydkorea og USA).
- (43) Ved første øjekast kunne det asiatiske marked være et alternativ, der kunne absorbere en del af den overskydende produktion i Kina. Ifølge ansøgerens oplysninger kan den seneste udvikling på det asiatiske marked dog muligvis gøre dette mindre interessant for kinesiske eksportører.
- (44) Det asiatiske marked vil ganske rigtig blive alvorligt påvirket, når to nye ferrosilicium-fabrikker i Malaysia (Pertama Ferroalloys og Sarawak Ferroalloys plants) påbegynder deres produktion. Det skønnes, at den årlige produktion af ferrosilicium i Malaysia vil stige med 420 000 ton fra 2014, og at den vil blive solgt til nabolande i Sydøstasien, især Japan, der efterspørger 600 000 ton ferrosilicium om året. Produktionen fra de malaysiske produktionsanlæg vil få negative konsekvenser for Kinas eksport til Sydøstasien. Derudover har japanske stålproducenter og sydkoreanske stålværker allerede indgået aftaler om køb af betydelige mængder af ferrosilicium om året fra de nye producenter i Malaysia, hvilket gør det sværere for den kinesiske eksport at komme ind på markedet.
- (45) I bemærkningerne til fremlæggelsen af oplysninger, påstod den eksporterende producent, at den malaysiske produktion var overvurderet. Efter at have verificeret denne kommentar, blev den malaysiske produktion derfor justeret til omkring 370 000 ton.
- (46) Den ekstra produktion i Malaysia forventes derfor at øge konkurrencen på det allerede mættede marked, hvor Kina og Rusland i dag har en betydelig markedsandel.
- (47) Den kinesiske regerings eksportrestriktioner, som er omhandlet i betragtning 41, var den primære grund til, at de kinesiske varer i mindre grad var til stede på EU-markedet i NUP.

- (48) Pga. priserne på EU-markedet vil det for kinesiske producenter være et tiltrækkende marked til at absorbere den overskydende kapacitet. Den gennemsnitlige pris på EU-markedet i 2012 var rent faktisk mindst lige så høj som de kinesiske producenters eksportpriser til deres vigtigste bestemmelseslande (Japan, Sydkorea og USA), hvilket understreger EU-markedets tiltrækningskraft, når salget til andre markeder bliver for problematisk.
- (49) Det kan derfor konkluderes, at det europæiske marked, som et af de største markeder i verden, fortsat er tiltrækkende for kinesiske producenter.

4. Konklusion vedrørende sandsynligheden for fortsat dumping

- (50) Den overskydende uudnyttede kapacitet i Kina og det relativt attraktive prisniveau på EU-markedet fører til den konklusion, at der er risiko for, at den kinesiske eksport af den pågældende vare vil stige, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.
- (51) I betragtning af den nuværende og potentielle uudnyttede kapacitet i Kina og den kendsgerning, at EU-markedet er et af de største markeder i verden, og det forventede pres på kinesisk eksport i Sydøstasien, kan det konkluderes, at de kinesiske eksportører sandsynligvis vil øge deres eksport til Unionen til dumpingpriser yderligere, hvis antidumpingforanstaltningerne ophæves.

IMPORT FRA RUSLAND

1. Indledende bemærkninger

- (52) Som nævnt i betragtning 14 var der kun én producent, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Det blev dog konkluderet, at den russiske gruppe repræsenterede en betydelig andel af den totale produktion i Rusland, dvs. omkring 78 % af Ruslands totale produktion af FeSi, og det meste af FeSi-importen med oprindelse i Rusland. Derfor blev det besluttet at anvende oplysningerne fra den russiske gruppe samt oplysningerne fra andre kilder, som f.eks. anmodningen om den fornyede undersøgelse og foreliggende handelsstatistikker over importen (fra Eurostat), til at vurdere sandsynligheden for fortsat eller fornyet dumping.
- (53) I forbindelse med beregningen af dumpingmargenen anses virksomhederne JSC CHEMK og JSC KF, der er del af den russiske gruppe, for at være indbyrdes afhængige, jf. artikel 143 i toldkodeksen ⁽¹⁾, ligesom det var tilfældet i den oprindelige undersøgelse. Derfor blev der beregnet én enkelt dumpingmargen for hele gruppen ved hjælp af den følgende metode. Dumpingmængden blev beregnet for hver enkel eksporterende producent, før der blev fastsat en vejet gennemsnitlig dumpingmargen for gruppen som helhed. Det bør bemærkes, at denne metode var anderledes end den metode, der blev anvendt i den oprindelige undersøgelse, hvor dumping blev beregnet ved at lægge alle produktions- og salgsoplysninger fra de producerende enheder sammen. Den anderledes metode blev anvendt i den afsluttede interimundersøgelse. De ændrede omstændigheder, som begrunder denne ændring i metode, skyldes en omlægning af gruppens koncernstruktur, hvilket gjorde det muligt at identificere den enkelte producent inden for gruppen for så vidt angår salg og produktion.

2. Dumpingimport i NUP

2.1. Fastsættelse af den normale værdi

- (54) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, blev det først undersøgt, om samarbejdsvillige eksporterende producenters samlede salg på hjemmemarkedet af samme vare til uafhængige kunder var repræsentativt sammenlignet med deres samlede eksportsalg til Unionen, dvs. om den samlede mængde af sådanne salg udgjorde mindst 5 % af det samlede eksportsalg af den pågældende vare til Unionen.

⁽¹⁾ I henhold til artikel 143 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1) om gennemførelse af EF-toldkodeksen kan personer kun anses for at være indbyrdes afhængige: a) hvis den ene er medlem af direktionen eller bestyrelsen for den andens virksomhed og omvendt, b) hvis de juridisk set anses for interessenter eller kompagnoner, c) hvis de er arbejdsgiver og arbejdstager, d) hvis en person direkte eller indirekte besidder, kontrollerer eller råder over 5 % eller derover af begges aktier eller andele med stemmeret, e) hvis den ene af dem direkte eller indirekte kontrollerer den anden, f) hvis de begge direkte eller indirekte kontrolleres af en tredjemand, g) hvis de tilsammen direkte eller indirekte kontrollerer en tredjemand, eller h) hvis de er medlemmer af samme familie. Personer anses kun for at være medlemmer af samme familie, hvis de står i et af følgende forhold til hinanden: i) mand og hustru, ii) forældre og børn, iii) brødre og søstre (hel- eller halvsøskende), iv) bedsteforældre og børnebørn, v) onkel eller tante og nevø eller niece, vi) svigerforældre og svigersøn eller svigerdatter, vii) svoger og svigerinder. I denne sammenhæng betyder »person« enhver fysisk eller juridisk person.

- (55) Det blev ligeledes undersøgt, om salget på hjemmemarkedet var tilstrækkelig repræsentativt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2. Undersøgelsen omfattede varetyper, som en eksporterende producent solgte på hjemmemarkedet, og som konkluderedes at kunne sammenlignes direkte med en varetype, der sælges til eksport til Unionen. Salget på hjemmemarkedet af en bestemt varetype blev anset for tilstrækkelig repræsentativt, hvis den samlede mængde af den pågældende varetype, som den eksporterende producent solgte på hjemmemarkedet til uafhængige kunder, udgjorde mindst 5 % af den samlede salgsmængde af den sammenlignelige varetype, der solgtes med henblik på eksport til Unionen.
- (56) Det blev også undersøgt, om salget på hjemmemarkedet af varetyper kunne anses for at have fundet sted i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4. Herved blev andelen af rentable salg på hjemmemarkedet til uafhængige kunder på hjemmemarkedet i NUP fastsat for hver eksporteret type af den pågældende vare.
- (57) For de varetyper, hvor mere end 80 % af salgsmængden på hjemmemarkedet af varetypen lå over produktionsomkostningerne, og den vejede gennemsnitlige salgspris på denne type var lig med eller lå over enhedsproduktionsomkostningerne, blev den normale værdi pr. varetype beregnet som et vejet gennemsnit af de faktiske priser på hjemmemarkedet for det samlede salg af den pågældende type, uanset om salget var rentabelt eller ej.
- (58) I de tilfælde hvor mængden af rentable salg af en varetype udgjorde højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, eller hvor den vejede gennemsnitspris for denne varetype lå under enhedsproduktionsomkostningerne, blev den normale værdi baseret på den faktiske pris på hjemmemarkedet, der blev beregnet som et vejet gennemsnit af kun det rentable salg på hjemmemarkedet for denne varetype i NUP.
- (59) I de tilfælde hvor der ikke solgtes en bestemt varetype på hjemmemarkedet, og hvor der for bestemte varetyper ikke solgtes tilstrækkeligt på hjemmemarkedet, blev den normale værdi fastsat i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3.
- (60) I forbindelse med fastsættelsen af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3, baseres salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA&G) samt fortjeneste på de faktiske oplysninger om produktion og salg i normal handel af samme vare for så vidt angår den eksporterende producent, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, eller på de foreliggende faktiske oplysninger.

2.2. Fastsættelse af eksportprisen

- (61) I NUP foretog den russiske gruppe eksportsalg til Unionen via RFAI, gruppens forretningsmæssigt forbundne virksomhed (den forretningsmæssigt forbundne importør), der varetog alle importfunktioner i forbindelse med de varer, der overgik til fri omsætning i Unionen, dvs. de funktioner, som en forretningsmæssigt forbundet importør udfører.
- (62) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 9, blev eksportprisen beregnet på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer første gang blev videresolgt til en uafhængig køber, behørigt justeret for alle de omkostninger, der påløb mellem import og videresalg, samt en rimelig margin til dækning af SA&G samt fortjeneste. Til dette formål blev den faktiske andel af SA&G anvendt, og da der ikke forelå nye oplysninger fra uafhængige importører om forventet fortjeneste, blev der anvendt samme fortjenstmargen som i den oprindelige undersøgelse, dvs. 6 %.
- (63) Den russiske gruppe påstod, at RFAI burde betragtes som del af den samme økonomiske enhed, da begge kontrolleres og administreres af de samme personer, og da virksomhederne agerer som en enkelt økonomisk enhed. I forbindelse med fastsættelsen af eksportpriserne burde SA&G og RFAI's fortjeneste derfor ikke trækkes fra.
- (64) Om den forretningsmæssige forbindelse mellem den russiske gruppe og RFAI var i form af den samme økonomiske enhed eller ikke, er ikke relevant i forbindelse med en justering med henblik på at fastsætte en eksportpris, jf. artikel 2, stk. 9.
- (65) Da eksportsalget fra den russiske gruppe foregik via en forretningsmæssigt forbundet virksomhed (RFAI) skulle eksportpriserne derfor justeres ved at fratrække en rimelig margin til dækning af SA&G samt fortjeneste som udtrykkeligt fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 9. Påstanden må derfor afvises.

- (66) Den eksporterende producent gentog den påstand, at der var tale om samme økonomiske enhed, og at dette forhold udelukkede justeringerne for SA&G samt fortjeneste i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. Den hævdede også, at selv hvis justeringerne var berettigede, burde den beregnede eksportpris kun omfatte omkostninger forbundet med RFAI's import og udelukke alle SA&G, der var forbundet med eksport fra den samme økonomiske enhed. Til slut erklærede den, at den var uenig med konklusionen om, at der i denne sag ikke er tale om samme økonomiske enhed.
- (67) Om der er tale om samme økonomiske enhed er ikke relevant i forbindelse med fastsættelsen af eksportprisen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. Så længe betingelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 1 og 9, er opfyldt, er graden af kontrol eller integration ikke relevant for vurderingen af justeringernes lovlighed i medfør af artikel 2, stk. 9 (¹). I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, skal Kommissionen i visse situationer fastsætte en eksportpris og justere denne beregnede eksportpris for en række parametre, herunder hvis parterne »synes at være forretningsmæssigt forbundne«. Ordlyden af grundforordningens artikel 2, stk. 9, er tydelig i den henseende, at der »skal foretages justeringer« (understregningen er foretaget af Kommissionen). Kommissionen verificerede, at RFAI varetog alle de funktioner, der normalt varetages af en forretningsmæssigt forbundet importør i Unionen. Det er korrekt, at RFAI er tæt involveret i gruppens internationale aktiviteter (kundeservice, logistik og tidsplan for leverancer, indkøb af investeringsgoder og indkøb vigtige råvarer osv.). Dermed er den fornødne betingelse for en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, opfyldt, hvilket berettiger de justeringer, der er foretaget. Det konkluderes derfor, at justeringerne blev foretaget i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 9.
- (68) Den eksporterende producent gjorde gældende, at det fremgår af dommen i sagen Nikopolsky/Interpipe (²), at hvis eksportøren og den forretningsmæssigt forbundne forhandler udgør samme økonomiske enhed, er det ikke tilladt at justere eksportprisen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. Denne påstand er ubegrundet. Det er korrekt, at denne dom vedrører en justering, der er foretaget i henhold til artikel 2, stk. 10, nr. i) for nominale provisioner, som en forhandler har modtaget, hvis funktioner ligner dem, som en agent, der arbejder på provisionsbasis, har. Denne retspraksis er derfor irrelevant i denne sag, hvor den schweiziske virksomhed RFAI varetager alle de funktioner, som en forretningsmæssigt forbundet importør normalt varetager. Om der er tale om samme økonomiske enhed har ikke samme indflydelse på justeringerne i grundforordningens artikel 2, stk. 10, som de påkrævede justeringer i artikel 2, stk. 9, i samme forordning. Endvidere er der ikke noget skøn for, hvorvidt der kan gøres krav på en justering for en rimelig margin til dækning af SA&G. En sådan justering skal foretages i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, når parterne er forretningsmæssigt forbundne.
- (69) For så vidt angår justeringens omfang, kan påstanden vedrørende delvise fradrag for SA&G ikke accepteres, hvis den eksporterende producent ikke fremlægger relevant dokumentation. Justeringerne i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, er naturlige i forbindelse med fastsættelsen af en eksportpris i de mest almindelige aspekter omkring en forretningsmæssig forbindelse. Hvis de globale SA&G samt fortjeneste kun skulle justeres delvist, ville en sådan ændring skulle baseres på den af den eksporterende producent fremlagte dokumentation af omkostningerne, især på om disse omkostninger er særlige udgifter, der påløber i perioden mellem importen og det efterfølgende videresalg i forbindelse med en hvilken som helst aktivitet, der ikke er direkte forbundet med importen af den pågældende vare.
- (70) Den russiske gruppe hævdede også, at eksportpriserne burde beregnes uden fradrag betalt for antidumpingtolden, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 10, eftersom tolden afspejles korrekt i videresalgspriserne og de efterfølgende salgspriser i Unionen.
- (71) Undersøgelsen har især vist, at, for så vidt angår 99 % af de indberettede transaktioner, afspejlede videresalgspriserne af den pågældende vare i Unionen ikke den told, der var blevet betalt. Det kan således konkluderes, at antidumpingtolden ikke var behørigt afspejlet i den russiske gruppes videresalgspriser. Som et resultat heraf kunne den russiske gruppes påstand ikke accepteres, og antidumpingtolden blev i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 9, trukket fra ved beregningen af eksportpriserne.

2.3. Sammenligning og justeringer

- (72) Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen blev foretaget på ab fabrik-basis. For at sikre en rimelig sammenligning blev der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, taget hensyn til forskelle, der påvirker prisernes sammenlignelighed.

(¹) Sag C-260/84, Minebea Company Limited mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber, præmis 37.

(²) Sag T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) and Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) mod Rådet, Sml. 2009 II, s. 383. Domstolen stadfæstede dommen efter appel i de forende sager C-191/09 P og C-200/09 P.

- (73) Der blev foretaget justeringer for transport-, forsikrings-, terminal-, håndterings- og kreditomkostninger og provisioner, når dette var relevant og berettiget, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10.

2.4. Dumping i NUP

- (74) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, blev den normale værdi beregnet som et vejte gennemsnit sammenlignet med det vejede gennemsnit af eksportprisen for hver enkelt varetype af fabrik for hver samarbejdsvillig eksporterende producent, der er del af den russiske gruppe.
- (75) Den pågældende eksporterende producent fremsatte en række påstande vedrørende beregningen af dumpingmargenen.
- (76) For det første blev tillægget af en fortjenstmargen på 5 % til den reviderede salgspris anfægtet i forbindelse med justeringen for kvartssitomkostningerne, som én af gruppens producerende virksomheder havde købt af den anden af gruppens producerende virksomheder. Argumentet var, at begge virksomheder er medlemmer af den samme økonomiske enhed.
- (77) Selv om argumentet om samme økonomiske enhed er irrelevant i forbindelse med justeringen for kvartssitomkostninger, erkendes det, at transaktioner mellem forretningsmæssigt forbundne parter kan afregnes uden en fortjeneste. Ved et manglende salg af kvartssit til eksterne parter ville en fortjeneste heller ikke kunne påvises. Derfor blev avancetillægget til den justerede kvartssitomkostning udeladt, og dumpingaspektet revideret i overensstemmelse hermed.
- (78) Den anden påstand vedrørte Kommissionens anvendelse af henstillingerne fra WTO's tvistbilægelsesinstans i tvisten med Norge i en sag om laks. I denne sag blev det henstillet, at når salget på hjemmemarkedet af en bestemt varetype ikke var repræsentativt, skulle SA&G samt fortjenesten ved disse transaktioner alligevel anvendes ved beregningen af den normale værdi. Den eksporterende producent påstod ligeledes, at anvendelsen af den nye metode i en udløbsundersøgelse ikke var tilladt, da der ikke var nogen betydelig ændring af omstændigheder, der berettigede dette.
- (79) Panelets metode i sagen om laks forklarede Kommissionen i en høring til de eksporterende producenter, der fortsat så panelets henstilling som en overtrædelse af grundforordningens artikel 2, stk. 4 og 6. Det er dog Kommissionens pligt at gennemføre sådanne afgørelser inden for rammerne af sine forpligtelser over for WTO. En sådan metode har indflydelse på alle sager og ikke kun på undersøgelser, der er blevet indledt i henhold til grundforordningens artikel 5.
- (80) På baggrund af en tredje påstand korrigerede Kommissionen de tilfælde, hvor omkostningerne fra én af gruppens eksporterende producenter blev sammenlignet med visse salg fra andre eksporterende producenter.
- (81) Kommissionen bekræfter derudover, at omsætningen blev justeret for de samme justeringer som produktionsomkostningerne, f.eks. for transportomkostninger og forsikrings- og håndteringsomkostninger, med henblik på at fastlægge rentabilitetstesten samt for emballeringsomkostninger med henblik på at fastsætte dumpingmargenerne.
- (82) I den fjerde påstand mente den eksporterende producent, at den gældende antidumpingtold med urette var blevet fratrukket eksportprisen. For at bevise denne påstand anførtes det, at eksportpriserne var mere end 100 % højere i den fornyede undersøgelsesperiode end i den oprindelige undersøgelsesperiode, hvilket angiveligt beviser, at antidumpingtolden var medtaget i eksportpriserne. Derudover burde en vis importtold og antidumpingtold have været trukket fra, da de angiveligt var forudbetalte og vedrørte en fremtidig periode. Endelig burde Kommissionen heller ikke have taget hensyn til omkostninger til et kontor i Japan eller til schweiziske føderale og kantonale indkomstskatter.

- (83) De beviser, som den eksporterende producent fremlagde, er i denne sag og for så vidt angår denne vare ikke afgørende, når det skal bevises, at antidumpingtolden var behørigt afspejlet i eksportprisen. Både videresalgsspriserne og produktionsomkostningerne er steget kraftigt siden den oprindelige undersøgelse. Derfor kan stigningen i eksportpriserne ikke udelukkende tilskrives den påståede afspejling af tolden. For at vise, at de fremlagte beviser ikke var afgørende, sammenlignede Kommissionen eksportpriserne med priserne på varerne, herunder på antidumpingtolden, i den fornyede undersøgelsesperiode, og resultatet viste, at eksportprisen på 99 % af eksporttransaktionerne ikke var høj nok til at dække antidumpingtolden. Endelig, selv hvis tolden ikke fratrækkes, vil dette ikke være nok til at udelukke konklusionen om betydelig dumping, og det vil heller ikke have nogen indflydelse på konklusionen om sandsynligheden for fortsat dumping. Derfor vil det ikke have nogen indvirkning på resultatet af den nuværende udløbsundersøgelse.
- (84) Kommissionen bemærkede, at det ikke er muligt at forudbetale importtold og antidumpingtold, og at en sådan told opkræves ved import. Derudover anvendte gruppen et toldlager, hvilket betyder, at tolden kun skulle betales, når import og salg rent faktisk fandt sted. Endvidere blev det på baggrund af en sammenligning af råbalancen af 31. december 2012 og de reviderede regnskaber klart fastslået, at revisorerne omklassificerede den påståede forudbetalte antidumpingtold til en faktisk betalt antidumpingtold som en omkostning i resultatopgørelsen.
- (85) Omkostningerne til kontoret i Japan vedrørte ikke den pågældende vare og havde derfor ingen indflydelse på Kommissionens beregning. Påstanden blev derfor afvist. Endelig kunne de nævnte schweiziske skatter kun udelukkes, hvis de relaterede til selskabsskat, hvilket på baggrund af svaret på fremlæggelsen af oplysninger synes at være tilfældet. Dumpingberegningen blev derfor justeret i overensstemmelse hermed.
- (86) Den justerede rente på lån fra en koncern på De Britiske Jomfruøer til en anden koncern reviderede Kommissionen som svar på påstanden om, at sådanne lån kan forrentes under markedsvilkår og i korthed kun ville give mening, hvis renten på lånet er mindre, end den man kan få i en bank. Kommissionen bekræfter tillige, at fortjenstmargenen for RFAI blev anvendt for nettofakturaværdien i virksomhedens regnskabsvaluta og ikke på cif-basis, hvortil der var tilføjet visse omkostninger.
- (87) I betragtning af ovenstående overvejelser og ved revision af beregningen, der er baseret på accepten af påstanden om det interne salg af kvartsit, interne lån og de schweiziske føderale og kantonale indkomstskatter, blev dumpingmargenen revideret og konkluderet til at udgøre 43 %, udtrykt som en procentdel af prisen, frit Unionens grænse, ufortoldet.
- (88) Der mindes om, at interimundersøgelsen, der er omhandlet i betragtning 4, konkluderede, at den russiske gruppe importerede varer til dumpingpriser i perioden oktober 2009 til september 2010.

3. Udvikling i importen ved ophævelse af foranstaltningerne

- (89) I forlængelse af undersøgelsen af, om der fandt dumping sted i NUP, blev sandsynligheden for fornyet dumping også undersøgt.

3.1. Produktionskapacitet i Rusland

- (90) Rusland er verdens andenstørste producent af FeSi. Ifølge markedsanalysevirksomheden Metal Expert udgør Ruslands produktionskapacitet af FeSi omkring 900 000 ton. Dette indbefatter produktion i ovne, der både kan fremstille FeSi og andre slags ferrolegeringer. To producenter (JSC CHEMK og Serov Ferroalloy Plant) råder over produktionsanlæg, hvormed de inden for kort tid faktisk kan skifte mellem produktionen af FeSi og andre slags ferrolegeringer. Det udstyr, der tilhører de andre russiske producenter (dvs. Bratsk Ferroalloy Plant, NLMK og JSC KF), kan dog kun producere FeSi.

- (91) Efter fremlæggelsen af oplysninger påstod den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent, at der var blevet set bort fra dennes oplysninger i beregningen af Ruslands produktionskapacitet. Som nævnt i betragtning 52 var de oplysninger, som den russiske gruppe havde fremlagt, den vigtigste informationskilde. Rapporten fra Metal Expert blev anvendt til at fastsætte andre russiske producenters produktionskapaciteter. Påstanden afvises derfor.
- (92) Derudover påstod den eksporterende producent, at produktionen fra JSC CHEMK var blevet fejlvurderet, da det påstås at være praktisk taget umuligt at skifte fra én produktion af ferrolegering til en anden uden betydelige ekstraomkostninger og forsinkelser. Det bevismateriale, der blev fundet ved kontrolbesøget hos JSC CHEMK, viste dog, at JSC CHEMK's ovne kan skifte fra en ferrolegering til en anden uden de oven for nævnte forsinkelser. Påstanden afvises derfor.
- (93) Den faktiske produktion i NUP blev vurderet til at udgøre omkring 633 000 ton (grundlag FeSi75) med en uudnyttet kapacitet på op til 267 000 ton. Ved anvendelsen af en forsigtig tilgang og under hensyntagen til den produktionskapacitet, der anvendes ved fremstillingen af andre ferrolegeringer, udgør den uudnyttede kapacitet af FeSi mindst 120 000 ton.
- (94) Den russiske gruppe hævdede, at vurderingen af den uudnyttede kapacitet i Rusland ikke var fastsat korrekt, eftersom Kommissionen ikke tog hensyn til, at den russiske gruppe udnyttede 95-100 % af sin produktionskapacitet. Som nævnt i betragtningen ovenfor blev der dog også anvendt en forsigtig tilgang, idet der blev taget hensyn til den faktiske uudnyttede kapacitet. Påstanden afvises derfor.
- (95) Ifølge rapporten fra Metal Expert forklares den store uudnyttede kapacitet med et betydeligt fald i efterspørgslen på hjemmemarkedet på 50 % mellem 2002 og 2009, der efterfølgende var stabil frem til 2012. Derfor er produktionskapaciteten generelt større end efterspørgslen på hjemmemarkedet. Russiske producenter er derfor afhængige af eksporten.

3.2. EU-markedets tiltrækningskraft

- (96) På trods af de gældende foranstaltninger er EU-markedet fortsat tiltrækkende for den russiske eksport. Den importmængde, der blev observeret i NUP, viser, at den russiske import i et vist omfang har været berørt af den indførte antidumpingtold, men at den fortsat var markant tilstede i NUP.
- (97) Én part hævdede, at EU-markedet for FeSi ikke ville være tiltrækkende for en global leverandør som den russiske gruppe, og at importen samlet set falder kraftigt, hvilket også var tilfældet i 2012. Parten påstod, at denne tendens ikke ville kunne udlignes i fremtiden. En undersøgelse af de oplysninger, som er blevet indsamlet fra Eurostat og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 14, stk. 6, viste dog, at den russiske import var relativt stabil fra 2010 til 2012.
- (98) Derudover er den russiske gruppes priser på den pågældende vare til Den Europæiske Union højere, når man sammenligner eksportpriserne til Unionen med priserne for FeSi på tredjelandsmarkeder, afhængigt af bestemmelseslandet.
- (99) Derfor må påstanden om, at EU-markedet ikke er tiltrækkende for russiske producenter, afvises.
- (100) Én part påstod, at det russiske marked er ved at blive mere tiltrækkende som følge af flere nye projekter, som f.eks. De Olympiske Vinterlege i 2014, der bør fremme efterspørgslen på stål på hjemmemarkedet, hvorved forbruget af FeSi på hjemmemarkedet bør stige. Der gøres dog opmærksom på, at denne part ikke fremlagde nogen relevante oplysninger eller vurderinger vedrørende disse projekters indflydelse på forbruget af FeSi på hjemmemarkedet. Hvis en sådan situation ikke desto mindre skulle opstå, ville virkningerne heraf allerede have været synlige i 2012 og 2013. Ifølge de foreliggende oplysninger forblev forbruget på hjemmemarkedet imidlertid stabilt. Endelig ville virkningerne af disse projekter under alle omstændigheder være begrænsede eller midlertidige. Derfor ses der bort fra dette argument. En part påstod, at den overskydende kapacitet i Rusland hovedsageligt absorberes af eksport til markeder i Asien og USA. I NUP eksporterede russiske producenter rigtig nok mere end

73 % af deres produktion til hele verden. Som dog nævnt i betragtning 93 er der på grund af et faldende forbrug på hjemmemarkedet stadigvæk en vigtig produktionsmæssig overkapacitet i Rusland, der tyder på, at der er et stærkt behov for at finde alternative markeder, som skal kompensere for tabet i salget på hjemmemarkedet, og som skal absorbere den overskydende produktionskapacitet.

- (101) Som nævnt i betragtning 44 vil konkurrencen på de asiatiske markeder stige som følge af de nye anlæg, som bygges i Malaysia, og som påbegynder produktionen af omkring 420 000 ton i 2014. Denne situation vil besværliggøre den russiske eksport til det asiatiske marked.
- (102) Som forklaret i betragtning 45 er produktionen i Malaysia blevet revideret til 370 000 ton.
- (103) I USA, et af landets største eksportmarkeder, er russiske eksportører i forvejen genstand for en antidumpingundersøgelse, der er blevet indledt som følge af en påstand om betydelige dumpingmargener.
- (104) Det må derfor konkluderes, at russiske eksporterende producenter er stærkt afhængige af eksport til tredjelandsmarkeder, hvor der vil være mere konkurrence. Dette vil gøre EU-markedet endnu mere tiltrækkende for de eksporterende producenter i Rusland.

4. Konklusion vedrørende sandsynligheden for fortsat dumping

- (105) På baggrund af ovenstående resultater kan det konkluderes, at importen fra Rusland stadig finder sted til dumpingpriser, og at der er stor sandsynlighed for fortsat dumping. I betragtning af den nuværende og potentielle fremtidige uudnyttede kapacitet i Rusland, det faktum at EU-markedet er et af de største markeder i verden, og den forventede kapacitetsforøgelse i Sydøstasien, kan det konkluderes, at de russiske eksportører sandsynligvis øger deres eksport til Unionen til dumpingpriser yderligere, hvis antidumpingforanstaltningerne får lov til at udløbe.

5. Konklusion

- (106) Set i lyset af ovenstående betragtninger konkluderes det, at der er en betydelig og reel risiko for fortsat dumping med hensyn til FeSi med oprindelse i Kina og Rusland, hvis de gældende foranstaltninger får lov til at udløbe.

D. DEFINITION AF EU-ERHVERVSGRENEN

- (107) I NUP blev samme vare fremstillet af syv kendte EU-producenter. De udgør EU-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1, og betegnes herefter som »EU-erhvervsgrenen«.
- (108) Som anført i betragtning 16 indgav seks EU-producenter de ønskede oplysninger. De pågældende virksomheder skønnes at repræsentere ca. 90 % af den samlede EU-produktion, og deres situation anses for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

E. SITUATIONEN PÅ EU-MARKEDET

1. EU-forbruget

- (109) EU-forbruget blev fastsat på basis af EU-erhvervsgrenens salg til ikke erhvervsmæssigt forbundne og erhvervsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, et skøn af de ikke samarbejdsvillige producenter (på basis af anmodningen om en undersøgelse) og importoplysninger fra Eurostat på KN-kodeniveau.

- (110) I løbet af den betragtede periode steg EU-forbruget med 40 %. Det skal dog nævnes, at udgangsåret for den betragtede periode (2009) var et enormt dårligt år på grund af de negative følger af den økonomiske krise. På trods af den delvise genrejsning efter 2009 nåede EU-forbruget stadig ikke de niveauer, der blev registreret i den oprindelige undersøgelse, hvor det årlige forbrug lå på over 850 000 ton.

Tabel 1

Forbrug

	2009	2010	2011	NUP
Forbrug (ton)	544 093	799 233	841 796	760 128
Indeks (2009 = 100)	100	147	155	140

Kilde : Svar fra spørgeskema, anmodning om udløbsundersøgelse, Eurostat.

2. Mængde, priser og markedsandel af importen fra de pågældende lande

- (111) Mængderne og markedsandelene af importen fra Kina og Rusland blev analyseret ud fra Eurostats oplysninger og de oplysninger, der var blevet indsamlet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 14, stk. 6. Da importmængden fra Kina er meget lav, er importen fra de pågældende lande ikke blevet vurderet kumulativt.

a) Omfang og markedsandel af den pågældende import

- (112) I den betragtede periode udviklede dumpingimporten til Unionen sig for så vidt angår mængde og markedsandele som følger:

Tabel 2

Mængde og markedsandele af den pågældende import

	2009	2010	2011	NUP
Kina				
Importmængde (ton)	8 105	13 828	5 125	2 516
Indeks (2009 = 100)	100	171	63	31
Markedsandel (%)	1,5	1,7	0,6	0,3
Indeks (2009 = 100)	100	116	41	22
Rusland				
Importmængde (ton)	74 678	53 671	29 338	40 725
Indeks (2009 = 100)	100	72	39	55
Markedsandel (%)	13,7	6,7	3,5	5,4
Indeks (2009 = 100)	100	49	25	39

	2009	2010	2011	NUP
De pågældende lande i alt				
Importmængde (ton)	82 783	67 499	34 463	43 241
Indeks (2009 = 100)	100	82	42	52
Markedsandel (%)	15,2	8,4	4,1	5,7
Indeks (2009 = 100)	100	56	27	37

Kilde : Eurostat.

- (113) Importmængden fra de pågældende lande faldt betydeligt med 48 % i den betragtede periode. Deres markedsandel faldt også fra 15,2 % i 2009 til 5,7 % i NUP. Denne tendens resulterede i, at den kinesiske eksport næsten forsvandt fra EU-markedet. Russiske eksporterende producenter har dog stadig en betydelig markedsandel, hvilket gør Rusland til Unionens fjerdestørste eksportør.

b) Importpriser og prisunderbud

- (114) Nedenstående tabel viser gennemsnitsprisen for dumpingimporten. I den betragtede periode faldt den gennemsnitlige importpris fra Kina med 38 %. I samme periode steg den gennemsnitlige importpris fra Rusland med 31 %, men den lå stadig under EU-erhvervsgrenens salgspriser.

Tabel 3

Gennemsnitspris på dumpingimporten

	2009	2010	2011	NUP
Kina				
Gennemsnitspris (Euro/ton)	991	1 088	873	611
Indeks (2009 = 100)	100	110	88	62
Rusland				
Gennemsnitspris (Euro/ton)	716	776	889	999
Indeks (2009 = 100)	100	108	124	140
De pågældende lande i alt				
Gennemsnitspris (Euro/ton)	742	840	887	976
Indeks (2009 = 100)	100	113	119	131

Kilde : Eurostat.

- (115) For at fastslå prisunderbuddet i NUP blev de vejede gennemsnitlige salgspriser for hver varetype, som de samarbejdsvillige EU-producenter solgte til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik, sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for dumpingimport fra de samarbejdsvillige russiske producenter til den første uafhængige kunde på EU-markedet som fastsat på cif-basis med passende justeringer for omkostninger for told.
- (116) Eftersom der ikke var nogen samarbejdsvillige eksporterende producenter i Kina, blev prisunderbuddet for kinesisk eksport fastsat ved at sammenligne EU-producenternes vejede gennemsnitspriser til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet ab fabrik med den ifølge Eurostat gennemsnitlige eksportpris på kinesisk eksport på cif-basis med passende justeringer for told.

- (117) Resultatet af sammenligningen viste en vejet gennemsnitlig underbudsmargen på EU-markedet på mellem 6 % og 39 % fra Rusland og 46 % fra Kina udtrykt som en procentdel af omsætningen i NUP for de samarbejdsvillige EU-producenter.

3. Import fra andre tredjelande, der ikke er omfattet af foranstaltninger

Tabel 4

Import fra andre tredjelande

	2009	2010	2011	NUP
Brasilien				
Importmængde (ton)	37 303	90 324	72 769	58 548
Indeks (2009 = 100)	100	242	195	157
Pris (EUR/ton)	974	1 136	1 352	1 173
Indeks (2009 = 100)	100	117	139	120
Markedsandel (%)	6,9	11,3	8,6	7,7
Indeks (2009 = 100)	100	165	126	112
Island				
Importmængde (ton)	101 036	103 043	91 462	101 275
Indeks (2009 = 100)	100	102	91	100
Pris (EUR/ton)	985	1 027	1 251	1 118
Indeks (2009 = 100)	100	104	127	114
Markedsandel (%)	18,6	12,9	10,9	13,3
Indeks (2009 = 100)	100	69	59	72
Norge				
Importmængde (ton)	122 707	193 121	224 372	224 542
Indeks (2009 = 100)	100	157	183	183
Pris (EUR/ton)	1 019	1 142	1 287	1 286
Indeks (2009 = 100)	100	112	126	126
Markedsandel (%)	22,6	24,2	26,7	29,5
Indeks (2009 = 100)	100	107	118	131
Andre tredjelande				
Importmængde (ton)	119 274	160 690	211 670	120 966
Indeks (2009 = 100)	100	135	177	101
Pris (EUR/ton)	917	1 054	1 190	1 067
Indeks (2009 = 100)	100	115	130	116
Markedsandel (%)	21,9	20,1	25,1	15,9
Indeks (2009 = 100)	100	92	115	73

	2009	2010	2011	NUP
Tredjelande i alt				
Importmængde (ton)	380 320	547 178	600 273	505 331
Indeks (2009 = 100)	100	144	158	133
Pris (EUR/ton)	974	1 093	1 255	1 187
Indeks (2009 = 100)	100	112	129	122
Markedsandel (%)	69,9	68,5	71,3	66,5
Indeks (2009 = 100)	100	98	102	95

Kilde : Eurostat.

- (118) Importmængden fra tredjelande til EU-markedet steg med 33 % i den betragtede periode og fulgte dermed den stigende tendens i forbruget. Markedsandelen for import fra tredjelande forblev forholdsvis stabil i den betragtede periode og udgjorde ca. 70 % af Unionens forbrug, med en svag tilbagegang i NUP. De større ændringer blev observeret i importens geografiske struktur, idet der var en synlig stigning i importmængder og markedsandele fra Brasilien og Norge, der primært synes at have draget fordel af det stigende forbrug.
- (119) Gennemsnitspriserne for import fra tredjelande steg med 22 % i den betragtede periode, og de ligger stadig langt over prisniveauet på import fra Kina og Rusland.

4. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

- (120) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, undersøgte Kommissionen alle økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation.
- (121) Med henblik på skadesanalysen undersøges EU-erhvervsgrenens økonomiske situation på baggrund af indikatorer som produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel og vækst, beskæftigelse, produktivitet, størrelsen af den gældende dumpingmargen og genrejsning efter tidligere dumping, gennemsnitlige enhedspriser, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evnen til at rejse kapital, lagerbeholdninger og personaleomkostninger.

a) *Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse*

- (122) EU-erhvervsgrenens produktion steg betydeligt i den betragtede periode. Stigningen var særlig markant mellem 2009 og 2011, hvor produktionen steg med 178 %. Bagefter var den stabil i NUP. Det skal erindres, at udgangsåret for den betragtede periode var usædvanligt, da produktionen var ualmindelig lav som følge af den økonomiske krise. På trods af en betydelig genrejsning efter 2009 nåede EU-erhvervsgrenens produktion ikke op på det niveau, den startede på i den oprindelige undersøgelse (2003), hvor der blev registreret en produktion på over 270 000 ton.

Tabel 5

EU-erhvervsgrenens samlede produktion

	2009	2010	2011	NUP
Produktion (ton)	81 147	192 495	225 376	224 540
Indeks (2009 = 100)	100	237	278	277

Kilde : Spørgeskemabesvarelser og anmodningen om en fornyet undersøgelse.

- (123) Produktionskapaciteten forblev forholdsvis stabil i den betragtede periode, dog med en let stigning i NUP. I takt med at produktionen voksede betydeligt i perioden 2009-2011, udviste kapacitetsudnyttelsen en samlet vækst på 179 %. Denne tendens ændrede sig i NUP, hvor kapacitetsudnyttelsen faldt. Denne negative ændring skyldtes dog ikke, at den faktiske produktion faldt, men at selve kapaciteten steg.

Tabel 6

Produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2009	2010	2011	NUP
Produktionskapacitet (ton)	301 456	301 456	299 914	324 884
Indeks (2009=100)	100	100	99	108
Kapacitetsudnyttelse (%)	27	64	75	69
Indeks (2009=100)	100	237	279	257

Kilde : Spørgeskemabesvarelser og anmodningen om en fornyet undersøgelse.

b) Salgsmængde, markedsandel og vækst

- (124) EU-erhvervsgrenens salgsmængde på EU-markedet til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (fastsat på grundlag af salg til både forretningsmæssigt forbundne kunder og ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen) fulgte udviklingen i forbruget i 2009 til 2011. Derudover skyldtes den pludselige stigning i NUP, at EU-erhvervsgrenen det år solgte mere til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder end til forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen. Grunden hertil var, at én af EU-producenterne omlagde deres koncernstruktur.

Tabel 7

EF-erhvervsgrenens salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder

	2009	2010	2011	NUP
Mængde (ton)	60 257	113 048	122 860	191 525
Indeks (2009=100)	100	188	204	318

Kilde : Spørgeskemabesvarelser og anmodningen om en fornyet.

- (125) I takt med at salgsmængden på EU-markedet fulgte udviklingen i forbruget, forblev EU-erhvervsgrenens markedsandel i den betragtede periode forholdsvis stabil efter den første stigning i 2010, dog med en svagt stigende tendens.

Tabel 8

EU-erhvervsgrenens markedsandel

	2009	2010	2011	NUP
EU-erhvervsgrenens markedsandel (%)	14	21	22	25
Indeks (2009=100)	100	155	165	187

Kilde : Spørgeskemabesvarelser og Eurostat.

- (126) Som nævnt i betragtning 111 steg EU-forbruget med 40 % mellem 2009 og NUP. EU-erhvervsgrenen formåede at drage fordel af denne vækst, idet den øgede sin salgsmængde og markedsandel i samme periode.

c) **Beskæftigelse og produktivitet**

- (127) Den beskæftigelse i EU-erhvervsgrenen, der vedrører den pågældende vare, steg med næsten 50 % i den betragtede periode. Stigningen i antallet af ansatte blev samtidig ledsaget af en endnu større stigning i produktivitet, der blev målt som årlig produktion (i ton) pr. ansat, og som udgjorde 86 % i samme periode.

Tabel 9

Beskæftigelse og produktivitet

	2009	2010	2011	NUP
Antal ansatte	701	869	1064	1042
Indeks (2009=100)	100	124	152	149
Produktivitet (enhed/ansat)	116	222	212	216
Indeks (2009=100)	100	191	183	186

Kilde : Spørgeskemabesvarelser og anmodningen om en fornyet undersøgelse.

d) **Størrelsen af dumpingmargenen og genrejsning efter tidligere dumping**

- (128) Som anført i betragtning 37 og 87 var dumpingmargenerne for import fra de pågældende lande fortsat høj. Analysen af skadesindikatorerne viste, at EU-erhvervsgrenen er ved at rejse sig igen efter tidligere dumpingadfærd. Genrejsningen er dog sket for nylig, og på EU-markedet er der i NUP blevet observeret et vist fald inden for nogle skadesindikatorer som rentabilitet, likviditet og investeringsafkast. Det bør derudover bemærkes, at den positive udvikling finder sted pga. de gældende antidumpingforanstaltninger. Hvis foranstaltningerne ophæves, vil de faktiske dumpingmargener have en betydelig indvirkning på EU-erhvervsgrenen.

e) **Gennemsnitlige enhedssalgspriser på EU-markedet og enhedsproduktionsomkostninger**

- (129) De gennemsnitlige salgspriser fra de samarbejdsvillige EU-producenter til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder steg med 25 % mellem 2009 og 2011, for derefter at falde igen i NUP. Disse prisbevægelser afspejler generelt ændringer i omkostninger til råmaterialer og energi i samme periode. En lignende tendens, dvs. stigningen mellem 2009 og 2011 og faldet i NUP, kan ses i salgspriserne på import fra tredjelande, der udgør størstedelen af EU-markedet.

Tabel 10

Salgspriser og -omkostninger

	2009	2010	2011	NUP
Gennemsnitlig enhedssalgspris i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (EUR/ton)	1 136	1 282	1 421	1 151
Indeks (2009 = 100)	100	113	125	101
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton)	1 094	1 031	1 228	1 063
Indeks (2009 = 100)	100	94	112	97

Kilde : Spørgeskemabesvarelser.

f) **Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evnen til at rejse kapital**

- (130) I den betragtede periode blev der observeret en udvikling i EU-producenternes likviditet, investeringer, investeringsafkast og evnen til at rejse kapital som følger:

Tabel 11

Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast

	2009	2010	2011	NUP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	2,3	27,0	18,3	7,4
Likviditet (EUR)	4 554 714	44 888 689	39 959 668	19 353 017
Investeringer (EUR)	26 599 036	20 962 570	25 274 658	27 076 802
Indeks (2009 = 100)	100	79	95	102
Investeringsafkast (%)	- 62,6	159,2	58,3	24,8

Kilde : Spørgeskemabesvarelser.

- (131) De samarbejdsvillige EU-producenters rentabilitet blev beregnet som nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af den relevante omsætning. I 2009 var fortjenstmargenen meget lav og for nogle EU-producenter også negativ. I takt med en stigning i forbrug og salg udviste den dog tegn på opsving i 2010. Det bør bemærkes, at fortjenstmargenen faldt i NUP, selv om salgsmængderne fra den samarbejdsvillige EU-erhvervsgren (også under hensyntagen til omlægningen af koncernstrukturen) forblev stabile. Dette vækker bekymring vedrørende den fremtidige udvikling af EU-erhvervsgrenens fortjenstmargen.
- (132) Likviditeten, som er erhvervsgrenens evne til selv at finansiere sine aktiviteter, og som blev beregnet på grundlag af transaktioner, var positiv i den betragtede periode. Denne indikator forbedrede sig dog kun i 2010. I de efterfølgende to år blev den markant forringet. Undersøgelsen viste også, at forringelsen af likviditeten især var udpræget blandt de mindre EU-producenter. Dette giver anledning til bekymring om EU-erhvervsgrenens evne til selv at kunne finansiere sine aktiviteter i den nuværende økonomiske situation.
- (133) Udviklingen i rentabilitet og likviditet i den betragtede periode havde indflydelse på de samarbejdsvillige EU-producenters evne til at investere i sine aktiviteter. Det betød, at investeringsniveauet var forholdsvis højt og stabilt i den betragtede periode. Investeringsafkastet, udtrykt som den procentuelle fortjeneste af den netto bogførte værdi af investeringerne, blev først positivt efter 2009. Ligesom udviklingen i rentabilitet og likviditet toppede denne indikator også i 2010, hvorefter den udviste et konstant fald i 2011 og 2012.
- (134) I lyset af ovenstående kan det konkluderes, at selv om de samarbejdsvillige EU-producenters finansielle resultater var solide i det meste af den betragtede periode, forværredes de mod slutningen af samme periode, især i NUP. Som det fremgår af tabel 11, faldt rentabilitet ved EU-salget betydeligt, og EU-erhvervsgrenens likviditet var lavere end værdien af investeringerne, hvilket tyder på, at EU-erhvervsgrenen måtte gribe tilbage på ekstern finansiering i NUP.

- (135) Samtidig blev der udtrykt bekymring om evnen til at rejse kapital. Hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe, kan denne faktor spille en afgørende rolle for, hvor sårbar EU-erhvervsgrenen er. Som den økonomiske situation er lige nu, ville EU-erhvervsgrenen sandsynligvis have problemer med at finde finansielle midler til at modstå tilbagevendende dumpingimport fra de pågældende lande, og den ville hurtigt blive påført alvorlig skade. Denne bekymring vedrører særligt SMV'er, der er del af EU-erhvervsgrenen.

g) **Lagerbeholdninger**

- (136) Selv om de samarbejdsvillige EU-producenters slutlagre steg med 32 % mellem 2009 og NUP, faldt niveauet set i forhold til produktionsniveauet, og producenterne anså det ikke for ualmindeligt højt.

Tabel 12

Slutlagre

	2009	2010	2011	NUP
Slutlagre (ton)	23 946	21 214	26 117	31 504
Indeks (2009 = 100)	100	89	109	132

Kilde : Spøgeskemabesvarelser.

h) **Personaleomkostninger**

- (137) Mens antallet af ansatte hos de samarbejdsvillige EU-producenter steg med næsten 50 % i den betragtede periode, forblev lønningerne stabile i samme periode.

Tabel 13

Personaleomkostninger

	2009	2010	2011	NUP
Gennemsnitlige personaleomkostninger pr. ansat (Euro)	29 705	30 296	28 991	29 837
Indeks (2009 = 100)	100	102	98	100

Kilde : Spøgeskemabesvarelser.

KONKLUSION OM EU-ERHVERVSGRENENS SITUATION

- (138) Undersøgelsen viste, at importen af dumpingvarer til lave priser fra de pågældende lande på EU-markedet faldt, efter de oprindelige foranstaltninger blev indført i 2008. Hermed kunne EU-erhvervsgrenen opnå et højt produktionsniveau, øge sin salgsmængde, markedsandele og rentabilitet samt forbedre sin overordnede finansielle situation.
- (139) Det konkluderes derfor, at EU-erhvervsgrenen ikke har lidt nogen væsentlig skade i NUP. I betragtning af tilbagegangen i forbruget og forringelsen af visse finansielle indikatorer i NUP, som rentabilitet, likviditet og investeringsafkast, er EU-erhvervsgrenens situation dog stadig sårbar.

F. SANDSYNLIGHED FOR FORNYET SKADE

1. Indledende bemærkninger

- (140) For at kunne vurdere sandsynligheden for fornyet skade, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe, blev den kinesiske og russiske imports potentielle indvirkning på EU-markedet og EU-erhvervsgrenen analyseret i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2.

- (141) I analysen blev der fokuseret på udviklingen i forbruget på EU-markedet, uudnyttet kapacitet, EU-markedets handelsstrømme og tiltrækningskraft og de pågældende landes prispolitik.

2. Forbruget i Unionen

- (142) Unionens forbrug af den pågældende vare faldt med 10 % i NUP sammenlignet med det forrige år. Samtidig er dette et fald på mere end 25 % sammenlignet med niveauet i 2007 før krisen. Faldet i forbruget af den pågældende vare udvikler sig i kraft af tilbagegangen i Unionens stålproduktion, og produktionen forventes at gå yderligere tilbage de næste år. Dette vil være en udfordring for EU-erhvervsgrenen, der vil blive konfronteret med et stærkt konkurrencepræget miljø. Derfor kan tilstedeværelse af varer importeret til lave dumpingpriser fra Kina og Rusland ikke tolereres. Deres tilstedeværelse vil medføre et nedadgående pres på EU-markedets priser og fordreje konkurrencen, og som en konsekvens heraf vil det forvolde EU-producenterne væsentlig skade.

3. Uudnyttet kapacitet, EU-markedets handelsstrømme og tiltrækningskraft og de pågældende landes prispolitik

a) *Kina*

- (143) Det skal bemærkes, at den samlede produktionskapacitet af den pågældende vare i Kina vurderes til at udgøre 10-11 mio. ton, hvilket er mere end det globale FeSi-forbrug. Samtidig udgør den samlede kapacitetsudnyttelse omkring 50 %.
- (144) Med 0,8 mio. ton var den kinesiske eksport af FeSi globalt set forholdsvis stabil i den betragtede periode. Dette eksportniveau skyldes hovedsagelig eksportrestriktioner som beskrevet i betragtning 41. Unionen har dog ingen kontrol over disse mekanismer, og den kinesiske regering kan til enhver tid ophæve eksportrestriktionerne, hvorved EU-markedet vil være i alvorlig fare for at blive oversvømmet af eksport af den pågældende vare fra Kina.
- (145) Selv hvis eksportrestriktionerne bliver ved med at bestå, bør det understreges, at den nuværende eksportmængde fra Kina til hele verden er større end det samlede EU-forbrug.
- (146) Grundet EU-markedets tiltrækningskraft som beskrevet i betragtning 40-49 kan det med rimelighed forventes, at mindst en del af den nuværende kinesiske eksport vil blive omdirigeret til EU-markedet, hvis foranstaltningerne ophæves, især fordi Kina meget snart vil støde på yderligere konkurrence på sit traditionelle asiatiske marked, da der udvikles yderligere produktionskapacitet i Malaysia som forklaret i betragtning 44.
- (147) Udløbet af antidumpingtolden i kombination med større konkurrence i Asien vil helt sikkert gøre EU-markedet til et tiltrækkende mål for kinesiske eksportører. I den sammenhæng erindres det, at Kina var en af EU-markedets største eksportører, før foranstaltningerne blev indført.
- (148) Endelig bekræfter eksportprisernes nuværende niveau i Kina, størrelsen af den konstaterede dumpingmargen og det betydelige prisunderbud, at der uden antidumpingforanstaltningerne igen vil opstå en urimelig konkurrence fra den kinesiske eksport, hvilket vil forvolde EU-erhvervsgrenen væsentlig skade.

b) *Rusland*

- (149) I løbet af undersøgelsen blev det konstateret, at produktionen af den pågældende vare i Rusland i NUP udgjorde 633 000 ton, mens produktionskapaciteten vurderes til 900 000 ton. Herved opstår en uudnyttet kapacitet på 267 000 ton, hvilket i sig selv er nok til at dække en tredjedel af Unionens efterspørgsel.

- (150) For så vidt angår Ruslands eksport af den pågældende vare bør det bemærkes, at Rusland på nuværende tidspunkt eksporterer 73 % af sin produktion. Ud over Unionen hører USA, Japan og Sydkorea til Ruslands traditionelle eksportmarkeder. I betragtning af den stigende konkurrence på det asiatiske marked som beskrevet i betragtning 44, er der tydelige indikatorer for, at de fleste af disse handelsstrømme vil blive omdirigeret til Unionen, hvis foranstaltningerne ophæves. Denne virkning kunne blive yderligere forstærket, hvis USA's nuværende antidumpingundersøgelse af import fra Rusland (som et resultat af den undersøgelse, der blev indledt i juli 2013) fører til, at der indføres foranstaltninger.
- (151) I den henseende hævder én eksporterende producent fra Rusland, at det er usandsynligt, at USA indfører told på ferrosilicium med oprindelse i Rusland. Der blev fremlagt nogle uofficielle konklusioner fra den igangværende undersøgelse for at støtte denne påstand. Producenten har dog ikke fremlagt dokumentation, der støtter denne påstand, og i betragtning af at USA har indledt en antidumpingundersøgelse, der endnu ikke er afsluttet, kan det ikke udelukkes, at der vil blive indført foranstaltninger.
- (152) Udløbet af antidumpingtolden i kombination med større konkurrence på deres vigtigste eksportmarkeder vil gøre EU-markedet til et tiltrækkende mål for russiske eksportører. I den sammenhæng erindres det, at Rusland var en af EU-markedets største eksportører, før foranstaltningerne blev indført, og at Rusland stadig er til stede, selv om foranstaltningerne blev indført for fem år siden.
- (153) Endelig bør det understreges, at truslen fra importen fra Rusland suppleres af landets prispolitik på dets eksportmarkeder. Både den oprindelige undersøgelse og den nuværende udløbsundersøgelse har vist, at den russiske dumpingadfærd synes at være strukturel. Landets eksportpriser ligger systematisk under priserne på det russiske hjemmemarked. Endvidere bekræfter den nuværende undersøgelse, at priserne på importen fra Rusland fortsat underbyder EU-producenternes salgspriser.

4. Konklusion

- (154) I lyset af konklusionerne af undersøgelsen, nemlig den uudnyttede kapacitet i de pågældende lande, den fortsatte dumping og de kinesiske og russiske eksportørers begrænsede muligheder for salg på markeder i andre vigtige tredjelande, hvilket styrker EU-markedets tiltrækningskraft, vurderes det, at hvis foranstaltningerne ophæves, vil det svække EU-erhvervsgrenens position på dens kernemarked, og der vil ske fornyet skade grundet sandsynligheden for kinesisk og russisk import til dumpingpriser.
- (155) Der er ingen grund til at tro, at den forbedring af EU-erhvervsgrenens resultater, der er sket som følge af de gældende foranstaltninger, vil vare ved eller styrkes, hvis foranstaltningerne ophæves. Betingelserne er tværtimod gunstige for, at import fra de pågældende lande omdirigeres til EU-markedet til dumpingpriser og i betydelige mængder, og det vil sandsynligvis underminere den positive udvikling på EU-markedet, som er opnået i den betragtede periode. Den sandsynlige dumpingimport vil medføre et pres på EU-erhvervsgrenens salgspriser og bevirke, at den mister markedsandele, og dumpingimporten vil derfor have en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens finansielle resultater, der stadig er sårbare.
- (156) I den henseende har Kommissionen modtaget en kommentar fra en russisk eksporterende producent, der hævder, at fornyet skade ikke kan baseres alene på muligheden for fornyet skade, men snarere på sandsynligheden heraf. Undersøgelsen har dog vist en række faktuelle forhold, herunder det faktum, at russiske producenters dumpingadfærd ikke er ophørt, og at der er uudnyttet kapacitet i Rusland. Desuden er det et faktum, at EU-forbruget var lavere i NUP end før den oprindelige undersøgelse. Endelig forventes der globalt set en større produktion af denne vare, især på det asiatiske marked. Betragter man disse forhold samlet og de foreliggende faktiske oplysninger, er der en rimelig sikkerhed for, at foranstaltningernes udløb vil volde EU-erhvervsgrenen fornyet skade som følge af dumpingimport.

G. UNIONENS INTERESSER

1. Indledning

- (157) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 21 blev det undersøgt, om det ville være imod Unionens interesser som helhed at opretholde de nuværende foranstaltninger. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser, dvs. EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser. Alle interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger, jf. grundforordningens artikel 21, stk. 2.

- (158) Eftersom denne undersøgelse er en fornyet undersøgelse af de gældende foranstaltninger, tillod den en vurdering af enhver uønsket negativ virkning, som de gældende antidumpingforanstaltninger måtte have på de interesserede parter.

2. EU-erhvervsgrenens interesser

- (159) I betragtning 154 konkluderedes det, at EU-erhvervsgrenen sandsynligvis vil opleve en alvorlig forværring af dens situation, hvis antidumpingforanstaltningerne får lov til at udløbe. Af den grund ville det gavne EU-erhvervsgrenen, hvis foranstaltningerne opretholdes, da EU-producenterne bør kunne opretholde deres salgsmængde, markedsandel, rentabilitet og deres overordnede økonomiske situation. Derimod ville det være en alvorlig trussel mod EU-erhvervsgrenens levedygtighed, hvis foranstaltningerne ikke opretholdes, da der er grund til at forvente, at importen fra Kina og Rusland flyttes til EU-markedet til dumpingpriser og i betydelige mængder, hvilket vil forårsage fornyet skade.

3. Brugernes interesser

- (160) I forbindelse med den nuværende fornyede undersøgelse, samarbejdede ti brugere i Unionen (støberier og stålproducenter) med Kommissionen. Fire af svarene indeholdt generelle bemærkninger, mens kun seks var fuldstændige besvarelser af spørgeskemaet. På baggrund af disse oplysninger blev det konstateret, at omkostningerne for den pågældende vare har en gennemsnitlig indvirkning på ca. 1 % af de totale produktionsomkostninger for brugerne, og den overstiger ikke 2 % for nogen af de samarbejdsvillige brugere. Selv om nogle af brugerne oplevede tab i 2011 og NUP, kan dette ikke henføres til de gældende antidumpingforanstaltninger på importen af FeSi.
- (161) Det skal bemærkes, at Kinas og Ruslands markedsandel i den oprindelige undersøgelse udgjorde ca. 40 % af EU-markedet, og at tolden for disse to lande ligger på mellem 15,6 % og 31,2 %. Derfor kunne den mulige indvirkning på toldens udløb vurderes som en gennemsnitlig omkostningsbesparelse på højst 0,1 % (beregnet på basis af en markedsandel på 40 % for de lande, der er omfattet af foranstaltninger, og en gennemsnitlig værditold på 20 %). Derfor er det usandsynligt, at toldens udløb vil kunne påvirke genoprettelsen af rentabiliteten for så vidt angår de brugere, der de sidste to år af den betragtede periode har oplevet tab. Grundet varetypen samt forskellige leveringskilder på markedet kan brugere derudover nemt skifte leverandør.

4. Importørernes interesser

- (162) Alle kendte importører var blevet oplyst om indledningen af den fornyede undersøgelse. Der var ingen importør af den pågældende vare, der svarede på stikprøvespørgeskemaet, der var vedlagt meddelelsen om indledning. Af undersøgelsen fremgik det, at importører nemt kan foretage indkøb fra forskellige kilder på markedet, særligt fra EU-erhvervsgrenen og fra store eksportører fra tredjelande, der sælger til ikke-dumpingpriser. På grund af importørernes manglende interesse konkluderedes det desuden, at det ikke ville være imod deres interesse at opretholde foranstaltningerne.

5. Konklusion

- (163) I lyset af ovenstående konkluderes det, at der ikke er nogen tvingende grunde i forbindelse med EU's interesser til ikke at opretholde de gældende antidumpingforanstaltninger.

H. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (164) Alle parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for at anbefale, at de gældende foranstaltninger opretholdes. Parterne fik desuden en frist til at fremsætte bemærkninger til ovennævnte fremlæggelse af oplysninger. Indlæg og bemærkninger blev, hvor det var berettiget, taget i betragtning.
- (165) Det følger af ovenstående, at antidumpingforanstaltningerne over for importen af ferrosilicium med oprindelse i Kina og Rusland, der indførtes ved forordning (EF) nr. 172/2008, bør opretholdes i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2.

- (166) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af den store forskel i toldsats vurderes det, at det i dette tilfælde er nødvendigt med særlige foranstaltninger for at sikre den korrekte anvendelse af antidumpingtolden. Disse særlige foranstaltninger, der kun gælder for virksomheder, for hvilke der er indført individuel toldsats, omfatter forelæggelse for toldmyndighederne i medlemsstaterne af en gyldig handelsfaktura, som skal være i overensstemmelse med kravene i bilaget til denne forordning. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, er omfattet af den restantidumpingtold, som gælder for alle andre producenter.
- (167) Det i grundforordningens artikel 15, stk. 1, fastsatte udvalg afgav ikke udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

- Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af ferrosilicium, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7202 21 00, 7202 29 10 og 7202 29 90 og med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Rusland.
- Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af følgende virksomheder:

Land	Virksomhed	Antidumpingtold (%)	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina	Erdos Xijin Kuangye Co. Ltd., Qipanjing Industry Park	15,6	A829
	Lanzhou Good Land Ferroalloy Factory Co., Ltd., Xicha Villa	29,0	A830
	Alle andre virksomheder	31,2	A999
Rusland	Bratsk Ferroalloy Plant, Bratsk	17,8	A835
	Alle andre virksomheder	22,7	A999

- Anvendelsen af de individuelle toldsats, der er fastsat for de virksomheder, der er nævnt i stk. 2, er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i bilaget. Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for »alle andre virksomheder«.
- De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG

Den gyldige handelsfaktura, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, skal indeholde en erklæring underskrevet af en af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, og være udformet på følgende måde:

1) Navn og stilling for den ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen.

2) Følgende erklæring:

»Undertegnede bekræfter, at den (mængde) ferrosilicium, der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i (pågældende land). Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«

Dato og underskrift

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 361/2014**af 9. april 2014****om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1073/2009 hvad angår transportdokumenter vedrørende international personbefordring med bus og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2121/98****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 3 og 5, artikel 6, stk. 4, artikel 7, stk. 2, artikel 12, stk. 5, og artikel 28, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 5, i forordning (EF) nr. 1073/2009 fastsætter, at rutekørsel og bestemte former for speciel rutekørsel kræver tilladelse.
- (2) Artikel 12, stk. 1, i samme forordning fastsætter, at lejlighedsvis kørsel, jf. definitionen i samme forordnings artikel 2, nr. 4, finder sted i henhold til et kørselsblad.
- (3) Artikel 5, stk. 5, i nævnte forordning fastsætter, at personbefordring for egen regning, jf. definitionen i samme forordnings artikel 2, nr. 5, er underkastet en ordning med attester.
- (4) Der er behov for at fastlægge regler for anvendelsen af de kontrol dokumenter, der er omhandlet i samme forordnings artikel 12, samt for, hvorledes de berørte medlemsstater underrettes om navnene på de transportvirksomheder, der udfører lejlighedsvis kørsler, samt tilslutningspunkterne undervejs.
- (5) For at opnå en forenkling er det nødvendigt at standardisere kørselsbladene for international lejlighedsvis kørsel og for cabotagekørsel i form af lejlighedsvis kørsel.
- (6) Kørselsbladet bør udfyldes som månedsoversigt, når det tjener som kontrol dokument i forbindelse med speciel rutekørsel, der udføres som cabotagekørsel.
- (7) Det er nødvendigt at standardisere de formularer, som medlemsstaterne bruger til at meddele Kommissionen de statistiske oplysninger vedrørende antallet af tilladelser til rutekørsel samt cabotagekørsel.
- (8) Af gennemsigtigheds- og forenklingshensyn bør alle de standard dokumenter, der er vedtaget i Kommissionens forordning (EF) nr. 2121/98 af 2. oktober 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 684/92 og (EF) nr. 12/98 hvad angår transportdokumenter vedrørende personbefordring med bus ⁽²⁾ tilpasses til forordning (EF) nr. 1073/2009, der gælder for international personbefordring med bus.
- (9) Forordning (EF) nr. 2121/98 bør derfor ophæves.
- (10) Medlemsstaterne har behov for en vis tid til at trykke og fordele de nye dokumenter. Derfor bør transportvirksomhederne i mellemtiden fortsat kunne bruge de dokumenter, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2121/98, og som bør anføre, at de tager hensyn til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1073/2009.
- (11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for vejtransport —

⁽¹⁾ EUT L 300 af 14.11.2009, s. 88.⁽²⁾ EFT L 268 af 3.10.1998, s. 10.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

KONTROLDOKUMENT

Artikel 1

1. Kontrolldokumentet (kørselsbladet) for lejlighedsvis kørsel i henhold til artikel 2, nr. 4, i forordning (EF) nr. 1073/2009 skal svare til modellen i bilag I til nærværende forordning.
2. Kørselsbladene samles i hæfter med 25 afrivelige blade i to eksemplarer. Hvert hæfte er nummereret. Kørselsbladene er desuden nummereret fra 1 til 25. Hæftets omslagsblad skal svare til modellen i bilag II. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at tilpasse disse krav til EDB-behandling af kørselsblade.

Artikel 2

1. Det i artikel 1 omhandlede hæfte skal udfærdiges i transportvirksomhedens navn og kan ikke overdrages.
2. Inden hver turs påbegyndelse udfyldes kørselsbladet på en læselig og uudslettelig måde i to eksemplarer enten af transportvirksomheden eller af føreren. Det gælder for den samlede kørselsstrækning.
3. Kørselsbladets original medføres i køretøjet under hele varigheden af den tur, for hvilken den er udfyldt. En kopi heraf opbevares på transportvirksomhedens hovedsæde.
4. Transportvirksomheden er ansvarlig for, at kørselsbladene føres.

Artikel 3

I tilfælde af lejlighedsvis international kørsel udført af en gruppe transportvirksomheder, der handler på samme ordregivers vegne, og hvor passagerer eventuelt kan tage en tilslutningsforbindelse undervejs med en anden transportvirksomhed fra samme gruppe, skal det originale kørselsblad opbevares i den bus, som udfører kørslen. En kopi af kørselsbladet opbevares på hver af de pågældende transportvirksomheders hovedsæde.

Artikel 4

1. De eksemplarer af kørselsbladet, der anvendes som kontrolldokument i forbindelse med cabotagekørsel i form af lejlighedsvis kørsel i henhold til artikel 15, litra b), i forordning (EF) nr. 1073/2009, tilbagesendes af transportvirksomheden til etableringsmedlemsstatens kompetente myndighed eller organ i henhold til betingelser, der fastsættes af denne myndighed eller dette organ.
2. I tilfælde af cabotagekørsel i form af speciel rutekørsel i henhold til artikel 15, litra a), i forordning (EF) nr. 1073/2009, udfyldes kørselsbladet i bilag I til nærværende forordning som en månedsoversigt og indsendes af transportvirksomheden til etableringsmedlemsstatens kompetente myndighed eller organ i henhold til de bestemmelser, der fastsættes af denne myndighed eller dette organ.

Artikel 5

Kørselsbladet berettiger indehaveren til i forbindelse med international lejlighedsvis kørsel at foretage lokale udflugter i en anden medlemsstat end den, hvor transportvirksomheden er etableret, på de betingelser, som er nævnt i artikel 13, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1073/2009. Lokale udflugter påføres kørselsbladet før køretøjets afgang i forbindelse med den pågældende udflugt. Det originale kørselsblad skal opbevares i bussen under hele den lokale udflugt.

Artikel 6

Kontroldokumentet skal på forlangende forevises bemyndiget kontrolpersonale.

AFSNIT II

TILLADELSER*Artikel 7*

1. Ansøgninger om tilladelse til rutekørsel og speciel rutekørsel, som kræver tilladelse, skal svare til modellen i bilag III.
2. Ansøgninger om tilladelse skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) køreplanen
 - b) takstsatser
 - c) en bekræftet kopi af fællesskabstilladelsen for international personbefordring ad vej for tredjemands regning i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1073/2009
 - d) nærmere angivelser om arten og mængden af den kørsel, som den ansøgende virksomhed planlægger at udføre, hvis det drejer sig om etablering af en kørsel, eller om den kørsel, virksomheden hidtil har udført, hvis det drejer sig om en fornyelse af tilladelsen
 - e) et kort i passende målestok, hvorpå såvel ruten som passageroptagnings- og afsætningssteder er indtegnet
 - f) en kørselsoversigt, der gør det muligt at kontrollere overholdelsen af EU-lovgivningen om køretid og hviletid.
3. Til støtte for ansøgningen giver ansøgeren endvidere enhver yderligere oplysning, som denne anser for relevant, eller som den udstedende myndighed anmoder om.

Artikel 8

1. Tilladelser skal svare til modellen i bilag IV.
2. I hvert køretøj, som deltager i udførelsen af kørsel, som kræver tilladelse, skal der forefindes en tilladelse eller en bekræftet kopi udfærdiget af den tilladelsesudstedende myndighed.
3. Tilladelser er gyldige i en periode på højst fem år.

AFSNIT III

ATTESTER*Artikel 9*

1. Attester i forbindelse med befordring for egen regning, som defineret i artikel 2, nr. 5, i forordning (EF) Nr. 1073/2009, skal svare til modellen i bilag V til nærværende forordning.
2. En virksomhed, som anmoder om en attest, skal over for den ansvarlige udstedende myndighed bevise eller sikre, at betingelserne i artikel 2, nr. 5, i forordning (EF) nr. 1073/2009 er opfyldt.
3. I hvert køretøj, som deltager i udførelsen af kørsel, som kræver attest, skal der under hele turens varighed forefindes en attest eller en bekræftet kopi heraf, der forevises på enhver anmodning fra bemyndiget kontrolpersonale.
4. Attester er gyldige i en periode på højst fem år.

AFSNIT IV

RAPPORTERING AF STATISTISKE OPLYSNINGER*Artikel 10*

Rapportering af oplysninger i henhold til artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1073/2009 vedrørende cabotagekørsel sker ved hjælp af et skema, som skal svare til modellen i bilag VI til nærværende forordning.

AFSNIT V

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 11*

1. Medlemsstaterne kan tillade brugen af eksisterende lagre af de kørselsblade, ansøgninger om tillader, tilladelser og attester, der er udarbejdet i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 2121/98 indtil den 31. december 2015.
2. De øvrige medlemsstater skal acceptere disse kørselsblade og ansøgninger om tilladelser på deres område indtil den 31. december 2015.
3. Tilladelser og attester, der er udarbejdet i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 2121/98 og er udstedt inden den 31. december 2015, forbliver gyldige indtil deres udløbsdato.

Artikel 12

Forordning (EF) nr. 2121/98 ophæves.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG I

KØRSELSBLAD – MODEL Nr i hæfte nr

(Farve Pantone 358 (lysegrøn), eller så tæt som muligt på denne farve, format DIN A4, papir, ikke belagt)

INTERNATIONAL LEJLIGHEDSVIS KØRSEL og CABOTAGEKØRSEL I FORM AF LEJLIGHEDSVIS KØRSEL

(om nødvendigt kan de enkelte rubrikker udfyldes på særskilte ark)

1	 Registreringsnummer	 Sted, dato, underskrift, transportvirksomheder				
2	 → Transportvirksomhed, underkontrahent eller gruppe af transportvirksomheder	1. 2. 3.				
3	 → Førerens/førernes navn	1. 2. 3.				
4	Tilrettelæggelse af kørslen (organisation, person)	1. 3. 2. 4.				
5	Type kørsel	☐ International lejlighedsvis kørsel ☐ Cabotagekørsel i form af lejlighedsvis kørsel ☐ Cabotagekørsel i form af speciel rutekørsel — månedsoversigt Måned År				
6	Afgangssted: Land: Destination: Land:					
7	Rejseprogram	Rute/dagsetape og/eller afgangssted og destination				Planlagt kilometerantal
	Dato	fra til 		Antal passagerer	Tomkørsel (den relevante rubrik afkrydses)	
8	Tilslutningspunkter, eventuelt med en anden transportvirksomhed (samme gruppe)		Antal afsatte passagerer	Slutdestination for de afsatte passagerer	Transportvirksomhed, der genoptager passagererne	
9	Lokale udflugter					
	Dato	Forventet antal kilometer	Afgangssted	Udflugtssted	Antal passagerer	
10	Uforudsete ændringer					
						

BILAG II

Hæftets omslag(format DIN A4, papir, ikke belagt, mindst 100 g/m² eller mere)

Teksten affattes på det, de eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er hjemmehørende

STAT, HVOR HÆFTET ER Udstedt

Angivelse af den kompetente myndighed

Landets kendingsmærke ⁽¹⁾

.....

HÆFTE NR. ...

med kørselsblade for:

- a) international lejlighedsvis kørsel udført med bus mellem medlemsstaterne — udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 1073/2009
- b) cabotagekørsel i form af lejlighedsvis kørsel udført med bus i en medlemsstat, hvor transportvirksomheden ikke er hjemmehørende — udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 1073/2009

til:

(Transportudøverens efternavn og fornavn eller firmanavn)

.....

.....

(fuldstændig adresse og telefon- og faxnummer)

.....

(Sted og dato for udstedelse)

.....

(Den udstedende myndigheds eller det udstedende organs underskrift og stempel)

⁽¹⁾ Østrig (A), Belgien (B), Bulgarien (BG), Kroatien (HR), Cypern (CY), Tjekkiet (CZ), Danmark (DK), Estland (EST), Finland (FIN), Frankrig (F), Tyskland (D), Grækenland (GR), Irland (IRL), Italien (I), Letland (LV), Litauen (LT), Luxembourg (L), Ungarn (H), Malta (M), Nederlandene (NL), Polen (PL), Portugal (P), Rumænien (RO), Slovakiet (SK), Slovenien (SLO), Spanien (E), Sverige (S), Det Forenede Kongerige (UK).

(Omslagets anden side)

Teksten affattes på det, de eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er hjemmehørende

VIGTIGT

A. ALMINDELIGE BESTEMMELSER

1. Artikel 12, stk. 1, artikel 5, stk. 3, andet afsnit, og artikel 17, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1073/2009 fastsætter, at lejlighedsvis kørsel finder sted i henhold til et kontrol dokument (kørselsblad fra kørselsbladhæftet udstedt til en transportvirksomhed).
2. Lejlighedsvis kørsel er i artikel 2, nr. 4, i forordning (EF) nr. 1073/2009 defineret som »kørsel, der ikke er omfattet af definitionen af rutekørsel, herunder speciel rutekørsel, og hvis vigtigste kendetegn er, at det er grupper af passagerer, der er dannet på initiativ af kunden eller af transportvirksomheden selv, der befordres«.

Rutekørsel er i artikel 2, nr. 2, i forordning (EF) nr. 1073/2009 defineret som »personbefordring efter faste tidsintervaller og i en bestemt trafikforbindelse, hvor på- og afstigning kan ske ved forud fastsatte stoppesteder«. Rutekørsel kan benyttes af alle, uanset om der eventuelt skal foretages reservation.

Karakteren af rutekørsel ændres ikke ved, at driftsvilkårene for kørslen tilpasses.

Uafhængigt af, hvem tilrettelæggeren er, betragtes befordring af bestemte kategorier af passagerer, hvorved andre passagerer udelukkes, også som rutekørsel. En sådan kørsel kaldes »speciel rutekørsel« og omfatter:

- a) befordring af arbejdstagere mellem bopæl og arbejde
 - b) befordring af skoleelever og studerende mellem bopæl og uddannelsesinstitution Karakteren af rutekørsel ændres ikke ved, at den specielle rutekørsel tilrettelægges efter brugernes varierende behov.
3. Kørselsbladet gælder for den samlede kørselsstrækning.
 4. Indehaveren af fællesskabstilladelsen og kørselsbladet er berettiget til at udføre:
 - i) international lejlighedsvis kørsel med bus mellem to eller flere medlemsstater
 - ii) cabotagekørsel i form af lejlighedsvis kørsel i en anden medlemsstat end den, hvor transportvirksomheden er hjemmehørende.
 5. Kørselsbladet udfyldes i to eksemplarer, enten af transportvirksomheden eller af føreren før påbegyndelsen af hver tur. Transportvirksomheden beholder kopien af kørselsbladet. Originalen opbevares af føreren i køretøjet under hele turens varighed. Kørselsbladet forevises på anmodning af retshåndhævelsespersonale.
 6. Efter turens afslutning afleverer føreren kørselsbladet til transportvirksomheden. Transportvirksomheden er ansvarlig for, at disse dokumenter bliver ført. Dokumenterne skal udfyldes på læselig og uudslettelig måde.

(Omslagets tredje side)

B. SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR INTERNATIONAL LEJLIGHEDSVIS KØRSEL

1. Artikel 5, punkt 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1073/2009 fastsætter, at parallel eller midlertidig kørsel, der kan sammenlignes med eksisterende rutekørsel, og som tager sigte på samme passagerkreds, kræver tilladelse.
2. Inden for rammerne af international lejlighedsvis kørsel kan en transportvirksomhed foretage lokale udflugter i en anden medlemsstat end etableringsmedlemsstaten. Disse lokale udflugter skal foregå med passagerer, som ikke har bopæl i den pågældende stat, og som forudgående er blevet befordret af samme transportvirksomhed i forbindelse med lejlighedsvis international kørsel. De foretages med samme køretøj eller et andet køretøj fra samme transportvirksomhed eller gruppe af transportvirksomheder.
3. Kørselsbladet for en lokal udflugt udfyldes før køretøjets afgang.
4. I tilfælde af lejlighedsvis international kørsel udført af en gruppe transportvirksomheder, der handler på samme ordregivers vegne, og hvor passagererne eventuelt kan tage en tilslutningsforbindelse undervejs med en anden transportvirksomhed fra samme gruppe, skal det originale kørselsblad opbevares i bussen. En kopi af kørselsbladet opbevares på hver af de pågældende transportvirksomheders hovedsæde.

C. SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR CABOTAGEKØRSEL I FORM AF LEJLIGHEDSVIS KØRSEL

1. Cabotagekørsel i form af lejlighedsvis kørsel er, medmindre der i EU-reglerne er truffet bestemmelse om noget andet, undergivet værtsmedlemsstatens gældende love og administrative bestemmelser inden for følgende områder:
 - i) betingelserne for transportaftalen
 - ii) køretøjernes vægt og dimensioner
 - iii) forskrifter vedrørende befordring af visse kategorier af passagerer såsom skoleelever, børn og bevægelseshæmmede
 - iv) køre- og hviletid
 - v) moms på transportydelser. På dette område gælder Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾, særlig artikel 48 sammenholdt med artikel 193 og 194 finder anvendelse på de tjenesteydelser, der henvises til i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1073/2009.
2. Køretøjer, der anvendes til cabotagekørsel, skal opfylde de tekniske standarder for køretøjers konstruktion og udstyr, der gælder for køretøjer, som er godkendt til kørsel i international transport.
3. Medlemsstaterne anvender de i punkt 1 og 2 omhandlede nationale bestemmelser på ikke-hjemmehørende transportvirksomheder på samme betingelser som dem, der pålægges de virksomheder, der er hjemmehørende i værtsmedlemsstaten, for at forhindre enhver forskelsbehandling på grund af nationalitet eller etableringssted.
4. For cabotagekørsel i form af lejlighedsvis kørsel skal kørselsbladene tilbagesendes til den kompetente myndighed eller det kompetente organ i etableringsmedlemsstaten efter regler, som fastlægges af denne myndighed eller dette organ ⁽²⁾.
5. For cabotagekørsel i form af speciel rutekørsel skal kørselsbladet udfyldes som en månedsoversigt og af transportvirksomheden tilbagesendes til den kompetente myndighed eller det kompetente organ i etableringsmedlemsstaten efter regler, som fastlægges af denne myndighed eller dette organ.

⁽¹⁾ EUTL 347 af 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan supplere punkt 4 med personale fra det organ, der indsamler kørselsblade, og om hvorledes oplysningerne indsendes.

BILAG III

Hæftets omslag

(format: DIN A4, papir, ikke belagt)

*Teksten affattes på det, de eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er hjemmehørende***ANSØGNING OM TILLADELSE TIL ⁽¹⁾:**RUTEKØRSEL ☐SPECIEL RUTEKØRSEL ⁽²⁾ ☐FORNYELSE AF TILLADELSE TIL KØRSEL ⁽³⁾ ☐ÆNDRING AF BETINGELSER FOR GODKENDT KØRSEL ⁽³⁾ ☐**med bus mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1073/2009:**

sendes til:

(Kompetent myndighed)

1. Den ansøgende og eventuelt administrerende virksomheds navn og fornavn eller firmanavn, telefonnummer, fax og/eller e-mail, hvis der er tale om en sammenslutning af virksomheder (pulje):

.....

.....

2. Udført(e) kørsel (kørsler) ⁽¹⁾

af en virksomhed ☐ i puljekørsel ☐ i underleverance ☐

3. Navn(e) og adresse(r) på:

Transportvirksomhed partner(e) eller underleverandør(er) ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾

3.1 Tlf.

3.2 Tlf.

3.3 Tlf.

3.4 Tlf.

⁽¹⁾ Sæt kryds ved det ønskede.

⁽²⁾ Speciel rutekørsel ikke omfattet af en kontrakt mellem tilrettelægger og transportvirksomhed.

⁽³⁾ I forbindelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 1073/2009.

⁽⁴⁾ Det angives, om det drejer sig om en partner eller en underleverandør.

⁽⁵⁾ I påkommende tilfælde vedlægges udtog.

(Anden side af ansøgning om tilladelse eller fornyelse af tilladelse)

4. Speciel rutekørsel:

4.1 Passagerkategori:

5. Gyldighedsperiode, for hvilken der ansøges, eller dato for kørlens ophør:

.....
.....
.....
.....

6. Kørlens hovedrute (passageroptagningssteder understreges):

.....
.....
.....
.....

7. Driftsperiode:

.....
.....
.....

8. Antal ture (dagligt, ugentligt osv.):

.....

9. Takster: (Bilag vedlagt)

10. Der vedlægges en kørselsoversigt, der gør det muligt at kontrollere, om EU-lovgivningen om kørselstid og hviletid er overholdt.

11. Antal tilladelser eller kopier af tilladelser, hvorom der ansøges ⁽¹⁾

.....

12. Eventuelle yderligere angivelser:

.....
.....
.....

13.

(Sted og dato)

.....

(Ansøgers underskrift)

⁽¹⁾ Ansøgeren gøres opmærksom på, at da tilladelsen skal medføres i køretøjet, skal antallet af til rådighed værende tilladelser svare til antallet af køretøjer, som på en given dato kører samtidig for at udføre den kørsel, hvorom der ansøges.

(Tredje side af ansøgning om tilladelse eller fornyelse af tilladelse)

VIGTIGT

1. Følgende vedlægges som bilag til ansøgningen:
 - a) køreplan
 - b) takstsatser
 - c) en bekræftet kopi af fællesskabstilladelsen for international personbefordring for tredjemands regning i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1073/2009
 - d) nærmere angivelser om arten og mængden af den kørsel, som den ansøgende virksomhed planlægger at udføre, hvis det drejer sig om etablering af en kørsel, eller om den kørsel, virksomheden hidtil har udført, hvis det drejer sig om en fornyelse af tilladelsen
 - e) et kort i hensigtsmæssig målestok, hvorpå ruten samt passageroptagnings- og afsætningssteder er indtegnet
 - f) en kørselsoversigt, der gør det muligt at kontrollere overholdelsen af EU-lovgivningen om køretid og hviletid.
2. Ansøgeren vedlægger alle yderligere oplysninger, som anses for relevante, eller som den udstedende myndighed anmoder om.
3. Forordning (EF) nr. 1073/2009 fastsætter i artikel 5, at følgende kørsler kræver tilladelse:
 - a) rutekørsel: personbefordring efter faste tidsintervaller og i en bestemt trafikforbindelse, hvor på- og afstigning kan ske ved forud fastsatte stoppesteder. Rutekørsel kan benyttes af alle, uanset om der eventuelt skal foretages reservation. Karakteren af rutekørsel ændres ikke ved, at driftsvilkårene for kørslen tilpasses.
 - b) speciel rutekørsel, der ikke er omfattet af en kontrakt mellem tilrettelæggeren og transportvirksomheden. Uafhængigt af, hvem tilrettelæggeren er, betragtes befordring af bestemte kategorier af passagerer, hvorved andre passagerer udelukkes, også som rutekørsel. En sådan kørsel kaldes »speciel rutekørsel« og omfatter:
 - i) befordring af arbejdstagere mellem bopæl og arbejde
 - ii) befordring af skoleelever og studerende mellem bopæl og uddannelsesinstitution.

Karakteren af rutekørsel ændres ikke ved, at den specielle rutekørsel tilpasses efter brugernes varierende behov.
4. Ansøgningen indsendes til den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis territorium kørselens afgangspunkt befinder sig, dvs. en af kørselens endestationer.
5. Tilladelsen er gyldig i højst fem år.

BILAG IV

(Første side — tilladelse)

(Pantone lyserød 182, eller så tæt som muligt på denne farve, format DIN A4, papir, ikke belagt, mindst 100 g/m²).*Teksten affattes på det, de eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er hjemmehørende*

STAT, HVOR HÆFTET ER Udstedt

Angivelse af den kompetente myndighed

Landets kendingsmærke ⁽¹⁾

.....

TILLADELSE NR....

for rutekørsel ⁽²⁾

for speciel rutekørsel

udført med bus mellem medlemsstaterne — udstedt i henhold til

kapitel III i forordning (EF) nr. 1073/2009

til:

(Navn, fornavn eller firmanavn på indehavervirksomheden eller den administrerende virksomhed)

.....

Adresse:

tlf., fax og/eller e-mail:

Navne, adresser; telefon- og faxnumre og/eller e-mail på partnere eller medlemmer af sammenslutningen (puljen) og underleverandører:

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

Eventuel opstilling vedlagt.

Dato for udløb:

.....

(Sted og dato for udstedelse)

.....

(Den udstedende myndigheds eller det udstedende organs underskrift og stempel)

⁽¹⁾ Østrig (A), Belgien (B), Bulgarien (BG), Kroatien (HR), Cypern (CY), Tjekkiet (CZ), Danmark (DK), Estland (EST), Finland (FIN), Frankrig (F), Tyskland (D), Grækenland (GR), Irland (IRL), Italien (I), Letland (LV), Litauen (LT), Luxembourg (L), Ungarn (H), Malta (M), Nederlandene (NL), Polen (PL), Portugal (P), Rumænien (RO), Slovakiet (SK), Slovenien (SLO), Spanien (E), Sverige (S), Det Forenede Kongerige (UK).

⁽²⁾ Det ikke relevante overstreges.

(Anden side — tilladelse nr.....)

1. Rute:
 - a) Kørlens afgangssted:
 - b) Kørlens bestemmelsessted:
 - c) Kørlens hovedrute (med passageroptagnings- og afsætningssteder understreget):
.....
.....
.....
.....
2. Driftsperioder:
.....
3. Hyppighed:
4. Køreplan:
5. Speciel rutekørsel:
 - Passagerkategori:
6. Andre betingelser eller særlige forhold (f.eks. tilladt cabotagekørsel ⁽¹⁾):
.....
.....
.....
.....
.....

.....
(Den udstedende myndigheds stempel og/eller underskrift)

⁽¹⁾ Som aftalt med værtslandet og meddelt den tilladelsesudstedende myndighed, inden for den frist, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1073/2009.

(Tredje side — tilladelse)

Teksten affattes på det, de eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er hjemmehørende

VIGTIGT

1. Denne tilladelse gælder for den samlede strækning. Den må kun benyttes af virksomheder, hvis navn er anført i tilladelsen.
 2. Tilladelsen eller en af den myndighed, som udsteder dokumentet; bekræftet kopi skal medføres i køretøjet under hele turens varighed og forevises på forlangende af retshåndhævelsespersonale.
 3. En bekræftet kopi af fællesskabstilladelsen medføres i køretøjet.
-

BILAG V

(Første side — attest)

(Pantone 100 (gul) eller så tæt som muligt på denne farve, format DIN A4, papir, ikke belagt, mindst 100 g/m²)

Teksten affattes på det, de eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er hjemmehørende

STAT, HVOR ATTEST ER UDSTEDT

Angivelse af den kompetente myndighed

Landets kendingsmærke ⁽¹⁾

.....

ATTEST

for personbefordring for egen regning med bus mellem medlemsstaterne — udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 1073/2009

(Udfyldes af den fysiske eller juridiske person, der udfører personbefordring for egen regning)

Undertegnede
ansvarlig for virksomheden, sammenslutningen uden gevinst for øje eller andet (angives)

(Navn og fornavn eller anerkendt betegnelse samt fuldstændig adresse)

bekræfter at:

- befordringen udføres uden gevinst for øje og i ikke-erhvervsmæssigt øjemed
- befordringen kun udgør en biaktivitet for den fysiske eller juridiske person
- bussen med registreringsnummer ejes eller er købt på afbetaling af undertegnede fysiske eller juridiske person eller er omfattet af en langvarig leasingaftale
- bussen føres af personale ansat hos undertegnede fysiske person eller juridiske enhed eller af undertegnede personligt eller af personale, der er ansat af eller stilles til rådighed for virksomheden i henhold til en kontraktlig forpligtelse.

(Underskrift af den fysiske eller juridiske person eller vedkommendes stedfortræder)

(Forbeholdt den kompetente myndighed)

Dette dokument skal betragtes som en attest i henhold til artikel 5, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1073/2009.

(Gyldighedsperiode)

(Sted og dato for udstedelse)

(Den kompetente myndigheds underskrift og stempel)

⁽¹⁾ Østrig (A), Belgien (B), Bulgarien (BG), Kroatien (HR), Cypern (CY), Tjekkiet (CZ), Danmark (DK), Estland (EST), Finland (FIN), Frankrig (F), Tyskland (D), Grækenland (GR), Irland (IRL), Italien (I), Letland (LV), Litauen (LT), Luxembourg (L), Ungarn (H), Malta (M), Nederlandene (NL), Polen (PL), Portugal (P), Rumænien (RO), Slovakiet (SK), Slovenien (SLO), Spanien (E), Sverige (S), Det Forenede Kongerige (UK).

(Anden side — attest)

Teksten affattes på det, de eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er hjemmehørende

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

1. I henhold til artikel 2, nr. 5, i forordning (EF) nr. 1073/2009 forstås ved »personbefordring for egen regning« personbefordring, som en fysisk eller juridisk person udfører uden gevinst for øje og i ikke-erhvervsmæssigt øjemed, forudsat at:
 - transportaktiviteten kun udgør en biaktivitet for denne fysiske eller juridiske person
 - de benyttede køretøjer er denne fysiske eller juridiske persons ejendom, er købt på afbetaling af denne person eller er omfattet af en langvarig leasingaftale og føres af et medlem af denne fysiske eller juridiske persons personale eller af den fysiske person selv eller af personale, der er ansat af virksomheden eller stillet til dens rådighed i henhold til en kontraktlig forpligtelse.
2. Ifølge artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1073/2009 kan en transportvirksomhed, der udfører personbefordring for egen regning, udføre denne personbefordring uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller etableringssted, hvis den
 - i den medlemsstat, hvor den er etableret, har tilladelse til at udføre personbefordring med bus på de betingelser for adgang til markedet, der er fastsat i national lovgivning
 - overholder kravene til trafiksikkerhed for førere og køretøjer i henhold til den relevante EU-lovgivning.
3. Personbefordring for egen regning i henhold til punkt 1 er underkastet en ordning med attester.
4. Attesten berettiger indehaveren til at udføre international befordring med bus for egen regning. Den udstedes af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor køretøjet er registreret, og gælder for den samlede strækning, herunder også transitstrækninger.
5. Attesten udfyldes i tre eksemplarer med blokbogstaver, som ikke kan slettes, af den fysiske person eller af den ansvarlige juridiske person for denne, samt af den kompetente myndighed. En kopi opbevares af myndigheden, og en kopi beholdes af den fysiske eller juridiske person. Føreren opbevarer originalen eller en bekræftet kopi i køretøjet under hele varigheden af internationale ture. Den forevises på forlangende af retshåndhævelsespersonale. Den fysiske eller juridiske person, alt efter omstændighederne, er ansvarlig for, at attesterne føres forskriftsmæssigt.
6. Attesten er gyldig i højst fem år.

BILAG VI

MODEL FOR MEDDELELSE

omhandlet i artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006

Antal tilladelser udstedt for cabotagekørsel i form af rutekørsel udført i perioden

..... (2 år)

i (navn på værtsmedlemsstaten)

Land, hvor transportvirksomheden er etableret	Antal udstedte tilladelser
B	
BG	
CZ	
DK	
D	
EST	
GR	
E	
F	
IRL	
HR	
I	
CY	
LV	
LT	
L	
H	
M	
NL	
A	
PL	
P	
RO	
SLO	
SK	
FIN	
S	
UK	
I alt	

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 362/2014**af 9. april 2014****om berigtigelse af den spanske udgave af forordning (EF) nr. 1881/2006 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 315/93 af 8. februar 1993 om fællesskabsprocedurer for forurenende stoffer i levnedsmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 3,under henvisning til Kommissionens forordning (EU) nr. 1258/2011 af 2. december 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1881/2006 for så vidt angår grænseværdier for nitrat i fødevarer ⁽²⁾, særlig artikel 1, nr. 3), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er fejl i den spanske udgave af Kommissionens forordning (EF) nr. 1881/2006 ⁽³⁾ og i ændringen heraf i forordning (EU) nr. 1258/2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1881/2006 for så vidt angår grænseværdier for nitrat i fødevarer. Det er derfor nødvendigt at berigtige teksten i skemaet i bilaget til den spanske udgave af forordning (EF) nr. 1881/2006. De øvrige sprogudgaver er ikke berørt.
- (2) Forordning (EF) nr. 1881/2006 bør derfor berigtiges.
- (3) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer, kæden og Dyresundhed, og hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har modsat sig foranstaltningerne —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1**(Vedrører kun den spanske udgave).**Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand⁽¹⁾ EFT L 37 af 13.2.1993, s. 1.⁽²⁾ EUT L 320 af 3.12.2011, s. 15.⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1881/2006 af 19. december 2006 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer (EUT L 364 af 20.12.2006, s. 5).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 363/2014**af 9. april 2014****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 2014.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	62,4
	TN	100,0
	TR	130,0
	ZZ	97,5
0707 00 05	EG	170,1
	MA	44,0
	TR	126,8
	ZZ	113,6
0709 93 10	MA	39,8
	TR	85,7
	ZZ	62,8
0805 10 20	EG	49,3
	IL	68,0
	MA	52,3
	TN	50,1
	TR	60,1
	ZZ	56,0
0805 50 10	MA	63,6
	TR	63,1
	ZZ	63,4
0808 10 80	AR	84,7
	BR	103,6
	CL	102,5
	CN	77,1
	MK	23,1
	NZ	140,3
	US	174,6
	ZA	108,1
	ZZ	101,8
0808 30 90	AR	105,3
	CL	157,3
	CN	81,0
	ZA	103,6
	ZZ	111,8

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSE

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 18. februar 2014

om godkendelse af opdateringen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram for Portugal

(2014/196/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EU) nr. 472/2013 finder anvendelse på medlemsstater, der allerede på tidspunktet for forordningens ikrafttræden modtager finansiell bistand, herunder bistand fra den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM) og/eller Den Europæiske Finansielle Stabilitetsfacilitet (EFSF).
- (2) Forordning (EU) nr. 472/2013 indeholder regler for godkendelse af makroøkonomiske tilpasningsprogrammer for medlemsstater, der modtager sådan finansiell bistand, og disse regler skal anvendes sammen med forordning (EU) nr. 407/2010 ⁽²⁾ om oprettelsen af EFSM, når den pågældende medlemsstat modtager bistand fra både EFSM og fra andre kilder.
- (3) Portugal har fået tildelt finansiell bistand fra både EFSM ved gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU ⁽³⁾ og fra EFSF.
- (4) For at opnå sammenhæng bør opdateringen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram for Portugal efter forordning (EU) nr. 472/2013 godkendes med henvisning til de relevante bestemmelser i gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU.
- (5) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 10, i gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU har Kommissionen sammen med Den Internationale Valutafond og i samråd med Den Europæiske Centralbank foretaget en tiende gennemgang for at vurdere de fremskridt, som de portugisiske myndigheder har gjort med gennemførelsen af de aftalte foranstaltninger under det makroøkonomiske tilpasningsprogram og af disses effektivitet og økonomiske og sociale virkninger. Af denne gennemgang fremgår det, at det er nødvendigt at foretage visse ændringer i det nuværende makroøkonomiske tilpasningsprogram.
- (6) Disse ændringer fremgår af de relevante bestemmelser i gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU, ændret ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/197/EU af 18. februar 2014 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU om tildeling af finansiell støtte fra Unionen til Portugal ⁽⁴⁾ —

⁽¹⁾ EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

⁽³⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU af 17. maj 2011 om tildeling af finansiell støtte fra Unionen til Portugal (EUT L 159 af 17.6.2011, s. 88).

⁽⁴⁾ Se side 61 i denne EUT.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De i artikel 3, stk. 8 og 9, i gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU fastlagte foranstaltninger, som skal træffes af Portugal som led i dets makroøkonomiske tilpasningsprogram, godkendes herved.

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2014.

På Rådets vegne
G. STOURNARAS
Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE**af 18. februar 2014****om ændring af gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU om tildeling af finansiel støtte fra Unionen til Portugal**

(2014/197/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 17. maj 2011 ydede Rådet finansiel bistand til Portugal på dets anmodning ved gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU ⁽²⁾. Denne finansielle bistand blev ydet til støtte for et solidt økonomisk og finansielt reformprogram (»programmet«), der tager sigte på at genoprette tilliden og gøre det muligt igen at sikre en holdbar økonomisk vækst og finansiel stabilitet i Portugal, euroområdet og Unionen.
- (2) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 10, i gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU foretog Kommissionen sammen med Den Internationale Valutafond (IMF) og i samråd med Den Europæiske Centralbank (ECB) i perioden fra den 4. december til den 16. december 2013 en tiende gennemgang af de portugisiske myndigheders fremskridt med gennemførelsen af de aftalte foranstaltninger i henhold til programmet.
- (3) Den kvartalsvise bruttonationalproduktvækst (BNP-vækst) fortsatte med at være positiv i tredje kvartal af 2013, og de kortsigtede indikatorer tyder på, at det forventede økonomiske opsving vil komme. På årsbasis forventes real BNP dog at ville være faldet med 1,6 % i 2013, men at det vil bevæge sig ind på et positivt område i 2014 og 2015 med en vækst på henholdsvis 0,8 % og 1,5 %. Udsigterne for arbejdsmarkedet er også blevet bedre, men arbejdsløsheden er fortsat høj og forventes at nå op på 16,8 % i 2014 for derefter gradvis at falde. Der er fortsat nedadgående risici for de makroøkonomiske udsigter, da det forventede opsving i afgørende grad hænger sammen med en positiv udvikling i handelen og på det finansielle marked, hvilket også afhænger af udsigterne for Europa som helhed.
- (4) Frem til november 2013 blev underskuddet på statsbudgettet forbedret med 0,25 % af BNP (ekskl. ekstraordinære faktorer) i forhold til samme periode i det foregående år, hvilket skyldtes, at indtægtsvæksten oversteg udgiftsvæksten. Stigningen i skatteindtægtsvæksten er en afspejling af genopretningen af økonomisk aktivitet inden for de seneste måneder og af en mere effektiv skatteadministration, især hvad angår bekæmpelse af svig. På udgiftssiden er budgetgennemførelsen generelt på linje med målene for det andet tillægsbudget.
- (5) Målet om et offentligt underskud på 5,5 % af BNP (ekskl. bankkapitaliseringer) i 2013 vil sandsynligvis blive nået, og underskuddet vil endog kunne komme til at ligge under målet. Det skyldes de positive risici, der har vist sig i de sidste måneder af året, hvor de fleste af de negative risici er forsvundet. Det forventes navnlig, at skatteopkrævningen vil overskride de implicite mål i det andet tillægsbudget. Desuden var provenuet af den engangsordning for gældsregulering af udestående skat og socialsikringsbidrag, der blev lanceret i slutningen af 2013, omkring 0,3 % af BNP højere end forudset. Absorberingen af EU-midler forventes også at være bedre end tidligere anslået. Desuden er de negative risici fra genforhandlingerne af offentlig-private partnerskaber (OPP'er) blevet mere afdæmpede. Nogle af de negative risici er der dog stadig, især er indtægterne fra ejendomsskatter lavere end forventet, og det ikke kan udelukkes, at der vil være overskridelser for specifikke udgiftsområder, især personaleomkostninger, forbrug i produktionen og pensionsydelse.
- (6) Statens budget for 2014 og anden støttelovgivning holder sig inden for målet om et underskud på 4 % af BNP i 2014. For at nå målet er der ved at blive gennemført konsolideringsforanstaltninger, der beløber sig til ca. 2,3 % af BNP, hvor der også er indkalkuleret pres på budgettet og nødvendigheden af at genopbygge den foreløbige budgettildeling for 2014. Foranstaltningerne er overvejende af permanent art og hviler hovedsagelig på udgiftsbesparelser.

⁽¹⁾ EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1.⁽²⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU af 17. maj 2011 om tildeling af finansiel støtte fra Unionen til Portugal (EUT L 159 af 17.6.2011, s. 88).

- (7) Hovedparten af konsolideringen i 2014 — ca. 1,8 % af BNP — bør komme fra den revision af de offentlige udgifter, som er blevet foretaget i det forløbne år for at gøre gennemførelsen af sociale overførsler og offentlige tjenester mere retfærdig og effektiv. De vigtigste foranstaltninger, der følger af revisionen de offentlige udgifter, er inden for tre hovedakser: 1) en begrænsning af udgifterne til lønninger i den offentlige sektor ved at mindske antallet af ansatte og ændre sammensætningen heraf i retning af mere højt kvalificeret personale, navnlig gennem et omskolingsprogram og en frivillig fratrædelsesordning; yderligere tilpasning mellem arbejdsreglerne i den offentlige og i den private sektor og revision af lønskalaen samt en strømlining af løntillæggene; forhøjelse af modtagernes bidrag til de særlige sundhedsforsikringsordninger for at gøre disse systemer selvfinansierende; 2) begrænsning af det offentlige udgifter til pension, eftersom det er nødvendigt at revurdere bæredygtigheden heraf med hensyn til den demografiske udvikling, men dog samtidig beskyttelse af de laveste pensioner ved at forhøje den lovbestemte pensionsalder gennem ændringer i bæredygtighedsfaktoren; omjustering af det »ekstraordinære solidaritetsbidrag« ved at sænke minimumsgrænsen for anvendelse af den progressive sats og grænserne for anvendelse af højere satser; strømlining af efterladtepensioner i både Caixa Geral de Aposentações (CGA) og den almindelige pensionsordning; reduktion af livsvarig pension til politikere; 3) besparelser på forbrug i produktionen og udgiftsprogrammer på tværs af fagministerierne.
- (8) Med henblik på at nå målet om et underskud på 4 % af BNP bør myndighederne vedtage andre mindre indtægtsrelaterede permanente foranstaltninger, der beløber sig til 0,4 % af BNP, og som skal gøre den nuværende skatte- og ydelsesstruktur mere effektiv og retfærdig og som skal supplere pakken vedrørende revision af de offentlige udgifter. Desuden bør der gennemføres en række engangsforanstaltninger svarende til i alt 0,2 % af BNP, som mere end opvejer de omkostninger, der følger af de engangsbeløb, som skal udbetales i forbindelse med indførelsen af en fratrædelsesordning efter fælles overenskomst i den offentlige sektor.
- (9) De fleste af de ovennævnte foranstaltninger blev vedtaget med budgetloven for 2014 eller ved ændringer til særlovgivning. Nogle af de påtænkte konsolideringsforanstaltninger er der endnu ikke blevet fuldt ud lovgivet om. Det gælder blandt andet opstramning af betingelserne for ret til efterladtepension (ud over ændringen af dækningsgraden i tilfælde af akkumulering med andre pensioner); salg af licenser til onlinespil; overførsel af postvæsenets sundhedsfond til det offentlige og salg af havnekoncessioner.
- (10) I december 2013 godkendte parlamentet en gennemgribende reform af selskabsskatten, der skulle fremme forenkling såvel som internationalisering og konkurrenceevne hos portugisiske selskaber, og den trådte i kraft den 1. januar 2014. Et af hovedtrækkene i reformen er en nedsættelse af selskabsskattesatsen fra 25 % til 23 % og en reduceret sats på 17 % for de første 15 000 EUR af den skattepligtige indkomst for små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Ud over de nuværende tillægsskatter vil der blive pålagt en tredje tillægsskat på 7 % af skattepligtigt overskud, der overstiger 35 mio. EUR. Andre vigtige bestemmelser i reformen omhandler revision af skatteincitament, ændring af rente- og kapitalgevinstbeskatning, concernbeskatning og regler for immaterielle aktiver, indførelse af en ordning om skattefritagelse for kapitalandele, en udvidelse af den periode, hvor tab kan overføres, og en yderligere begrænsning af rentefradragsmuligheden.
- (11) Gældskvoten forventes at nå op på under 129,5 % i 2013, hvorefter den forventes at falde. Budgetgennemførelsen har været bedre end forventet, men alligevel er gældsprofilen opjusteret i forhold til den samlede ottende og niende gennemgang, hvilket i vid udstrækning skyldes en væsentlig stigning i statskassens likviditetsbeholdning og udsættelsen til 2014 af nogle kortfristede transaktioner til nedbringelse af gælden for den finansielle stabiliseringsfond for social sikring. Derfor anslås det, at nettogælden — eksklusive Instituto de Gestão do Crédito Público (IGCP's) likviditetsbeholdning — vil nå op på 120 % af BNP, hvilket er lidt under det niveau, der var tale om i den foregående gennemgang. Det forventede fald i statens gældskvote fra og med 2014 vil blive understøttet af det forventede økonomiske opsving samt af et fald i likviditetsbeholdningen og gennemførelsen af socialsikrings kortfristede transaktioner til nedbringelse af gælden.
- (12) Budgetjusteringen suppleres af en række finanspolitiske strukturelle foranstaltninger, der kan fremme kontrollen med de offentlige udgifter og forbedre inkasseringen af indtægter. Den gennemgribende reform af budgetrammeloven skrider frem på en række vigtige områder. Men i betragtning af omfanget af reformen og nødvendigheden af at foretage en bredt baseret høring af alle relevante interessenter forventes det, at processen vil skulle foregå i to trin. Det nye system til kontrol af forpligtelser er begyndt at give resultater, idet der bliver færre restancer, men implementeringen heraf må overvåges nøje for at sikre, at der er disponible midler til at dække forpligtelserne. Der vil blive oprettet en taskforce, som skal evaluere og forbedre denne proces. Der er ved at blive gennemført reformer inden for den offentlige forvaltning for at få moderniseret og rationaliseret arbejde og enheder i den offentlige sektor. Reformerne hen imod en moderne model for risikostyring af indtægtsforvaltningen fortsætter.

Der er for nylig blevet oprettet et nyt kontor for risikovurdering, som snart vil blive operationelt, og det vil i første omgang fokusere på en bedre regeloverholdelse hos visse grupper af skattepligtige som f.eks. selvstændige og meget velhavende personer. Nogle af de andre reformer som f.eks. reduktionen af lokale skattekontorer er blevet udsat. Der er gjort fremskridt med genforhandlingen af OPP'er, men det har ikke været muligt at afslutte den inden udgangen af 2013. Der forventes dog betydelige besparelser for 2014 og fremefter. De statsejede virksomheder havde i gennemsnit nået en driftsmæssig balance inden udgangen af 2012, og der er planer om yderligere reformer for at undgå, at deres resultater igen forværres. Der er gjort gode fremskridt med privatiseringen, og provenuet overstiger, hvad der var målsat i programmet. Reformerne inden for sundhedssektoren giver store besparelser, og gennemførelsen heraf går fortsat alt i alt som planlagt.

- (13) Politikgennemførelsen og reformerne inden for sundhedssektoren går fortsat fremad og giver besparelser takket være større effektivitet. Det konsoliderede underskud for sektoren er blevet betydeligt reduceret siden 2010. Men de tilbageværende restancer, den stramme budgetpost og de højere arbejdsomkostninger som følge af genindførelsen af de 13. og 14. bonusudbetalinger gjorde, at myndighederne måtte sætte mere fart i de igangværende reformer. De omfattende restancer skyldes i høj grad (men ikke alene) en vedvarende underfinansiering af de stats-ejede hospitaler i forhold til de ydelser, der skal leveres. Myndighederne vil fortsætte med den igangværende hospitalsreform og finjusteringen af foranstaltninger, der vedrører lægemidler, centraliserede indkøb og primær pleje.
- (14) Bankernes kapitalprocent lå fortsat pænt i forhold til de af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) krævede kapitalbuffere og programålet om en kernekapital (Core Tier 1) på 10 %. Denne kapitalbuffer er stadig tilstrækkelig over hele linjen, når man bruger reglerne i det nye kapitalkravsdirektiv (CRD) IV til at vurdere bankernes egenkapital. Disse nye kapitalregler gælder fra januar 2014 og fremefter, og der er fastsat en tærskel for egentlig kernekapital (Common Equity Tier 1) på 7 %. Forholdet mellem udlån og indlån er på 120,7 % og vil sandsynligvis fortsætte med at falde indtil udgangen af 2014. Nogle af bankerne befinder sig dog allerede under denne tærskel. Bestræbelserne på at diversificere finansieringskilderne til erhvervssektoren bliver hele tiden intensiveret. På grundlag af henstillingerne fra 2013 fra den eksterne revision af de eksisterende statsfinansierede kreditlinjer er myndighederne ved at gennemføre foranstaltninger, der skal forbedre resultaterne og styringen af disse instrumenter, herunder risikostyringskapacitet og -praksis. Der er nu en juridisk ramme på plads for nye gældsoplægningsværktøjer, som er rettet mod husholdninger, og som sigter mod en frivillig gældssanering, og den er fuldt ud operationel. Også indvirkningen af ændringerne i loven om insolvens for virksomheder og inddrivelse er ved at blive evalueret, da de nye mekanismer for gældsoplægning og gældsinddrivelse nu fungerer. Krisestyringsredskaberne er ved at være klar. Bankafviklingsfonden fungerer, beføjelser til tidlig indgriben er blevet indført og rekaptaliseringsloven er blevet ændret for at afspejle Kommissionens meddelelse om statsstøttereklernes anvendelse fra den 1. august 2013 på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen⁽¹⁾. Køreplanen for en forbedring af effektiviteten og styringen af det nationale garantisystem er ved at blive gennemført for bedre at kunne tilgodese SMV'ers finansieringsbehov.
- (15) Der er gjort yderligere fremskridt med gennemførelsen af strukturreformer til fremme af vækst og konkurrenceevne. Myndighederne har vedtaget ekstra foranstaltninger for at nedbringe arbejdsløsheden og gøre arbejdsmarkedet mere effektivt, bl.a. gennem bedre aktiveringstiltag og en plan for gennemførelse af ungdomsgarantien. Der er ved at blive udarbejdet ændringer, som påvirker definitionen af fair afskedigelser i arbejdsloven, efter at tidligere ordninger blev erklæret for forfatningsstridige. Der er vedtaget yderligere foranstaltninger på uddannelsesområdet, hvor fremskridtene alt i alt er tilfredsstillende.
- (16) Regeringen har godkendt et nyt gebyr for energioperatører for 2014, og det skal overvåges nøje for at undgå fordrejninger i systemet. For at fjerne energitarifgælden og sikre systemets bæredygtighed er det nødvendigt med yderligere reformer.
- (17) Inden for telekommunikations- og postsektoren er der gennemført tiltag, således at EU-reglerne vil kunne blive overholdt og programmålene nået. Valget af de forsyningspligtige udbydere og revisionen af den eksisterende kontrakt med nuværende bevillingshaver er en positiv udvikling i retning af den fulde gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF⁽²⁾. Med offentliggørelsen af lovgivning om rammerne for koncessionskontrakter med den nationale udbyder af postbefordring vil den nuværende koncessionsperiode blive mindsket, hvilket kan øge konkurrencen. Myndighederne er fortsat pligtige til at øge bæredygtighed og effektivitet i transportsektoren.

⁽¹⁾ EUT C 216 af 30.7.2013, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EUT L 108 af 24.4.2002, s. 51).

- (18) Tilpasningen af den sektorspecifikke lovgivning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF ⁽¹⁾ skrider fremad, dog med visse forsinkelser med hensyn til vedtagelsen af den reguleringsmæssige ramme for byggesektoren, de ændrede vedtægter for faglige organisationer og interne regler for vedtagelse af den horisontale rammelov om offentlige faglige sammenslutninger. Myndighederne er forpligtede til at forbedre den måde, som deres kvikskrænker fungerer på.
- (19) Vurderingen af reformen af lejemål i byområder er undervejs, efter at den nye lovramme er blevet fuldt ud gennemført. Myndighederne vil øge deres bestræbelser på at bekæmpe skatteunddragelse på udlejningsmarkedet.
- (20) Det går fremad med den nye ramme for de nationale tilsynsmyndigheder, og de relevante vedtægter er ved at blive ændret og forventes at blive vedtaget om kort tid. Offentliggørelsen af et nyt dekret om fastsættelse af tilsynsmyndighedernes bidrag for 2014 er blevet udskudt.
- (21) Reformen af retsvæsenet går fremad som planlagt. Der er gjort fremskridt med gennemførelsen af retsplejeloven, der skal strømline domstolssystemet; der er blevet offentliggjort en lov, som skal styrke retshåndhævende personale og kuratorer; og der er ved at blive færdiggjort en ny udenretslig procedure, som skaber en udvælgelsesfase forud for retssagen med henblik på at identificere og løse sager uden retsligt. Det går fremad med de foranstaltninger, som skal forbedre licenssystemet og mindske de administrative byrder, idet der er vedtaget lovbestemmelser, som strømliner licenstildeling inden for turisme, industri og fysisk planlægning. Der er lovgivning om handelslicenser undervejs, og lovreglerne for byplanlægning og byggeri er ved at blive revideret.
- (22) I lyset af denne udvikling bør gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU ændres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I artikel 3 i gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU affattes stk. 8 og 9 således:

»8. I overensstemmelse med specifikationerne i aftalememorandummet træffer Portugal følgende foranstaltninger i løbet af 2014:

- a) det offentlige underskud må ikke overstige 4 % af BNP i 2014. Ved beregningen af dette underskud tages der ikke hensyn til de mulige budgetomkostninger, der er forbundet med foranstaltningerne til støtte for banksektoren inden for rammerne af regeringens strategi for den finansielle sektor. For at nå dette mål indfører Portugal konsolideringsforanstaltninger, som har en værdi af 2,3 % af BNP, sådan som det er fastlagt i budgetloven for 2014 og hertil hørende lovgivning, som er vedtaget med dette som formål
- b) ud over de senest vedtagne pensionsforanstaltninger, ændres pensionsordningen for offentligt ansatte inden udgangen af januar 2014 for at sikre, at de nye regler om bæredygtighedsfaktoren og dermed den højere tilbagetrækningsalder i praksis også gælder effektivt for denne ordning; Portugal udvikler også nye, omfattende foranstaltninger som led i den igangværende strukturreform af pensioner i løbet af 2014 med henblik på at sikre deres bæredygtighed og samtidig opnå retfærdighed
- c) for at kontrollere mulige udgiftsoverskridelser overvåger regeringen nøje sine udgiftslofter gennem månedlige rapporter til Ministerrådet
- d) Portugal fastlægger og implementerer snarest de påtænkte ændringer i betingelserne for tildeling af efterladtepensioner og betingelserne for salg af licenser til onlinespil. Derudover tager Portugal afgørende skridt for at få gennemført salget af havnekoncessioner
- e) den omfattende reform af selskabsskatten gennemføres inden for den eksisterende budgetramme, således at de finanspolitiske konsolideringsmål bliver overholdt
- f) standstill-reglen for skatteudgifter på centralt, regionalt og lokalt plan skal fortsat gælde. Bestræbelserne på at bekæmpe skatteunddragelse og skattesvig for forskellige former for skatter og afgifter styrkes yderligere, blandt andet gennem overvågning af det nye e-faktureringsystem. En undersøgelse af skyggeøkonomien på boligmarkedet gennemføres i første kvartal af 2014 for at finde en måde at mindske skatteunddragelse for lejeindtægter på

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

- g) hvis der skulle vise sig utilsigtede retlige eller budgetmæssige risici, indfører Portugal kompenserende foranstaltninger af høj kvalitet for at opfylde underskudsmålet
- h) efter 2014 må Portugal have et statsunderskud på højst 2,5 % af BNP i 2015 og skal standse akkumuleringen af indenlandske restancer. Den strategi, der skal føre til målet, skal tage udgangspunkt i dokumentet om statsreformen, som fokuserer på bæredygtighed inden for social sikring, reform af den offentlige forvaltning, større effektivitet inden for sundhed og uddannelse og miljøbeskatning. Der er brede høringer i gang af politiske parter og arbejdsmarkedets parter for at fremskynde og få fastlagt reformer. De fremskridt, der gøres inden for denne proces, vil blive analyseret under den ellefte gennemgang, og identificerede foranstaltninger skal fremgå af dokumentet om finanspolitisk strategi for 2014. For at opfylde kravene i Unionens budgetramme skal der i dette dokument også gøres nærmere rede for de mellemsigtede budgetplaner
- i) Portugal træffer ekstra foranstaltninger for yderligere at styrke sit offentlige finansielle forvaltningssystem. Fragmenteringen af budgettet reduceres, ved at antallet af budgetposter begrænses og klassifikationen af egne indtægter revideres. Den strategi, der benyttes til validering og afvikling af restancer, skal fortsat anvendes, og loven om kontrol af forpligtelser skal fuldt ud håndhæves inden for alle offentlige instanser for at forhindre, at der opstår nye restancer. Portugal reviderer budgettrammeloven, således at al relevant EU-lovgivning bliver gennemført i portugisisk lovgivning. Derudover foretager Portugal en mere omfattende revision af budgettrammeloven for at strømline budgetbevillingsstrukturen, skærpe ansvarligheden og fastlåse de offentlige finanser yderligere inden for en mellemsigtet ramme. Portugal sørger for, at de foranstaltninger, hvormed den nye budgetramme skal gennemføres på centralt regeringsplan, også bliver anvendt på regionalt og lokalt plan
- j) Portugal fortsætter med sin reformdagsorden for en moderne og mere effektiv indtægtsforvaltning på linje med bedste praksis på internationalt plan. Portugal reducerer antallet af skattekontorer med mindst 25 % i første kvartal af 2014 og med yderligere 25 % inden maj 2014. Antallet af ansatte, der skal foretage revision i skatteadministrationen, øges med mindst 30 % af hele personalet. Inden for skatteadministrationen oprettes der en ny serviceafdeling for skatteborgere, hvor de forskellige serviceydelser vedrørende skat bliver samlet under ét. Risikostyringskontoret skal være fuldt operationelt i første kvartal af 2014 og skal i starten fokusere på målrettede projekter, der kan forbedre regeloverholdelsen hos selvstændige og meget velhavende personer. Overholdelsen af skattereglerne skal løbende overvåges
- k) Portugal fortsætter med at gennemføre reformer inden for den offentlige forvaltning. Efter en omfattende gennemgang af lønskalaerne i den offentlige sektor i den tolvte gennemgang opstilles der i første halvdel af 2014 en enkelt lønskala, som kan give rationalisering og sammenhæng i aflønningen for alle karriereløb, og den skal ligge færdig ved udgangen af 2014. Den træder i stedet for den lønrevision, der indgår i budgetloven for 2014. Efter en undersøgelse af kontanttillæg udarbejder Portugal desuden en rapport om den omfattende reform af løntillæg. Ved den tolvte gennemgang forelægges der et udkast til lovgivning om en enkelt tillægsskala
- l) Portugal færdiggør gennemførelsen af strategien for fælles tjenester i den offentlige forvaltning
- m) Portugal gennemfører fuldt ud de nye juridiske og institutionelle rammer for offentlig-private partnerskaber. Der foretages genforhandling af offentlig-private partnerskaber i forskellige sektorer for at dæmme op for deres budgetmæssige indvirkning. I henhold til den nye rammelov om statsejede virksomheder oprettes der et teknisk kontor for overvågning af statsejede virksomheder, som afspejler finansministeriets større rolle som aktionær. Regeringen fortsætter med det omfattende omstrukturingsprogram for statsejede virksomheder for at opnå en bæredygtig driftsmæssig balance. Den portugisiske regering fortsætter med den privatisering, der allerede er igangsat
- n) Portugal fremlægger en rapport med det formål:
- i) at kortlægge overlappende tjenester og jurisdiktioner og andre kilder til ineffektivitet mellem det centrale og det lokale myndighedsniveau, og
- ii) at omorganisere ministeriernes net af decentrale tjenester, især gennem netværket af »Lojas do Cidadão« (kvikskranke for forvaltningen og forsyningsselskaber) og andre tiltag, herunder mere effektive geografiske områder og øget brug af fælles tjenester og digital forvaltning
- o) Portugal sørger for effektivitet og nyttevirkning i sundhedssystemet ved at fortsætte med rationel brug af tjenester og kontrol af udgifter, at reducere de offentlige udgifter til lægemidler og at fjerne ventetider på behandlinger

- p) Portugal fortsætter med at omorganisere og rationalisere hospitalsvæsenet gennem specialisering, koncentration og nedskæring af hospitalstjenesternes størrelse og fælles forvaltning og fælles drift af hospitaler og sørger for, at den flerårige handlingsplan for omorganisering af hospitalerne gennemføres
- q) efter vedtagelsen af ændringerne til lov 6/2006 om nye lejemål i byområder og bekendtgørelsen, som forenkler den administrative procedure for renoveringer, iværksætter Portugal en omfattende gennemgang af, hvordan boligmarkedet fungerer
- r) under iagttagelse af forfatningsdomstolens afgørelse af 20. september 2013 lægger Portugal en plan for og implementerer alternative muligheder for en arbejdsmarkedsreform med lignende virkninger
- s) Portugal fremmer en lønudvikling, der er i overensstemmelse med målsætningerne om at skabe nye arbejdspladser og forbedre virksomhedernes konkurrenceevne for at korrigere makroøkonomiske ubalancer. Over programperioden forhøjes mindstelønnen kun, hvis den økonomiske udvikling og udviklingen på arbejdsmarkedet retfærdiggør dette
- t) Portugal fortsætter med at gøre de aktive arbejdsmarkedspolitikker mere effektive ud fra resultaterne i vurderingsrapporten og den handlingsplan, der skal forbedre den måde, som de offentlige arbejdsformidlinger fungerer på
- u) Portugal fortsætter med at gennemføre de foranstaltninger, der er beskrevet i handlingsplanerne til forbedring af kvaliteten af uddannelse på sekundærtrinnet og erhvervsuddannelserne; regeringen fremlægger navnlig planer, der skal gøre finansieringsrammen for skolerne mere effektiv, og det fastsættes, hvilke erhvervsskoler der skal tjene som referenceskoler
- v) Portugal færdiggør vedtagelsen af de tilbageværende sektormæssige ændringer, som er nødvendige for fuldt ud at få gennemført Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF (*)
- w) Portugal forbedrer vilkårene for erhvervslivet ved at færdiggøre de igangværende reformer, der skal reducere de administrative byrder (fuldt operationelle kvikskrancer i henhold til direktiv 2006/123/EF og projekter, der ikke kræver forhåndsgodkendelse), ved at tilnærme beskrivelserne af regulerede erhverv til de relevante EU-direktiver og ved at foretage yderligere forenkling af de eksisterende licensprocedurer, reguleringer og andre administrative byrder i økonomien, som udgør en stor hindring for udviklingen af økonomiske aktiviteter.
- x) Portugal færdiggør reformen af lovgivningen om systemet til forvaltning af havne, og foretager en gennemgang af koncessioner til havnedrift
- y) Portugal implementerer foranstaltninger, som kan forbedre den måde, som transportsystemet fungerer på
- z) Portugal fortsætter med at gennemfører EU-jernbanepakkerne i national lovgivning
- aa) Portugal gennemfører en plan om at oprette et uafhængigt selskab, der udbyder logistikydelser vedrørende gas og elektricitet
- ab) Portugal implementer passende foranstaltninger, der kan fjerne energitarifgælden og sikre det nationale elsystems bæredygtighed
- ac) regeringen forelægger de ændrede vedtægter for de faglige organisationer for det portugisiske parlament
- ad) Portugal godkender de tilsvarende ændringer i vedtægterne for de nationale tilsynsmyndigheder
- ae) Portugal fortsætter med at fjerne barrierer for markedsadgang, at opløse eksisterende bevillingskrav og at mindske de administrative byrder i servicesektoren
- af) Portugal offentliggør kvartalsrapporter om inddrivelsesprocenter, varighed af og omkostninger til sager om insolvente virksomheder, varighed af og omkostninger til skattesager og sagsafslutningskvoten for fuldbyrdelsessager ved domstolene
- ag) Portugal vedtager byggelove og andre sektormæssige ændringer for fuldt ud at gennemføre direktiv 2006/123/EF
- ah) Portugal vurderer virkningen af den frivillige kasseregnskabsordning for moms
- ai) Portugal foretager en opgørelse over og en analyse af omkostningerne ved forskrifter, der må forventes at have en større indvirkning på den økonomiske aktivitet.

9. Med henblik på at genskabe tilliden til den finansielle sektor stræber Portugal efter at opretholde et tilstrækkeligt kapitalniveau i banksektoren og nedgearer den på forsvarlig vis i overensstemmelse med de frister, der er fastsat i aftalememorandummet. I den forbindelse gennemfører Portugal den strategi for den portugisiske banksektor, som den har udarbejdet i samråd med Kommissionen, ECB og IMF, med henblik på at bevare den finansielle stabilitet. Portugal skal især:

- a) overvåge bankernes overgang til de nye kapitalregler, som er fastlagt i kapitalkravsdirektiv IV (CRD IV-pakken) og sikre, at kapitalbufferne er forenelige med de vanskelige driftsforhold
- b) rådgive bankerne til at styrke deres sikkerhedsbuffere på et holdbart grundlag
- c) fortsat være indstillet på at yde yderligere støtte til banksystemet, hvis der er behov for det, og tilskynde bankerne til at søge private løsninger, også selv om der er adgang til midler fra solvensstøttefaciliteten for banker på linje med de for nyligt ændrede EU-statsstøtteregler til at støtte levedygtige banker med, dog ud fra stringente betingelser
- d) sikre en afbalanceret og forsvarlig nedgearingsproces i banksektoren, hvilket fortsat er af afgørende betydning for varigt af kunne eliminere ubalancer i finansieringen og begrænse afhængigheden af eurosystemets finansieringsordninger på mellemlang sigt. Bankernes finansierings- og egenkapitalplaner gennemgås hvert kvartal
- e) fortsætte med at styrke Banco de Portugals tilsynsorganisation, optimere dens tilsynsprocedure og udvikle og implementere nye tilsynsmetoder og -værktøjer. Banco de Portugal skal revidere standarderne for misligholdte lån, således at der opnås konvergens med de kriterier, der fremgår af den relevante EBA-tekniske standard, efter den tidsramme, der er fastsat på EU-plan
- f) fortsætte med kvartalvis at overvåge bankernes potentielle kapitalbehov og vurdere fremtidsudsigterne under stresvilkår, herunder ved at integrere den nye top-down stresstest under kvalitetssikringen, hvorefter der kan foretages en evaluering af, hvilke drivkræfter der primært ligger bag resultaterne
- g) fortsætte med at strømline den statsejede koncern Caixa Geral de Depósitos
- h) outsource forvaltningen af de Banco Português de Negócios' kreditter, som på nuværende tidspunkt indehaves af Parvalorem, til de virksomheder, der er udvalgt gennem en udbudsprocedure, med mandat til gradvis at inddrive aktiverne; og sikre rettidig afhændelse af datterselskaberne og aktiverne i de to andre statsejede SPV-selskaber
- i) analysere bankernes genopretningsplaner og udstede retningslinjer for systemet med genopretningsplaner på linje med de relevante (udkast til) EBA-tekniske standarder og det kommende EU-direktiv om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og udarbejde afviklingsplaner på grundlag af de rapporter, som bankerne indsender
- j) færdiggøre implementeringen af de rammer, der skal tilskynde de finansielle institutioner til at tilbyde husholdninger udenretslig gældsoplægning, og gøre gennemførelsen af omstruktureringen af virksomhedernes gæld mere smidig
- k) udarbejde kvartalsrapporter om gennemførelsen af de nye omstrukturingsværktøjer; på grundlag af den nyligt gennemførte undersøgelse udforske alternativer med henblik på at øge chancerne for at genoprette virksomheder, der tilslutter sig den særlige genoplivningsprocedure for virksomheder, der er i alvorlige finansielle vanskeligheder (PER) og virksomhedernes system for genopretning gennem udenretlige aftaler for virksomheder, der befinder sig i en vanskelig økonomisk situation, er tæt på insolvens eller er faktisk insolvente (SIREVE)
- l) fortsætte med at overvåge den høje gældsætning i virksomhedssektoren og husholdningssektoren gennem kvartalsrapporter og gennemførelsen af den nye gældsoplægningsramme for at sikre, at den fungerer så effektivt som muligt
- m) med udgangspunkt i de allerede fremsatte forslag tilskynde til diversificering af finansieringsalternativer for erhvervssektoren, udvikle og gennemføre løsninger, som kan være finansieringsalternativer til traditionel bankkredit for erhvervssektoren gennem en bred vifte af foranstaltninger, der kan forbedre adgangen til kapitalmarkederne
- n) forbedre resultaterne og styringen af de eksisterende statsfinansierede kreditlinjer ud fra resultaterne af den seneste eksterne revision. Implementere den senest reviderede køreplan, der skal forbedre styringen af det nationale garanti-system og gøre disse ordninger mere effektive, samtidig med at risiciene for staten blive mindst mulige
- o) oprette et finansielt institut for udvikling (DFI), der kan strømline og centralisere forvaltningen af den del i de finansielle instrumenter i EU-strukturfondene for programmeringsperioden 2014-2020, der skal tilbagebetales. Instituttet må hverken acceptere indlån eller andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales, eller beskæftige sig med direkte udlån.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).«.

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2014.

På Rådets vegne
G. STOURNARAS
Formand

III

(Andre retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING

nr. 303/13/KOL

af 10. juli 2013

om en charterfondsordning for Nordnorge (Norge)

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN (I DET FØLGENDE BENÆVNT »TILSYNSMYNDIGHEDEN«) HAR —

UNDER HENVISNING til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (i det følgende benævnt »EØS-aftalen«), særlig artikel 61 og protokol 26,

UNDER HENVISNING til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol (i det følgende benævnt »tilsyns- og domstolsaftalen«), særlig artikel 24,

UNDER HENVISNING til protokol 3 til tilsyns- og domstolsaftalen (i det følgende benævnt »protokol 3«), navnlig artikel 1, stk. 2, i del I og artikel 6 og 7, stk. 4, i del II, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

1. Procedure

- (1) Ved brev af 2. maj 2012 og efter drøftelser med Tilsynsmyndigheden forud for anmeldelsen anmeldte de norske myndigheder en charterfondsordning for Nordnorge i henhold til artikel 1, stk. 3, i del I i protokol 3 ⁽¹⁾.
- (2) Ved brev af 27. juni 2012 ⁽²⁾ underrettede Tilsynsmyndigheden de norske myndigheder om, at den havde besluttet at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 1, stk. 2, i del I og artikel 6, stk. 1, i del II i protokol 3 med hensyn til den planlagte ydelse af støtte under charterfondsordningen for Nordnorge.
- (3) Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 246/12/KOL om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* og EØS-tillægget ⁽³⁾.
- (4) De norske myndigheder fremsatte deres bemærkninger til beslutning nr. 246/12/KOL ved brev af 27. august 2012 ⁽⁴⁾.
- (5) Tilsynsmyndigheden har modtaget bemærkninger til beslutning nr. 246/12/KOL fra otte interesserede tredjeparter ⁽⁵⁾.
- (6) De norske myndigheder fremsatte deres bemærkninger til bemærkningerne fra tredjeparter ved breve af 15. november 2012 ⁽⁶⁾ og 23. april 2013 ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Registreringsnr. 632837 og 322824.

⁽²⁾ Registreringsnr. 638133.

⁽³⁾ EUT C 291 af 27.9.2012, s. 2, og EØS-tillæg nr. 53 af 27.9.2012, s. 36.

⁽⁴⁾ Registreringsnr. 644991.

⁽⁵⁾ Innovative Experiences (registreringsnr. 650797), NHO Reiseliv (registreringsnr. 650549), NHO Luftfart (registreringsnr. 650733), Avinor (registreringsnr. 650806), VinterTroms AS (registreringsnr. 650827), Northern Norway Tourist Board Ltd (registreringsnr. 650958), hotelkæderne Rica Hotels og Thon Hotels (registreringsnr. 650880) og Voigt Travel b.v. (registreringsnr. 668161).

⁽⁶⁾ Registreringsnr. 653590 og 653595.

⁽⁷⁾ Registreringsnr. 669821.

2. Beskrivelse af den foreslåede foranstaltning

2.1. Charterfondsordningen

- (7) Foranstaltningen indebærer, at der etableres en charterfondsordning (i det følgende benævnt »charterfonden« eller »ordningen«), som skal yde støtte til rejsearrangører, der foretager charterflyvninger ⁽⁸⁾ til tre amter (fylker) i Nordnorge: Nordland, Troms og Finnmark (i det følgende benævnt »amterne«). Charterfonden bliver en nonprofittorganisation, som skal anvendes til at yde støtte, og som finansieres af de tre amter.
- (8) Ordningen vil omfatte charterflyvninger til alle lufthavne i Nordnorge. De norske myndigheder har angivet, at de forventer, at ordningen kun er relevant for store fly ⁽⁹⁾, eftersom det generelt kun er sådanne fly, som er hensigtsmæssige til charterflyvninger ⁽¹⁰⁾. Alle lufthavne i Nordnorge har overskydende kapacitet.
- (9) Støtten vil bestå af en betaling på op til 25 % af rejsearrangørernes samlede charteromkostninger for de støtteberettigede flyvninger og vil alene begrænse sig til disse omkostninger ⁽¹¹⁾.
- (10) De norske myndigheder forventer, at charterfonden vil udløse 16 rækker af charterflyvninger ⁽¹²⁾ med syv returflyvninger pr. række af charterflyvninger i det første år, dvs. i alt 112 returflyvninger. En belægning på 60 % ⁽¹³⁾ er det værst tænkelige scenario og vil medføre den højeste støtteintensitet ⁽¹⁴⁾. Forudsættes en gennemsnitlig belægning på 60 %, vurderes den samlede årlige støtte fra charterfonden at blive på ca. 8 400 000 NOK ⁽¹⁵⁾.
- (11) Ordningen er en del af en sammenhængende regional udviklingsstrategi fra de norske myndigheders side. Et af de centrale politiske mål i Norges politik for »Det Høje Nord« er at »styrke grundlaget for beskæftigelse, værdiskabelse og velfærd i hele landet gennem en regional og national indsats i samarbejde med partnere fra andre lande og med de berørte urfolk« ⁽¹⁶⁾. Politikken for Nordnorge fokuserer navnlig på turisme med det formål at forebygge affolkning ved at skabe job i turistbranchen. Den norske regering henviser i sin turismestrategi ligeledes til charterfonden ⁽¹⁷⁾. Fokus på turisme for at forebygge affolkning er en vigtig del af de regionale myndigheders politik i amterne Nordland, Troms og Finnmark ⁽¹⁸⁾.

⁽⁸⁾ Charterflyvninger defineres som ikkeregelmæssige flyvninger.

⁽⁹⁾ Fly i kategorien Boeing 737 og større.

⁽¹⁰⁾ Følgende lufthavne i Nordnorge kan på nuværende tidspunkt håndtere store fly: Tromsø, Bodø, Harstad Narvik/Evenes, Alta, Kirkenes (Høybuktmoen), Bardufoss, Svalbard, Lakselv (Banak) og Andøya (også kaldet »nordlyslufthavnene«). Med hensyn til Svalbard henvises til protokol 40 til EØS-aftalen.

⁽¹¹⁾ Se afsnit 2.5 nedenfor for at få en mere detaljeret beskrivelse af ordningen.

⁽¹²⁾ »Række af charterflyvninger« er charterflyvninger mellem to destinationer, som gentages inden for en begrænset periode (f.eks. ugentlige flyvninger mellem Bodø og London fra februar til april).

⁽¹³⁾ Belægningsprocenten angiver andelen af solgte pladser i et fly. Belægningsprocenten beregnes på grundlag af det faktiske antal rejsende passagerer divideret med flyets maksimale sædekapacitet.

⁽¹⁴⁾ Rækker af charterflyvninger med en gennemsnitlig belægning på under 60 % er støtteberettigede. Der kan dog højst udbetales støtte på 25 % af charteromkostningerne ved en belægning på 60 %. Ved en belægning på under 60 % vil støtten ikke dække hele charterselskabets tab. Dette illustreres i figuren i punkt 26.

⁽¹⁵⁾ Dette svarer til en støtteintensitet på 25 % af de samlede charteromkostninger. De samlede charteromkostninger anslås til 33 600 000 NOK (omkostninger på 300 000 NOK pr. returflyvning ganget med 112).

⁽¹⁶⁾ Se den norske regerings hvidbog »Nordområdene. Vision og virkemidler (Meld. St. 7 (2011-2012), en kortversjon«, s. 25). En af prioriteterne er at »videreføre satsningen på rejse- og turistbranchen i Nordnorge og på Svalbard og bidrage til at styrke samarbejdet og samordningen mellem forskellige rejsearrangører yderligere« (s. 37) (http://www.regjeringen.no/upload/UD/Vedlegg/Nordområdene/UD_nordomrodene_NO_web.pdf). I den norske regerings politiske platform 2009-2013 henvises til turismens betydning, navnlig for Nordnorge. »Nordnorge er en unik rejsedestination og skal have mulighed for at realisere og frigøre sit potentiale« (s. 22) (http://arbeiderpartiet.no/file/download/4861/58544/file/soriamoria2_english.pdf).

⁽¹⁷⁾ Se den norske regerings turismestrategi: »I Nordnorge etablerer Avinor »Northern Light Airports« som varemærke for de største lufthavne [...]. Avinor støtter arbejdet med en charterfond for Nordnorge. [...] Denne type charterfond skal stimulere charteroperationer til landsdelen, og tilbagemeldinger fra branchen tyder på, at dette vil være et vigtigt virkemiddel for at stimulere til ny trafik« (»Destination Norge — Nasjonal strategi for reiselivsnæringen«, s. 76) (http://www.regjeringen.no/upload/NHD/Vedlegg/Rapporter_2012/reiselivsstrategien_april2012.pdf).

⁽¹⁸⁾ Nordland amt har f.eks. udarbejdet en turismestrategi for 2011-2015 (»Reiselivsstrategi for Nordland 2011-2015«) (<http://www.nfk.no/Filnedlasting.aspx?Mid1=1266&FilId=11230>).

- (12) Charterfonden vil sandsynligvis blive organiseret som en virksomhed ejet af de tre amter. Charterfondens bestyrelse udpeger en gruppe, som skal godkende ansøgninger om støtte under ordningen, under forudsætning af at visse kriterier er opfyldt.

2.2. Støtteforanstaltningens mål og mulige virkninger

- (13) Formålet med charterfonden er at øge brugen af lufthavne i Nordnorge og dermed bidrage til den økonomiske udvikling i området. Hensigten med støtteforanstaltningen er at reducere den økonomiske risiko i forbindelse med at foretage charterflyvninger (ikkeregelmæssige flyvninger) til Nordnorge.
- (14) Befolkningstætheden i amterne er lav med en befolkningstæthed på 4,2 indbyggere pr. km² i gennemsnit, hvilket betyder, at amterne falder ind under definitionen af »tyndest befolkede regioner«, jf. Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte ⁽¹⁹⁾, og risikerer affolkning.
- (15) Der er tidligere gjort forsøg på at beflyve nogle få charterruter i Nordnorge, men uden held ⁽²⁰⁾. En af årsagerne til dette kunne være de aflysningsregler, der gælder charterflyvninger. Det er meget dyrt at aflyse på et sent tidspunkt. Fristen for at beslutte, om der skal aflyses eller ej, ligger adskillige måneder, før en række af charterflyvninger foretages. Hvis der er solgt et begrænset antal billetter den pågældende dag, aflyses rækken af charterflyvninger ofte. I modsat fald risikerer rejsearrangørerne at skulle betale et aflysningsgebyr eller selv bære tabet for de tomme pladser. Turistbranchen mener, at mange flyvninger ville blive realiseret, hvis denne risiko blev reduceret. Sådanne flyvninger kunne oven i købet være rentable. Rejsearrangørerne synes imidlertid at foretrække at aflyse flyvninger på grund af risikoen for tomme pladser snarere end at håbe på, at salg i sidste øjeblik vil gøre flyvningerne rentable.
- (16) I 2010 havde turismen en skønnet økonomisk virkning i de tre amter på omkring 14 mia. NOK. Dette omfatter både turismens direkte og indirekte virkninger ⁽²¹⁾. Nedenstående tabel indeholder nogle eksempler på turistudgifter fordelt på forskellige brancher i de tre amter ⁽²²⁾.

Amt/branche	Mad/ drikkevarer	Passagertrans- port	Aktiviteter	Mad/ drikkevarer	Beklædning og sko	Souvenir, kort, mv.
Finnmark	311,7 mio.	470,8 mio.	51,1 mio.	192,9 mio.	45,8 mio.	23,2 mio.
Troms	453,9 mio.	1457,8 mio.	80,0 mio.	250,8 mio.	59,6 mio.	31,6 mio.
Nordland	664,0 mio.	2654,6 mio.	110,3 mio.	428,7 mio.	101,9 mio.	46,6 mio.

⁽¹⁹⁾ Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013, EFT L 231 af 3.9.1994, s. 1, og EØS-tillæg nr. 32 af 3.9.1994, s. 42, som også findes på: <http://www.efasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>. Retningslinjerne blev senest ændret den 6. april 2006 og offentliggjort i EUT L 54 af 28.2.2008, s. 1, og EØS-tillæg nr. 11 af 28.2.2008, s. 1. Retningslinjerne svarer til »Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013« vedtaget af Europa-Kommissionen og offentliggjort i EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13 (i det følgende benævnt »regionalstøtteretningslinjerne«). De tre amter er NUTS II-regioner. Finnmark er den tyndest befolkede region med 1,6 indbyggere pr. km².

⁽²⁰⁾ I 2009 godkendte Tilsynsmyndigheden en støtteordning til udvikling af en rute fra Nordnorges næststørste by, Bodø, se Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 179/09/KOL (»Fond til udvikling af flyruter — Bodø«). Fonden til udvikling af flyruter har endnu ikke tildelt støtte under ordningen. I tre år befløj luftfartsselskabet »Norwegian« en rute mellem Tromsø og en af Europas største byer. Trods støtte fra Avinor var ruten ikke rentabel og blev lukket i marts 2011. Air Baltic har befløjet en sæsonafhængig rute mellem Tromsø og Riga to gange om ugen fra den 1. april til den 30. september. Denne rute blev lukket i 2011. SAS beflyver en rute mellem Tromsø og Stockholm to gange om ugen fra den 1. juli til den 15. august. Derudover flyver et russisk luftfartsselskab tre gange om ugen fra Tromsø til Murmansk i Rusland. I lyset af det begrænsede antal internationale ruter antages det, at luftfartsselskaberne kun har en ringe handelsmæssig interesse i ruter mellem de nordnorske lufthavne og europæiske byer (registreringsnr. 632837).

⁽²¹⁾ Direkte virkninger henviser til forbrug, der betales med turisternes egne penge. Indirekte virkninger henviser til den mere generelle værdi af turisternes udgifter, f.eks. efterspørgsel efter varer og tjenesteydelser i form af udliciteringer.

⁽²²⁾ Alle tal er angivet i NOK. Tallene er baseret på tal i rapporten »Travel Life's economic impact in Trøndelag and North Norway 2010«, som er udarbejdet af landsdelsudvalget for Nordnorge (Landsdelsutvalget) og NHO Reiseliv Nord-Norge.

- (17) Hotelbranchen i Nordnorge lider under overkapacitet og lav bruttoavance. Derudover varierer udnyttelsen af kapaciteten betydeligt i løbet af året. En af udfordringerne for turistbranchen er de mange sæsonarbejdspladser. De norske myndigheder antager, at ordningen vil medføre øget turisme i lavsæsonen og navnlig påvirke beskæftigelsen i turistbranchen positivt. I 2012 blev det anslået, at rejsende til Nordnorge ville bruge 9 000 NOK (pr. person) i regionen ⁽²³⁾. Ifølge de norske myndigheder vil begrænset støtte fra charterfonden udløse store turismeindtægter inden for ordningens målområde. Dette fremgår af nedenstående tabel ⁽²⁴⁾.

Gennemsnitlig belægningsprocent	Antal turister år 1	Støtte fra charterfonden	Turismeindtægter	Charterfondens omkostninger/turismeindtægter
60 %	10 714	8 400 000	96 422 400	8,7 %
61 %	10 892	7 980 000	98 029 440	8,1 %
62 %	11 071	7 560 000	99 636 480	7,6 %
63 %	11 249	7 140 000	101 243 520	7,1 %
64 %	11 428	6 720 000	102 850 560	6,5 %
65 %	11 606	6 300 000	104 457 600	6,0 %
66 %	11 785	5 880 000	106 064 640	5,5 %
67 %	11 964	5 460 000	107 671 680	5,1 %
68 %	12 142	5 040 000	109 278 720	4,6 %
69 %	12 321	4 620 000	110 885 760	4,2 %
70 %	12 499	4 200 000	112 492 800	3,7 %
71 %	12 678	3 780 000	114 099 840	3,3 %
72 %	12 856	3 360 000	115 706 880	2,9 %
73 %	13 035	2 940 000	117 313 920	2,5 %
74 %	13 213	2 520 000	118 920 960	2,1 %
75 %	13 392	2 100 000	120 528 000	1,7 %
76 %	13 571	1 680 000	122 135 040	1,4 %
77 %	13 749	1 260 000	123 742 080	1,0 %
78 %	13 928	840 000	125 349 120	0,7 %
79 %	14 106	420 000	126 956 160	0,3 %
80 %	14 285	0	128 563 200	0,0 %

⁽²³⁾ Anmeldelsen, s. 11 (registreringsnr. 632837), henviser til rapport fra Transportøkonomisk institutt, TØI fra 2007 nr. 941/2008 (<https://www.toi.no/getfile.php/Publikasjoner/T%C3%98I%20rapporter/2008/941-2008/941-hele%20%20rapporten%20elektronisk-ny.pdf>).

⁽²⁴⁾ Ifølge de norske myndigheder er tallene udelukkende baseret på skøn med henblik på at udarbejde et budget for charterfonden. Tallene i tabellen er afrundede og derfor ikke præcise.

2.3. Nationalt retsgrundlag for støtteforanstaltningen

- (18) Kapitalindskud fra amterne til charterfonden foretages over budgettet. Retsgrundlaget for den tildelte støtte er budgetmæssige beslutninger, som træffes af amterne ⁽²⁵⁾.
- (19) Charterfonden vil være berettiget til at yde støtte på grundlag af fondens vedtægter. Standardaftalerne indgås mellem charterfonden og støttemodtagerne.

2.4. Modtagere

- (20) Ansøgere om støtte fra charterfonden er rejsearrangører, dvs. charterselskaber. Alle ansøgninger til charterfonden skal støttes af tre parter:
- rejsearrangøren, som er den direkte støttemodtager
 - destinationsudbyderen, f.eks. et destinationsadministrationsselskab, et hotel, et turistkontor eller en anden kommerciel udbyder af turistydelser. Støtte fra charterfonden ydes ikke til pakkerejser, der »kun omfatter flyvninger«. Det skal påvises, at pakkerejsen omfatter en »landbaseret ordning« inden for ordningens målområde med en værdi på mindst 800 NOK pr. turist
 - luftfartsselskabet, som skal angive alle omkostninger, frister, sanktioner, forpligtelser og ansvarsområder for rækken af charterflyvninger.
- (21) Charterfondens godkendelsesgruppe kan afvise en ansøgning, såfremt:
- de grænser for fonden, som charterfondens bestyrelse har fastsat for den relevante periode, er nået
 - det menes, at en eller flere af støttemodtagerens støttepartnere ikke kan opfylde de forventede økonomiske resultater, som er beskrevet i ansøgningen
 - ansøgningen er ufuldstændig eller ikke opfylder charterfondens offentliggjorte retningslinjer.
- (22) Charterfonden yder støtte til rejsearrangører, som foretager charterflyvninger til Nordnorge. Disse arrangører kan befinde sig i eller uden for Nordnorge eller i eller uden for EØS.

2.5. Støtteintensitet, støtteberettigede omkostninger, kumulering

- (23) Denne støtte består af en maksimal betaling på op til 25 % af de samlede charteromkostninger og begrænses udelukkende til disse omkostninger (dvs. finansielle forpligtelser i henhold til kontrakten mellem rejsearrangøren og luftfartsselskabet). Rejsearrangørens øvrige omkostninger er ikke støtteberettigede under ordningen.
- (24) Støtten beregnes ud fra den »gennemsnitlige belægningsprocent« for den foretagne række af charterflyvninger uden såkaldte »empty legs« ⁽²⁶⁾. Belægningsprocenten beregnes på grundlag af det faktiske antal rejsende passagerer divideret med flyets maksimale pladskapacitet. Passageroplysninger baseres på de officielle tal, som de norske lufthavnsmyndigheder har registreret. »Empty legs« medregnes ikke i den gennemsnitlige belægningsprocent, men derimod i de samlede støtteberettigede omkostninger for rækken af charterflyvninger.

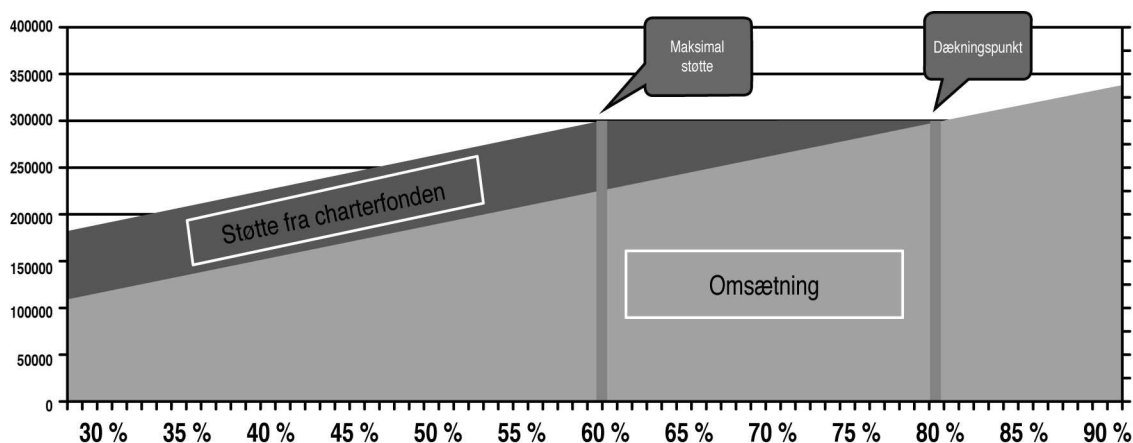
⁽²⁵⁾ Det er muligt, at den norske stat kan bidrage med midler over statsbudgettet.

⁽²⁶⁾ »Empty legs« er flyvninger, som foretages for at placere et fly i starten og slutningen af en række af charterflyvninger. Returflyvningen på den første afgang vil være tom, og det fly, som skal hente de sidste passagerer, vil være tomt. »Empty legs« udgør en betydelig omkostning for rækken af charterflyvninger.

- (25) Rejsearrangører skal fastsætte en belægning på 80 % som dækningspunkt ⁽²⁷⁾. Hvis salget kun når en belægning på 60 % eller derunder, godtgør charterfonden rejsearrangøren 25 % af charteromkostningerne svarende til den maksimale støtteintensitet. Den højeste støtte (25 %) vil således blive ydet til en belægning på 60 % eller derunder. Støtten falder til nul, når belægningen når et gennemsnit på 80 %. Dette fremgår af nedenstående tabel ⁽²⁸⁾.

Belægningsprocent	Omsætning (NOK)	Støtte fra charterfonden (NOK)
50 %	187 500	75 000
55 %	206 250	75 000
60 %	225 000	75 000
65 %	243 750	56 250
70 %	262 500	37 500
75 %	281 250	18 750
80 %	300 000	0

- (26) Hvis flyet i en række af charterflyvninger når en belægning på 60-80 %, vil bidraget fra charterfonden dække rejsearrangørens tab i forbindelse med rækken af charterflyvninger. Følgende figur illustrerer, hvordan charterfonden vil fungere ⁽²⁹⁾.

- (27) Som vist i ovenstående figur vil rejsearrangøren ved en belægning i flyvningerne på under 60 % miste penge, eftersom kombinationen af omsætning og en støtteintensitet på 25 % ikke vil være nok til at nå dækningspunktet. Den økonomiske støtte, som charterfonden yder, vil kun dække rejsearrangørens tab, hvis belægningen ligger på mellem 60 % og 80 %.
- (28) Støtten udbetales til rejsearrangørerne af charterfonden, når rækken af charterflyvninger til Nordnorge er afsluttet, og når charterfondens godkendelsesgruppe har evalueret og bekræftet, at alle tildelingskriterierne er opfyldt.

⁽²⁷⁾ En belægning på 80 % anses som standard for branchens dækningspunkt.

⁽²⁸⁾ Tabellen er udarbejdet af charterfonden som et eksempel på, hvordan ordningen vil fungere med flyvninger fra London til Nordnorge med et Boeing 737-800. Det anslås, at luftfartsselskabets nettoomkostninger over for rejsearrangøren vil udgøre 300 000 NOK pr. retur-flyvning. 149 personer skal købe billet for at nå dækningspunktet (80 % af et flys kapacitet på 186 personer).

⁽²⁹⁾ Figuren er udarbejdet som illustrerende eksempel af charterfonden (registreringsnr. 632837).

- (29) Støtte under charterfonden kan kumuleres med andre former for støtte. Finansiering af de samme støtteberettigede omkostninger under andre ordninger samordnes af charterfonden, og støtteløfterne i de gældende retningslinjer overstiges ikke. For at forhindre en omgåelse af de maksimale støtteintensiteter, der er fastsat i *regionalstøtteretningslinjerne*, gælder desuden, at driftsstøtte under charterfonden ikke må kumuleres med de minimis-støtte til de samme støtteberettigede udgifter.

2.6. Overvågning og annoncering

- (30) Charterfonden offentliggøres på en ny side under Avinor AS' websted ⁽³⁰⁾ samt på www.visitnorthandnorway.com.
- (31) Charterfonden sørger for, at der hvert år offentliggøres en liste over de rejsearrangører, som modtager støtte, med angivelse af den offentlige finansieringskilde, modtagerselskabet, de udbetalte støttebeløb og antallet af berørte passagerer.
- (32) Såfremt en rejsearrangør ikke opfylder charterfondens kriterier, når støtten ydes, træder sanktionsmekanismen i kraft.

2.7. Budget og varighed

- (33) Charterfondens budget for de første tre driftsår vil udgøre 30 mio. NOK. Derefter indskydes der kun yderligere kapital om nødvendigt. Det maksimale kapitalgrundlag vil ikke overstige 30 mio. NOK. Den maksimale støtte, som charterfonden yder, vil være 15 mio. NOK om året (det absolutte støtteloft). Det anslås imidlertid, at det årlige støttebeløb fra charterfonden vil ligge væsentligt under 10 mio. NOK.
- (34) De norske myndigheder har angivet, at charterfonden vil have en levetid på 10 år.

2.8. Begrundelse for indledning af den formelle undersøgelsesprocedure

- (35) På grundlag af de oplysninger, som de norske myndigheder har fremsendt, mener Tilsynsmyndigheden, at betingelserne i artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen er opfyldt, og at den anmeldte ordning omfatter statsstøtte. I sin beslutning (nr. 246/12/KOL) udtrykte Tilsynsmyndigheden tvivl om, hvorvidt ordningen opfylder artikel 61, stk. 3, i EØS-aftalen læst sammen med kravene i Tilsynsmyndighedens regionalstøtteretningslinjer. Tvivlen drejede sig navnlig om, hvorvidt der kunne ydes driftsstøtte til direkte modtagere, som befinder sig uden for den nordnorske region.

3. Bemærkninger fra tredjeparter

- (36) Tilsynsmyndigheden har modtaget bemærkninger fra otte interesserede tredjeparter, hvoraf de syv er for charterfonden: Innovative Experiences ⁽³¹⁾, NHO Reiseliv ⁽³²⁾, Avinor, VinterTroms AS ⁽³³⁾, Northern Norway Tourist Board Ltd, hotelkæderne Rica Hotels og Thon Hotels og Voigt Travel b.v., og én er imod: NHO Luftfart ⁽³⁴⁾.

⁽³⁰⁾ Avinor AS er et statsejet selskab, som driver størstedelen af de civile lufthavne i Norge.

⁽³¹⁾ Innovative Experiences repræsenterer 33 oplevelsesbaserede rejseselskaber i Nordnorge.

⁽³²⁾ NHO Reiseliv repræsenterer over 2 500 selskaber, som beskæftiger ca. 55 000 medarbejdere. Den nordnorske afdeling af NHO Reiseliv har 400 medlemmer.

⁽³³⁾ VinterTroms AS er ejet af seks rejseselskaber i Nordnorge.

⁽³⁴⁾ NHO Luftfart repræsenterer selskaber i luftfartssektoren i Norge og andre interesserede selskaber.

(37) Alle de tredjeparter, som er for charterfonden, støtter den i høj grad og anfører, at den er utrolig vigtig for den regionale udvikling af Nordnorge og for Nordnorge som turistdestination. Et udpluk af de fremsendte bemærkninger til Tilsynsmyndigheden lyder som følger:

- For at udvikle rentabel oplevelsesbaseret helårsturisme i Nordnorge er det vigtigt, at der er adgang til vigtige internationale målgrupper. Det er af stor betydning, at antallet af tilrejsende gæster om vinteren stiger, og flere direkte charterflyvninger vil støtte denne udvikling. Ved korte ophold eller besøg uden for sommersæsonen er det ikke en mulighed for målgruppen at køre til Nordnorge eller bruge bus eller tog. Nordnorge har brug for flere helårsflyvninger for at sikre kompetente medarbejdere i turistbranchen og for at bevare en levedygtig og attraktiv region i årene, der kommer. Der er et tæt forhold mellem regionen som en befolket og attraktiv region at bo i og Nordnorge som en bæredygtig, autentisk region for helårsturisme.
- Nordnorge er truet af affolkning. Med undtagelse af Tromsø har alle regionens lufthavne rigelig ledig terminalkapacitet, som kan anvendes til internationale flyvninger til fordel for regionen. Den anmeldte foranstaltning vil gøre Avinors lufthavne i Nordnorge til stærke lokale turistknudepunkter. Dette vil bidrage til flere arbejdspladser i området, og udviklingen af turismen vil således have store positive regionale virkninger.
- Det er en særlig udfordring for turistbranchen i Nordnorge at være i drift hele året og sikre, at der er et tilstrækkeligt kundegrundlag i vintermånederne til at være bæredygtig og rentabel.
- Charterflyvninger prioriteres med hensyn til at udvikle vinterturismen i Nordnorge. Charterfonden vil være afgørende for at udvikle en rentabel vintertrafik og helårsjob i turistbranchen i regionen.
- Northern Norway Tourist Board Ltd agter at øge antallet af besøgende i området med næsten 100 % fra 2,9 mio. til 5 mio. inden 2018. Charterflyvninger er utroligt vigtige for at nå dette mål, og ifølge rejsearrangørerne den eneste måde at gøre destinationerne tilgængelige på.
- For rejsearrangører består udfordringen i risikoen for fiasko, eftersom Nordnorge er en ny destination, og mange af dem sælger allerede lignende produkter på konkurrerende markeder. Det er således ikke let at fylde charterfly til den rigtige pris og sikre, at flyvningerne er rentable.
- Det store fald i buscharter fra Europa til Nordnorge inden for de seneste fem år betyder, at der er behov for at udskifte denne form for trafik med ny trafik som f.eks. charterflyvninger.
- Charterflyvninger foretages fra en lufthavn, som passer kunden i den ene ende, direkte til den valgte destination, og dermed undgår spildtid, forsinkelser, omkostninger og energi som følge af transit mellem forskellige regelmæssige flyvninger.
- Charterflyvninger involverer store risici, eftersom luftfartsselskabernes betingelser for aflysninger ikke stemmer overens med kundernes bestillingsadfærd. Et risikobegrænsende incitament kan sagtens virke befordrende for trafikken til en relativt ny (vinter)destination (Nordnorge).
- Udarbejdelse og salg af rejseprogrammer til Nordnorge via traditionelle regelmæssige ruter i Norge er slet ikke en mulighed. Pakkerejser, der omfatter transport med regelmæssige flyvninger, ville være et helt andet produkt rettet mod et helt andet markedssegment.

(38) Et sammendrag af de vigtigste bemærkninger fra tredjeparter, der er imod charterfonden, kan ses nedenfor ⁽³⁵⁾:

- Det er ikke korrekt, at der kun er befløjet få mislykkede ruter i løbet af de seneste år. SAS har f.eks. haft charterruter fra Tromsø, Evenes og Bodø til flere destinationer i Europa i mange år med en regelmæssig årlig stigning inden for de seneste par år. Det kan derfor lade sig gøre at beflyve sådanne ruter på et kommercielt grundlag.

⁽³⁵⁾ NHO Luftfart (registreringsnr. 650733) (uofficiel oversættelse fra norsk til engelsk).

- Det er misvisende at påstå, at rejsearrangører løber den største risiko i forhold til charterflyvninger. SAS tilbyder f.eks. en standardkontrakt, som tillader aflysninger uden ekstra omkostninger op til 60 dage inden flyvningen. Derefter pålægges aflysninger et gebyr.
- Det norske luftfartssystem er bygget op omkring det såkaldte »nav og eger«-princip. Oslos lufthavn Gardermoen fungerer som det naturlige knudepunkt for al trafik til Norge og har dannet grundlag for udviklingen af et stærkt nationalt lufttransportsystem. De aktuelle luftruter til/fra Nordnorge vil således være i direkte konkurrence med de eventuelle nye charterruter, som vil modtage støtte fra charterfonden. Der er et stort antal internationale passagerer på de almindelige luftruter til Nordnorge.
- Ordningen vil få direkte økonomiske konsekvenser for selskaber, der foretager almindelige regelmæssige flyvninger.
- Ordningen vil skelne mellem støtteberettigede charterflyvninger og eventuelle nye almindelige luftruter fra andre lande direkte til Nordnorge. Statsstøtte til charterfly vil hæmme opstarten af nye regelmæssige ruter og være i strid med det grundlæggende princip om lige konkurrencevilkår.
- Interkontinentale flyvninger kræver normalt en højere belægning end 80 % for at være rentable. Lufthavnsbaserne placering er vigtig i forhold til at sikre god lufttransport for indgående flyvninger til Norge fra europæiske destinationer. Det vil f.eks. være en betydelig konkurrencemæssig fordel i forhold til at tiltrække britiske turister direkte til mindre destinationer i Nordnorge at have en base i Det Forenede Kongerige. Ordningen vil derfor i praksis favorisere udenlandske luftfartsselskaber.
- Det er absolut muligt for de norske myndigheder at købe lufttransportruter i henhold til forordning (EF) nr. 1008/2008 ⁽³⁶⁾.

4. Bemærkninger fra de norske myndigheder

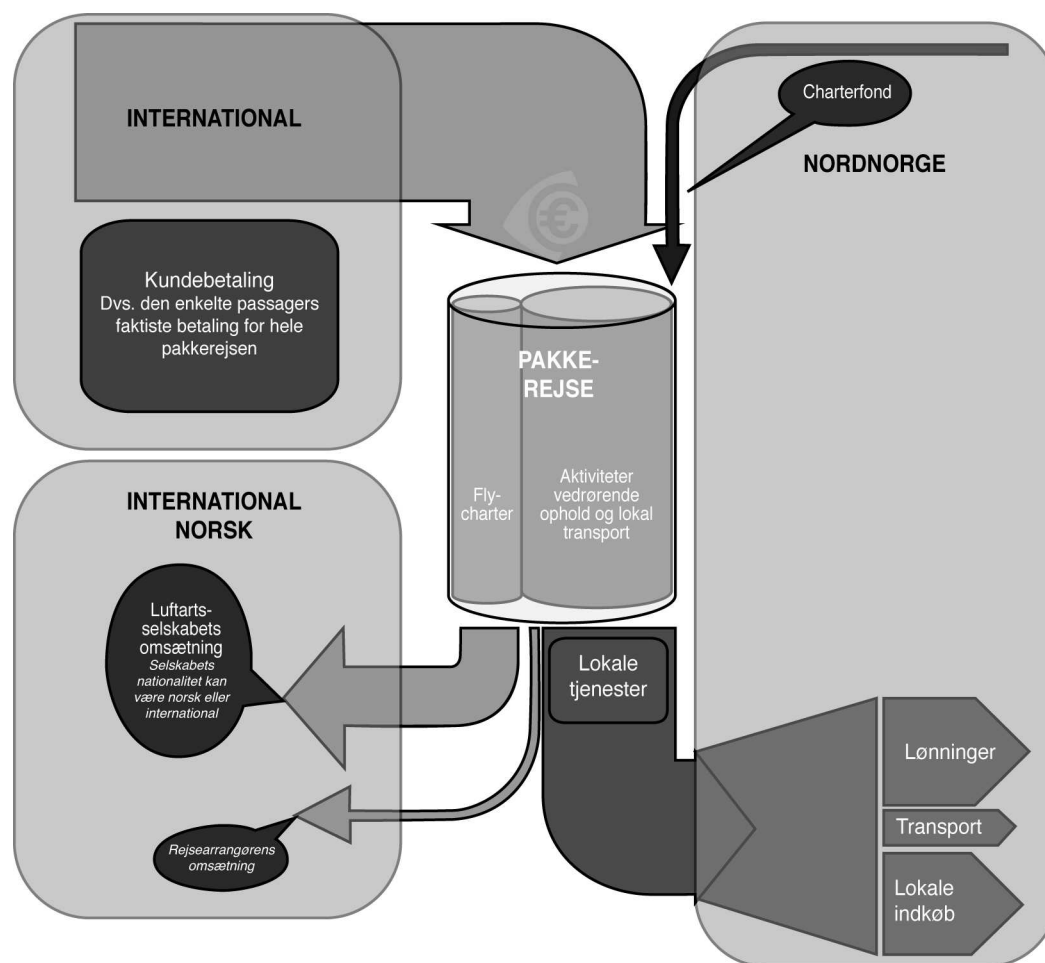
- (39) De norske myndigheder fremsatte deres bemærkninger om beslutning nr. 246/12/KOL ved brev af 27. august 2012 ⁽³⁷⁾, og deres synspunkter vedrørende bemærkningerne fra tredjeparter ved breve af 15. november 2012 og 23. april 2013 ⁽³⁸⁾.
- (40) De fleste arktiske områder, herunder de nordlige dele af Norge, lider under ringe diversificering af den lokale industri samt problemer som følge af deres afsides beliggenhed, lange interne og eksterne afstande og barske vejrforhold. Charterfonden skal bidrage til at diversificere industrien i området og dermed skabe job i turistbranchen og andre beslægtede sektorer. Amterne mener, at charterfonden vil være et vigtigt middel til at bremse affolkningen i området.
- (41) Det stemmer fuldt ud overens med regionalstøtteretningslinjerne at yde støtte til en virksomhed, der befinder sig uden for det relevante område, når blot virkningen af støtten udmønter sig i den regionalstøtteberettigede region. Charterfondens virkninger skal udmøntes i de tre nordnorske amter.
- (42) Regionalstøtteretningslinjerne og retningslinjerne for finansiering af lufthavne og statslig startstøtte til luftfartsselskaber, som opererer fra regionale lufthavne, indeholder ingen begrænsninger i forhold til at yde driftsstøtte på grundlag af støttemodtagerens placering, når blot virkningen udmønter sig i den berørte region. Endvidere har Kommissionens og Tilsynsmyndighedens praksis i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF og artikel 61, stk. 3, litra c), i EØS, både med hensyn til driftsstøtte og statslig startstøtte til regionale lufthavne, tilladt driftsstøtte uden begrænsninger i forhold til, hvor støttemodtageren befinder sig.
- (43) Forbindelsen mellem støtten og målområdet er tydelig. Nedenstående figur illustrerer charterfondens positive virkninger for Nordnorge ⁽³⁹⁾.

⁽³⁶⁾ Forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafik tjenester i Fællesskabet (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3). Indarbejdet i EØS-aftalen i bilag XIII, punkt 64a.

⁽³⁷⁾ Registreringsnr. 644991.

⁽³⁸⁾ Registreringsnr. 653590/653595 og 669821.

⁽³⁹⁾ Figuren er udarbejdet som illustrerende eksempel af charterfonden (registreringsnr. 644991).

- (44) Den afledte økonomiske aktivitet vil have flere virkninger. Luftfartsselskabet vil få en indtægt fra charterselskabet for at chartre flyet. Rejsearrangøren vil få en indtægt fra charterflyvningerne. Den største konsekvens er imidlertid virkningen på Nordnorges økonomi som vist med pilene i nederste højre hjørne i figuren ovenfor. Charterfonden har ingen begrænsninger i forhold til, hvor den rejsearrangør, som charterer flyet, befinder sig, men rejsearrangøren vil kun modtage støtte, hvis den foretager en række af charterflyvninger til en regional lufthavn i Nordnorge.
- (45) Ordningen er både nødvendig og hensigtsmæssig ⁽⁴⁰⁾.
- (46) Ifølge amterne er charterfonden forenelig med regionalstøtteretningslinjerne. Hvis Tilsynsmyndigheden er uenig, angiver amterne, at ordningen ikke desto mindre er forenelig med EØS-aftalen, enten på grundlag af retningslinjerne for finansiering af lufthavne og statslig startstøtte til luftfartsselskaber, som flyver fra regionale lufthavne, eller direkte på grundlag af artikel 61, stk. 3, litra c), i EØS-aftalen.
- (47) Hvad angår bemærkningerne fra tredjeparter, har de norske myndigheder navnlig kommenteret bemærkningerne fra NHO Luftfart ⁽⁴¹⁾. De norske myndigheder mener, at visse af disse bemærkninger synes baseret på forskellige syn på kendsgerningerne.

— Amterne har aldrig betvivlet, at der er foretaget charterflyvninger fra Nordnorge til feriedestinationer i Sydeuropa. Dette er dog et helt andet marked end det, der drøftes her. Det relevante marked i denne situation er udbud af og efterspørgsel efter flyvninger til Nordnorge.

— Amterne er ikke bekendt med kontrakter, der tilbyder gunstige aflysningsvilkår, sådan som NHO Luftfart angiver. Andre arrangører og agenter i branchen har anført, at standardvilkårene i kontrakter om charterflyvninger er et ikkerefunderbart depositum på 5-10 % på forskud eller et aflysningsgebyr på 5-10 %. Under alle omstændigheder er en frist på 60 dage for fri aflysning stadig en stor risiko for rejsearrangørerne, eftersom der er en generel tendens til sene bestillinger.

⁽⁴⁰⁾ Se afsnit 3.3 i del II nedenfor.

⁽⁴¹⁾ Brev fra de norske myndigheder af 15. november 2012 (registreringsnr. 653590/653595).

- Amterne er ikke sikre på relevansen af NHO Luftfarts argument om, at luftrutesystemet i Norge er opbygget omkring et »nav og eger«-system. Hensigten med charterfonden er at stimulere ny trafik, ikke at begrænse eksisterende trafik. Ny international trafik vil støtte udviklingen af ny turisme, ny infrastruktur og en bæredygtig turistbranche samt beskæftigelsen. Amterne mener, at dette vil øge efterspørgslen efter regelmæssige flyvninger fra Oslo til Nordnorge suppleret af internationale charterflyvninger og nationale Oslo-flyvninger. En stigning i charterflyvningerne fra andre lande vil ikke underminere rejsemønstret i den norske lufttrafik. Desuden er en stor del af alle rejser til Nordnorge forretningsrejser, og dette segment påvirkes under ingen omstændigheder af ordningen.
- NHO Luftfart synes at overdrive virkningen på konkurrencevilkårene for regelmæssige flyvninger. Forskellige ruter udgør forskellige markeder. Endvidere er ikkeregelmæssige og regelmæssige flyvninger også forskellige markeder.
- Det er svært at se, hvordan den anmeldte foranstaltning kan udgøre forskelsbehandling. Nye regelmæssige ruter har gentagne gange modtaget støtte, og omfanget af denne støtte er langt større end den støtte, som vil blive distribueret gennem charterfonden.
- Der er ingen mekanismer i charterfonden, som udgør forskelsbehandling i forhold til norske flyselskaber. Norske flyselskaber med regelmæssige flyvninger har ikke kun baser i Norge, som NHO Luftfart påstår.
- Vedrørende muligheden for at indkøbe lufttransporttjenester på urentable ruter i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1008/2008 kan amterne ikke se relevansen af denne bemærkning.

II. VURDERING

1. Statsstøtte

1.1. Statsstøtte i henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 1

(48) I EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, hedder det:

»Bortset fra de i denne aftale hjemlede undtagelser er støtte, som ydes af EF-medlemsstater, EFTA-stater eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med denne aftale i det omfang, den påvirker samhandelen mellem de kontraherende parter.«

1.2. Anvendelse af statsmidler

(49) Støtteforanstaltningen skal være ydet af staten eller ved hjælp af statsmidler.

(50) De norske myndigheder har meddelt, at charterfonden sandsynligvis vil blive finansieret direkte fra de tre amters budgetter (det kan ikke udelukkes, at den også vil modtage finansiering direkte fra den norske stat).

(51) I lyset heraf mener Tilsynsmyndigheden, at denne betingelse er opfyldt, eftersom ordningen vil blive finansieret af enten amternes eller statens budget ⁽⁴²⁾.

1.3. Begunstigelse af visse virksomheder eller visse produktioner

(52) For det første skal en støtteforanstaltning give støttemodtagerne fordele, der fritager dem for omkostninger, som de normalt selv skal afholde.

⁽⁴²⁾ De norske myndigheder har endvidere nævnt, at charterfonden engang i fremtiden muligvis kan medfinansieres af private virksomheder. Tilsynsmyndigheden har i sin vurdering ikke undersøgt denne mulighed, eftersom den synes at være relativt usikker.

- (53) Rejsearrangørerne modtager direkte støtte gennem ordningen, hvilket mindsker charteromkostningerne for en bestemt række af charterflyvninger. Tjenesteyderne i de tre amter, som nyder godt af den øgede turisme i regionen, drager indirekte fordel af ordningen.
- (54) For det andet skal støtteforanstaltningen være selektiv i den forstand, at den begunstiger visse virksomheder eller visse produktioner.
- (55) Kun rejsearrangører, der foretager charterflyvninger til Nordnorge, drager direkte fordel af ordningen. Ligeledes er det kun rejsearrangører (tjenesteudbydere) i de tre amter, som drager indirekte fordel af ordningen.
- (56) Tilsynsmyndigheden mener derfor, at foranstaltningen er selektiv.

1.4. Fordrejning af konkurrencevilkårene

- (57) Statsstøtte er omfattet af artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen, hvis den fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirker samhandelen mellem de kontraherende parter. Ifølge EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, er det nok, at støtten truer med at fordreje konkurrencevilkårene, idet den giver visse parter en selektiv fordel. Støtte anses for at fordreje konkurrencevilkårene, hvis den gives til en virksomhed, der udøver aktiviteter i konkurrence med andre.
- (58) Ordningens direkte støttemodtagere er rejsearrangører, som chartrer fly til Nordnorge (ikkeregelmæssige flyvninger). Rejsearrangørerne er aktive i flere lande og i en branche, som er kendetegnet ved hård konkurrence. Ordningens indirekte støttemodtagere er tjenesteudbydere i turistbranchen i Nordnorge, som drager fordel af støtten i form af en stigende efterspørgsel fra udenlandske turister. Støtten kan tilskynde turisterne til at rejse til Nordnorge i stedet for at rejse til feriedestinationer i andre lande. Fordrejningen af konkurrencevilkårene finder ikke kun sted hos rejsearrangørerne, men muligvis også hos tjenesteudbydere i turistbranchen. Derudover konkurrerer lufthavnene internationalt om at tiltrække nye fly og nye ruter. Støtten kan derfor muligvis også medføre fordrejning af konkurrencevilkårene mellem lufthavnene.
- (59) Tilsynsmyndigheden mener, at ordningen kan styrke støttemodtagerne både direkte og indirekte i modsætning til de konkurrenter, som ikke modtager lignende støtte. Støtte, der ydes under ordningen, kan derfor anses for at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene.

1.5. Påvirkning af samhandelen mellem de kontraherende parter

- (60) Statsstøtte til specifikke virksomheder anses for at påvirke samhandelen mellem de kontraherende parter i EØS-aftalen, hvis modtageren udøver en økonomisk aktivitet, som involverer samhandel mellem de kontraherende parter. Støtten ydes til rejsearrangører, som tilbyder pakkerejser, der henter udenlandske turister til Norge. Det er derfor pr. definition en grænseoverskridende aktivitet. Desuden konkurrerer turistbranchen i Nordnorge, som indirekte vil drage fordel af ordningen, med turistbranchen i andre EØS-lande.
- (61) Statsstøtte under den anmeldte foranstaltning vil derfor påvirke samhandelen mellem de kontraherende parter i EØS-aftalen.

1.6. Konklusion

- (62) Tilsynsmyndigheden mener, at alle betingelserne i artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen er opfyldt, og at den anmeldte ordning omfatter statsstøtte. Statsstøtten er kun forenelig med EØS-aftalen, hvis den opfylder en af afvigelserne i artikel 61, stk. 3, i EØS-aftalen.

2. Procedurekrav

- (63) Statsstøtten i ordningen betragtes som driftsstøtte. Ifølge regionalstøtteretningslinjerne er »[d]riftsstøtteordninger [...] ikke omfattet af regionalstøttekortet og vurderes fra sag til sag efter anmeldelse fra den berørte EFTA-stat i overensstemmelse med del I, artikel 1, stk. 3, i protokol 3 til tilsyns- og domstolsaftalen«⁽⁴³⁾.
- (64) I henhold til del I, artikel 1, stk. 3, i protokol 3, skal »EFTA-Tilsynsmyndigheden [...] underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil. Den pågældende stat må ikke gennemføre de påtænkte foranstaltninger, før den nævnte procedure har ført til endelig beslutning«.
- (65) Ved at indgive en anmeldelse i forbindelse med charterfonden den 2. maj 2012⁽⁴⁴⁾ har de norske myndigheder opfyldt anmeldelseskravet i del I, artikel 1, stk. 3, i protokol 3.
- (66) Ved ikke at gennemføre den anmeldte ordning har de norske myndigheder opfyldt udsættelsesforpligtelsen i del II, artikel 3, i protokol 3.
- (67) Som krævet i den formelle procedure har Tilsynsmyndigheden undersøgt de norske myndigheders bemærkninger og bemærkningerne fra tredjeparter.

3. Støttens forenelighed

3.1. Vurdering af støtteforanstaltningen i henhold til artikel 61, stk. 3, i EØS-aftalen sammen med regionalstøtteretningslinjerne

- (68) På grundlag af afvigelsen i artikel 61, stk. 3, litra c), i EØS-aftalen kan følgende betragtes som forenelig med EØS-aftalen:
- »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse«.
- (69) Med hensyn til vurderingen af støttens forenelighed udgør den som allerede nævnt driftsstøtte. Driftsstøtte friholder en virksomhed for omkostninger, som den normalt selv skulle have afholdt i forbindelse med den løbende drift og de normale aktiviteter⁽⁴⁵⁾. Driftsstøtte er normalt ikke tilladt.
- (70) Af regionalstøtteretningslinjerne fremgår følgende:
- »I henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra a) og c), kan støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder i EØS, hvor levestandarden er usædvanlig lav, erklæres forenelig med EØS-aftalen. Denne form for statsstøtte er kendt som statsstøtte med regionalt sigte. Statsstøtte med regionalt sigte består af investeringsstøtte til store virksomheder eller i visse begrænsede tilfælde driftsstøtte, der for begges vedkommende er rettet mod specifikke regioner med det formål at rette op på regionale uligheder« (fremhævelse tilføjet)⁽⁴⁶⁾.
- (71) Af retningslinjerne fremgår det ligeledes, at:
- »Som en fravigelse af det foregående stykke kan driftsstøtte, der ikke er både degressiv og tidsbegrænset, kun tillades i de tyndest befolkede regioner, for så vidt de er bestemt til at forhindre eller bremse den vedvarende affolkning af disse regioner⁽⁴⁷⁾. De tyndest befolkede regioner består af eller tilhører regioner på NUTS II-niveau for Norges vedkommende og NUTS IV-niveau for Islands vedkommende med en befolkningstæthed på otte indbyggere pr. km² eller derunder og inkluderer tilstødende mindre områder, der opfylder samme befolkningstæthedskriterium« (fremhævelse tilføjet)⁽⁴⁸⁾.

⁽⁴³⁾ Punkt 81 i regionalstøtteretningslinjerne.

⁽⁴⁴⁾ Registreringsnr. 632837 og 322824.

⁽⁴⁵⁾ Se sag T-348/04, SIDE mod Kommissionen, [2008] Sml. II, s. 625, præmis 99, sag T-162/06, Kronoply GmbH mod Kommissionen, [2009] Sml. II, s. 1, præmis 75.

⁽⁴⁶⁾ Punkt 1 i regionalstøtteretningslinjerne.

⁽⁴⁷⁾ Det er EFTA-staten, der skal påvise, at den påtænkte støtte er nødvendig og egnet til at forhindre eller bremse affolkningen (se fodnote 65 i regionalstøtteretningslinjerne).

⁽⁴⁸⁾ Punkt 69 i regionalstøtteretningslinjerne.

3.2. Støtten kan kun godkendes i de tyndest befolkede regioner

3.2.1. De tre amter tilhører de tyndest befolkede regioner

- (72) Som fastsat i regionalstøtteretningslinjerne kan driftsstøtte, der ikke er både degressiv og tidsbegrænset, kun tillades i de tyndest befolkede regioner, for så vidt de er bestemt til at forhindre eller bremse den vedvarende affolkning af disse regioner. De tyndest befolkede regioner er regioner med en befolkningstæthed på under otte indbyggere pr. km² ⁽⁴⁹⁾.
- (73) De tre amter har en befolkningstæthed på 4,2 indbyggere pr. km². De opfylder derfor betingelserne i regionalstøtteretningslinjerne for at drage fordel af den mere fleksible vurdering af foreneligheden for en driftsstøtteforanstaltning.

3.2.2. De direkte støttemodtagere under ordningen befinder sig ikke nødvendigvis i de tyndest befolkede regioner — forbindelse mellem støtteforanstaltningen og regionaludviklingen i Nordnorge

- (74) Støtten som sådan udbetales til rejsearrangører, som kan befinde sig uden for Norge/EØS. De direkte støttemodtagere befinder sig dermed ikke nødvendigvis i de tyndest befolkede regioner.
- (75) I sin indledende beslutning betvivlede Tilsynsmyndigheden, hvorvidt en ordning, hvor der ydes driftsstøtte til støttemodtagere, der kan befinde sig uden for de tyndest befolkede områder, er forenelig med regionalstøtteretningslinjerne. Tilsynsmyndigheden betvivlede, hvorvidt den kendsgerning, at virksomhederne i regionen indirekte påvirkes af ordningen, udgør en tilstrækkelig stærk forbindelse til områdets regionaludvikling.
- (76) De norske myndigheder har hævdet, at forbindelsen mellem støtten til rejsearrangøren og regionaludviklingen i Nordnorge er tilstrækkelig af følgende årsager:

— Ordningen vil kun gælde charterflyvninger til Nordnorge.

— Det er kun pakkerejser, der omfatter en »landbaseret ordning«, som er berettiget til støtte under ordningen.

— Støtte udbetales af charterfonden til rejsearrangører efter flyvninger til målområdet.

- (77) Tilsynsmyndigheden bemærker, at rejsearrangører kun modtager støtte, hvis de foretager en række af charterflyvninger til en regional lufthavn i Nordnorge. Støtte ydes ikke til transport af turister på charterflyvninger uden for denne region. Det fremgår tydeligt, at målområdet for ordningen er Nordnorge, som hører til de tyndest befolkede områder i Norge. Tilsynsmyndigheden bemærker endvidere kravet om, at ordningen kun gælder pakkerejser, som omfatter en »landbaseret ordning« i denne region. Det betyder, at ordningen kan have en direkte virkning på regionen ved at hente turister, som ellers ikke var kommet, til regionen. Den »landbaserede ordning« skal sikre, at turisterne bliver i regionen under hele deres ferie i Nordnorge. Ifølge ordningen skal den »landbaserede ordning« have en værdi på mindst 800 NOK pr. turist. Støtte fra charterfonden ydes, når rækken af charterflyvninger er foretaget, og det er dokumenteret, at tildelingskriterierne er opfyldt. Et af tildelingskriterierne er, at anvendelsen støttes af en destinationsudbyder af turisttjenester. Støtte tildeles ikke pakkerejser, der kun omfatter flyvninger. Tjenesteudbydere, der befinder sig i de tre amter, vil nyde godt af den øgede turisme og den deraf følgende stigende efterspørgsel efter deres tjenester og vil således indirekte drage fordel af ordningen. Tabellerne i afsnit 2.2 i del I ovenfor om turistudgifter i regionen viser, at øget turisme vil have en direkte økonomisk virkning på turistbranchen i regionen. Tilsynsmyndigheden finder det sandsynligt, at de største økonomiske virkninger af ordningen kanaliseres til ordningens målområde.

⁽⁴⁹⁾ Punkt 22, litra a), i regionalstøtteretningslinjerne.

- (78) Tilsynsmyndigheden bemærker endvidere, at Kommissionen har godkendt, at der ydes regionalstøtte til støtte-modtagere, som befinder sig uden for de regioner, der er berettiget til regionalstøtte. I en beslutning vedrørende Italien (Sicilien) fandt Kommissionen f.eks., at støtte til omkostninger til fremme af befordringen af turister med charterfly var kompatibel med artikel 107, stk. 3, litra a), i TEUF. Støtten kunne ydes til rejsearrangører, som lejede fly til befordring af turister til Sicilien. Støtte til dækning af transportomkostninger til Sicilien, som blev tildelt italienske og udenlandske rejsebureauer i forbindelse med pakkerejser eller i forbindelse med befordring af turister med jernbane eller færge blev ligeledes fundet forenelig ⁽⁵⁰⁾.
- (79) På denne baggrund konkluderer Tilsynsmyndigheden, at selv om den direkte støttemodtager befinder sig uden for Nordnorge, har ordningen en tilstrækkelig forbindelse til den region, hvor den tilsigtede virkning skal udmøntes.

3.3. Støtten skal være nødvendig og egnet til at forhindre eller bremse den vedvarende affolkning

- (80) Det er den berørte EFTA-stat, der skal påvise, at støtten er nødvendig og egnet til at forhindre eller bremse den vedvarende affolkning ⁽⁵¹⁾.
- (81) For at den anmeldte foranstaltning kan anses for *nødvendig*, skal de norske myndigheder påvise, at der er behov for statslig indgriben for at nå målet om at forhindre eller bremse den vedvarende affolkning.
- (82) De norske myndigheder har underrettet Tilsynsmyndigheden om, at Nordnorge, som er et af Europas tyndest befolkede områder, altid har været ekstremt tyndt befolket og i årtier har lidt af affolkning. De norske myndigheder mener derfor, at det er nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger for at stabilisere bosættelsen i regionen og forhindre yderligere affolkning. Ordningen er et af de nødvendige midler til at nå dette mål. De norske myndigheder anerkender, at etableringen af charterfonden ikke i sig selv vil løse problemet med affolkning, men mener, at den som led i en generel politik vil øge den økonomiske aktivitet i regionen og fastholde og skabe nye job. Beskæftigelsesmuligheder og forventet indkomst er de mest afgørende faktorer for en persons valg af bopæl.
- (83) For at ordningen kan anses for at være *egnet*, skal de norske myndigheder påvise, at det ikke er sandsynligt, at andre foranstaltninger vil være mere passende i forhold til at nå målet om at forhindre eller bremse affolkningen i de tyndest befolkede områder ⁽⁵²⁾.
- (84) De norske myndigheder hævder, at ordningen er egnet, eftersom den er den bedste tilgængelige foranstaltning til at øge turismen og skabe job i turistbranchen og dermed bidrage til at bremse affolkningen i regionen. De mener, at traditionel investeringsstøtte alene ikke altid er det mest hensigtsmæssige instrument til at afhjælpe specifikke problemer i regionen. Job er afgørende for at opretholde befolkningsniveauet. Turisme er en voksende branche og er både arbejdsintensiv og afhængig af lokal arbejdskraft. En af udfordringerne med hensyn til at udvikle turistbranchen i Nordnorge er rentabilitet og turistbranchens sæsonafhængige natur. Charterfonden skal øge turismen i lavsæsonen og dermed skabe grobund for helårsjob. De norske myndigheder hævder, at et støtteinstrument, som kun yder begrænset støtte til lokale virksomheder i regionen, ikke vil medføre en stigning i antallet af flyvninger til relevante lufthavne (og dermed øge turismen i området) eller forhindre affolkning. De mener, at charterfonden er det instrument, som har den største chance for succes og de mindst fordrejende virkninger. I lyset heraf mener de, at ordningen er egnet.
- (85) I sin indledende beslutning betvivlede Tilsynsmyndigheden den anmeldte foranstaltning og navnlig, om ordningens angivne mål ikke kunne opfyldes med andre midler end ved at yde driftsstøtte til rejsearrangører, der arrangerer pakkerejser med charterfly (ikkeregelmæssige) (f.eks. gennem pakkerejser med regelmæssige fly).

⁽⁵⁰⁾ Beslutning 1999/99/EF af 3. juni 1998 om regionen Siciliens lov nr. 25/93 om særforanstaltninger med henblik på beskæftigelse i erhvervslivet på Sicilien (EFT L 32 af 5.2.1999, s. 18).

⁽⁵¹⁾ Se regionalstøtteretningslinjernes fodnote 65.

⁽⁵²⁾ Se f.eks. Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 228/06/KOL af 19. juli 2006 om den anmeldte ordning vedrørende regionalt differentierede socialsikringsbidrag: »På grundlag af oplysningerne fra de norske myndigheder finder myndigheden det ikke sandsynligt, at andre foranstaltninger end driftsstøtte vil være mere egnede til at nå målet om at forhindre eller bremse affolkningen i de tyndest befolkede områder« (s. 23).

- (86) Tilsynsmyndigheden mener, at de norske myndigheder har imødekommet Tilsynsmyndighedens tvivl i denne henseende og dermed vist, at der er behov for statslig indgriben, og at ordningen er et nødvendigt middel til at forhindre affolkning i den nordnorske region. Tilsynsmyndigheden mener endvidere, at charterfonden kan ses som et middel til at øge turismen i regionen og dermed beskæftigelsen i en af Norges tyndest befolkede regioner. Denne konstatering støttes af tredjeparter fra forskellige virksomheder i regionens turistbranche, som har givet udtryk for støtte til ordningen. Tilsynsmyndigheden har imidlertid været i tvivl om ordningens hensigtsmæssighed og virkninger med hensyn til udviklingen og til at forhindre affolkningen af regionen. Det fremgår ikke tydeligt, at målene ikke kunne være nået med andre midler som f.eks. pakkerejser med regelmæssige flyvninger.
- (87) I sin vurdering har Tilsynsmyndigheden taget hensyn til regionalstøtteretningslinjerne, hvoraf det fremgår, at:
- »Hvis en medlemsstat undtagelsesvis påtænker at yde individuel ad hoc-støtte til en enkelt virksomhed eller støtte til et enkelt aktivitetsområde, er det den pågældende EFTA-stats ansvar at påvise, at projektet bidrager til en sammenhængende regionaludviklingsstrategi« (fremhævelse tilføjet) ⁽⁵³⁾.
- (88) Nordnorge betragtes som en prioritet med hensyn til regionaludvikling, og den norske regerings mål er at forhindre affolkning og tilskynde til bosættelse i regionen. Støtte til turistbranchen anses for at være en vigtig faktor for regionens udvikling, og de norske myndigheder hævder, at beskæftigelsesmuligheder er særligt vigtige for at nå målet om at forhindre eller bremse affolkningen af regionen.
- (89) Transportøkonomisk institutt anslog, at udenlandske turister i 2007 brugte 7 480 NOK på forudbetalte køb og 6 730 NOK på lokale køb. Det anslås, at rejsende til Nordnorge i 2012 vil bruge 9 000 NOK pr. person ⁽⁵⁴⁾.
- (90) I lyset heraf finder Tilsynsmyndigheden, at turistbranchen kan spille en vigtig rolle for regionens udvikling. Den økonomiske virkning, som ordningen kan have på Nordnorge gennem øget turisme til området og udbredelse af kendskabet til området som en international turistdestination, kan bidrage til at stabilisere og eventuelt øge befolkningen i regionen.
- (91) Ikke desto mindre udgør regelmæssige og ikkeregelmæssige flyvninger to særskilte markeder ⁽⁵⁵⁾, og med hensyn til at øge turismen i regionen kan direkte regelmæssige flyvninger til Nordnorge være et mindre levedygtigt alternativ (navnlig i lavsæsonen), og Tilsynsmyndigheden er således fortsat af den mening, at det ikke fremgår tydeligt, hvorfor regelmæssige nationale flyvninger ikke kan anvendes som led i en pakkerejse, f.eks. når rejsearrangørerne arrangerer »returpakkerejser«. Tilsynsmyndigheden bemærker, at Norge har et veludviklet, decentralt lufthavnssystem som følge af den vigtige rolle, lufttransport spiller som transportmiddel, navnlig i regioner i udkanten af EØS som f.eks. Nordnorge. De norske myndigheder har identificeret en række nationale lufttransportruter, som er berettigede til kompensation for offentlig tjeneste, og for hvilke staten kompenserer et udvalgt luftfartsselskab for at beflyve ruter, som ellers ikke ville være kommercielt levedygtige. Tilsynsmyndigheden mener ikke, det fremgår tilstrækkeligt tydeligt, hvorfor ordningens mål — at bidrage til udviklingen af en af de tyndest befolkede regioner i Norge gennem støtte til charterflyvninger fra andre lande til Norge med henblik på at øge antallet af turister i lavsæsonen og dermed skabe grobund for helårsjob — ikke også kan opnås, i det mindste delvist, ved hjælp af regelmæssige flyvninger.
- (92) I lyset heraf mener Tilsynsmyndigheden, at der stadig er en vis tvivl om, hvorvidt ordningen er det bedste instrument til at nå de anførte mål med de mindst fordrejende virkninger. Tilsynsmyndigheden mener navnlig, at ordningen kan have potentielle fordrejende virkninger på markedet for regelmæssige flyvninger.

⁽⁵³⁾ Punkt 10 i regionalstøtteretningslinjerne.

⁽⁵⁴⁾ Se henvisning til TØI's rapport nr. 941/2008 i fodnote 23 og anmeldelsen s. 11 (registreringsnr. 632837).

⁽⁵⁵⁾ Ifølge Kommissionens fusionsafgørelser tilhører regelmæssige og ikkeregelmæssige flyvninger ikke det samme marked. Se f.eks. sag COMP/M.5141 — KLM/Martinair, hvor Kommissionen betragtede udbuddet af flysæder til rejsearrangører (dvs. engrosmarkedet) som et separat marked i forhold til markedet for udbud af personbefordring med rutefly til slutkunder. Kommissionen bemærkede, at »markedet for salg af sæder til rejsearrangører er marked, som ligger upstream i forhold til markedet for salg af sæder til enkeltpersoner. Konkurrencevilkårene på dette marked er således helt anderledes, eftersom rejsearrangørerne har andre krav end individuelle kunder (f.eks. køb af store sædepakker, forhandling af rabatter, hensyntagen til kundernes behov med hensyn til flytider osv.)« (EUT C 51 af 4.3.2009, s. 4).

- (93) Af denne grund mener Tilsynsmyndigheden, at det kun er hensigtsmæssigt at etablere en ordning i en begrænset periode for at hjælpe med at etablere en levedygtig turistbranche i Norges tyndest befolkede område. De norske myndigheders argument om, at ordningen skal vare i 10 år, synes uforholdsmæssigt i forhold til at nå dette mål. Tilsynsmyndigheden mener, at ordningen skal begrænses til en »startperiode« på tre år, da dette vil give mulighed for at vurdere, om ordningen er egnet. De norske myndigheder bør derfor vurdere virkningen af ordningen ved udløbet af denne periode og tage højde både for ordningens positive virkninger og eventuelle negative virkninger for konkurrencevilkårene.

3.4. Støtten skal stå i forhold til ordningens mål

- (94) I henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), kan støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene betragtes som forenelig med EØS-aftalens funktion, »når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse«. For at være forenelig med fællesmarkedet skal ordningen stå i forhold til ordningens mål.
- (95) De norske myndigheder mener, at ordningen er udformet, så der kun ydes støtte i det nødvendige omfang. Den maksimale støtte fra charterfonden ydes ved en belægning på 60 % eller mindre. Støtteintensiteten vil gradvis falde til nul, når belægningen når et gennemsnit på 80 % ⁽⁵⁶⁾.
- (96) De norske myndigheder mener, at ordningen, som reducerer risikoen for rejsearrangørerne, sandsynligvis vil medføre en belægning på over 60 %, og at det derfor er usandsynligt, at støtteintensiteten vil svare til 25 % af charteromkostningerne.
- (97) Tilsynsmyndigheden mener, at ordningens vigtigste funktion er at udgøre en garanti for rejsearrangørerne, så de ikke aflyser fly med lav belægningsprocent. Støtten kan maksimalt udgøre 25 % af charteromkostningerne. Yderligere omkostninger i forbindelse med charterflyvninger med en belægning på under 60 % godtgøres ikke. Det anslås, at det årlige støttebeløb fra charterfonden vil ligge på under 10 mio. NOK om året. Tilsynsmyndigheden mener, at dette relativt lave støttebeløb står i forhold til målet. Så lavt et beløb vil sandsynligvis ikke kunne påvirke samhandelen negativt.
- (98) Det er således muligt at skelne ordningen fra Kommissionens beslutning i forbindelse med en præmieordning for rejsearrangører i Grækenland ⁽⁵⁷⁾. Under denne ordning ville rejsearrangører modtage 40 EUR pr. turist. Som Tilsynsmyndigheden forstår ordningen, var den ikke begrænset til kompensation for ekstra transportomkostninger i forbindelse med at hente turister til Grækenland ⁽⁵⁸⁾. I modsætning til charterfonden, som har til formål at tilskynde rejsearrangører til at indgå kontraktforpligtelser, inden de modtager bestillinger fra turister ved at yde dem kompensation, såfremt de ikke får godtgjort deres transportomkostninger ved at hente turister til Norge.
- (99) Tilsynsmyndigheden bemærker endvidere som allerede beskrevet, at støttemodtagerne under ordningen kan befinde sig enten i Norge eller i udlandet, og at de kan indgå aftaler om charterflyvninger med enten norske eller ikkenorske luftfartsselskaber. Lignende situationer behandles lige under ordningen. Tilsynsmyndigheden mener derfor ikke, at ordningen er diskriminerende.

- (100) I lyset af ovenstående mener Tilsynsmyndigheden, at støtten står i forhold til ordningens mål.

⁽⁵⁶⁾ Se beskrivelsen af ordningen i punkt 2.5 i del I ovenfor.

⁽⁵⁷⁾ Beslutning 2003/262/EF af 27. november 2002 om præmieordning for rejsearrangører, Grækenland (EUT L 103 af 24.4.2003, s. 63).

⁽⁵⁸⁾ I denne sag fastslog Kommissionen endvidere, at de græske myndigheder ikke havde fremsendt oplysninger til Kommissionen, der gav mulighed for at vurdere støttens relevans, hvad angår dens bidrag til regionaludviklingen (se beslutningens punkt 22).

4. Tilladelsens varighed

- (101) Tilsynsmyndigheden betvivlede i sin beslutning nr. 246/12/KOL af 27. juni 2012, hvorvidt ordningen kunne godkendes længere end til den 31. december 2013. I lyset af de modtagne bemærkninger er der behov for en længere periode for at opnå en målbar virkning på udviklingen i regionen. I lyset af Tilsynsmyndighedens tvivl i beslutning nr. 246/12/KOL, hvad angår ordningens virkning på udviklingen og forhindring af affolkningen i regionen, er en periode på tre år mere passende. Under alle omstændigheder bør behovet for og niveauet af driftsstøtten løbende tages op til vurdering for at sikre, at den også på lang sigt er relevant for regionen ⁽⁵⁹⁾. En sådan længere periode vil fremme vurderingen af ordningens varige virkninger.
- (102) Efter en periode på tre år bør Norge derfor forelægge en rapport med en vurdering af ordningens virkninger i forhold til at udvikle turismen og forhindre affolkningen af regionen samt dens virkning på konkurrencevilkårene, så Tilsynsmyndigheden kan vurdere, om ordningen er nødvendig og egnet.

5. Konklusion

- (103) Tilsynsmyndigheden mener, at alle betingelserne i artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen er opfyldt, og at den anmeldte charterfundsordning derfor omfatter statsstøtte.
- (104) På baggrund af ovenstående vurdering mener Tilsynsmyndigheden, at charterfundsordningen er forenelig med EØS-aftalen i henhold til afvigelsen i artikel 61, stk. 3, litra c), i EØS-aftalen.
- (105) Tilsynsmyndigheden har imidlertid været i tvivl om ordningens hensigtsmæssighed og virkninger i forhold til at udvikle turismen og forhindre affolkningen af regionen. Navnlig med hensyn til, om målene kunne nås med andre midler. Tilsynsmyndigheden har derfor konkluderet, at ordningen kan godkendes i en periode på tre år fra datoen for denne beslutning. Derudover skal de norske myndigheder bestræbe sig på at udarbejde en vurdering af ordningen, hvori de dokumenterer ordningens virkninger i forhold til at udvikle turismen og forhindre affolkningen af regionen samt dens virkninger på konkurrencevilkårene. Vurderingen skal foretages af en uafhængig ekspert og forelægges Tilsynsmyndigheden.
- (106) De norske myndigheder gøres opmærksomme på forpligtelsen ifølge artikel 21 i del II i protokol 3 sammenholdt med artikel 5 og 6 i gennemførelsesbeslutningen ⁽⁶⁰⁾ til at forelægge årlige rapporter om ordningens gennemførelse.
- (107) De norske myndigheder erindres ligeledes om, at alle planer om at ændre denne ordning skal anmeldes til Tilsynsmyndigheden —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Charterfundsordningen for Nordnorge som anmeldt af de norske myndigheder udgør statsstøtte, jf. artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen.

Artikel 2

Støtteordningen er forenelig med EØS-aftalen i henhold til dennes artikel 61, stk. 3, litra c), forudsat at den gennemføres i en periode på tre år efter datoen for denne beslutning. Efter denne periode på tre (3) år forelægger Norge Tilsynsmyndigheden en rapport med en evaluering af ordningens virkninger, hvad angår udvikling af turismen og forhindring af affolkning af regionen samt ordningens indvirkning på konkurrencevilkårene.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Norge.

⁽⁵⁹⁾ Punkt 71 i regionalstøttrætningslinjerne.

⁽⁶⁰⁾ Rapporten kan findes på: <http://www.eftasurv.int/media/decisions/195-04-COL.pdf>.

Artikel 4

Kun den engelske udgave af denne beslutning er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 2013.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Oda Helen SLETNES

Formand

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON

Medlem af Kollegiet

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA